

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1970 மார்ச் 6]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, உரிமம் வழங்குவதிலே எந்தவிதமான ஆட்சேபமும் இல்லை. உரிமம் அவர்களுக்குத் தாராளமாக வழங்கப்படும்.

திரு. எம். சி. பாலன் : தலைவர் அவர்களே, 15 மைல் எல்லை யோரப் பகுதி என்றிருப்பதை 5 மைல் என்ற அளவில் குறைத்துக் கொள்வதைப்பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்யுமா? எல்லைப் பகுதி களில் இன்னும் நிறைய சோதனை நிலையங்கள் நிறுவப்பட்டால், கள்ளக்கடத்தலைத் தடுப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதை அரசு பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, 5 மைல் எல்லையோரப் பகுதி என்று குறைக்கும் யோசனை இல்லை. ஆனால் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட மற்றொரு யோசனையை அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

(5) 1970-71-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மீது பொதுவிவாதம்—
(தொடர்ச்சி.)

*திரு. டி. மாந்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது கடந்த சில நாட்களாக நடந்து வருகிற பொதுவிவாதத்தில் கலந்து கொண்டு நானும் எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றை இந்த அவைமுன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

எற்கனவே இருக்கிற வரிகளை உயர்த்தியிருப்பதன் மூலம் 8 கோடிக்கு மேல் வருமானம் என்று ஆட்சியினர் கருதியபோதிலும் 16 கோடிக்குமேல் வரும் என்கிற கருத்து மக்கள் மத்தியில் இருக்கிறது.

குறிப்பாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சில தினங்களுக்கு முன்னால் 1966-67-இல் செலவினங்களுக்கு ஒதுக்கியதைக் காட்டிலும் இந்த ஆண்டு அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்றார்கள். நான் எங்கே ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தேன்.

1966-67-இல் அமைச்சர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ஐந்து லட்சத்து பதின்மூன்று ரூபாய் சொச்சம் தான். ஆனால் இந்த 1970-71-க்கு பத்து லட்சத்து ஐம்பத்தாறு ரூபாய் சொச்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் செலவு காங்கிரஸ் ஆட்சியில் 5 லட்சமாக இருந்தது என்றால் இப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் பத்து லட்சமாகக் கூடியிருப்பதை நான் பார்க்கிறேன்.

அதோடு மட்டும் அல்ல, 1967-68-இல் கார் வாங்க 3 லட்சம் ஒதுக்கினார்கள். அடுத்து, 1968-69-இல் இரண்டு லட்சத்து ஐம்பத் தொன்பதாயிரம், 1969-70-இல் இரண்டு லட்சத்து முப்பத்தைத் தாயிரம் ஆக மூன்றாண்டுகளில் ஏழு லட்சத்து 95 ஆயிரம் கார்

1970 மார்ச் 6]

[திரு. டி. மார்டின்]

வாங்க ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு 1970-71-இல் 2 லட்சம் என்று ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆக 9 லட்சம் ரூபாய் வாகனச் செலவுக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறார்களே, ஏதாவது கார் வியாபாரம் நடைபெறுகிறதா என்கிற ஆச்சரியம் மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, டிராவலிங் அலுவலர்க்காக ஒரு லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் ரூபாய், இதர அலுவலர்க்கு ஒரு லட்சம் என்று இந்த இனத்தில் இரண்டு லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்.

இவற்றை எல்லாம் பார்க்கிறபோது இவர்கள் சிக்கன வாழ்வா வாழ்கிறார்கள். சிக்கனம் என்கோ பறந்துவிட்டது என்கிற கருத்துதான் மக்களிடையே இருக்கிறது.

அடுத்து, மக்களுடைய அன்றாடத் தேவைக்கான செலவினங்களில் கூடுதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை. குறிப்பாக ஆஸ்பத்திரி—டிஸ்பென்சரி ஆகிய இனங்களின் கீழ் நோயாளிகளுக்கு உணவு வழங்க, மருந்து வழங்க 1968-69-இல் 68 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் இந்த ஆண்டு 66 லட்சமாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். ஆக, அந்த இனத்தில் 2 லட்சம் குறைத்துவிட்டது.

அதோடு மட்டுமல்ல, மருந்துவத்துறையில் கருவிகள் வாங்குவது, மருந்துகள் வாங்குவது என்கிற இனத்தில் ஏழு லட்சத்து இருபத்தேட்டாயிரமாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள்.

ஆடம்பரச் செலவுகள் இனத்தில் எல்லாம் செலவைக் கூட்டிவிட்டு—அடிப்படையில் ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிற நோயாளிகள் சம்பந்தப்பட்டவரை குறைத்திருப்பது நல்லமுறையில் ஆஸ்பத்திரிகளில் நோயாளிகள் குணமாகி வருவார்களா என்கிற சந்தேகமும் அவர்களது உயிருக்கே அபாயம் ஏற்படுகிற நிலை உண்டாகுமா என்று சந்தேகிக்கின்ற நிலை உள்ளது.

மென்டல் ஆஸ்பத்திரியை எடுத்துக்கொண்டால் கடந்த ஆண்டு மருந்துக்கு ஒதுக்கப்பட்டது நாலு லட்சத்து முப்பத்தொன்பதாயிரம் என்றால் இன்றைக்கு 4 லட்சமாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். பாவம் பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்திரி என்ன குற்றத்தைச் செய்தது?

தாலுக்காபோர்டு ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரி வாகனங்களுக்காக 67 ஆயிரம் ஒதுக்கப்பட்டதில் 3 ஆயிரமாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். ஏழை எளிய நோயாளிகளுக்கு அவசரமாக ஆஸ்பத்திரி போக ஆம்புலன்ஸ் கிடைக்குமா? போவதற்குள் இறந்து விடக்கூடிய அபாயத்தைத்தான் ஏற்படுத்துகிறார்கள்.

[திரு. டி. மார்டின்]

[1970 மார்ச் 6]

மேலும், சர்க்கார் நிலங்களை வீசக்குக் கொடுக்கிற முறையில் ஒரு தவறு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த அவையில் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சர்வே 4275.1-இல் அடையார் பக்கத்தில் சத்யா ஸ்டூடியோ பக்கத்தில் 30 க்ரவுண்டுகளை க்ரவுண்டு ஒன்றுக்கு 2,500 ரூபாய் என்று நிர்ணயம் செய்து மொத்தக் குத்தகை வருமானம் 175 என்று நிர்ணயம் செய்து அதை 30 வருட வீசக்குக் கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லப் படுகிறது. மூப்பது வருட வீசக்குக் கொடுப்பது என்பதே கூடாது என்று முன்னாள் நிதி இலாக்கா செயலாளர் 5 வருடத்திற்கு மேல் கொடுக்கக் கூடாது, கொடுத்தால் பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியில் It will come for Trastie Comment என்றெல்லாம் குறிப்பு எழுதி வைத்திருந்ததாகக் கூறப்படுகிறபோது செக்ரடேரியட்டில் 5 வருடம் என்பதை 30 வருடம் என்று வீசக்குக் கொடுத்திருப்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

அதன்விளை க்ரவுண்டு 5 ஆயிரம் பெறும் என்று மாவட்ட கலெக்டர் குறிப்பிட்டிருக்க—இப்போதுள்ள அடிஷனல் சீப் செக்ரடரி—போர்டு மெம்பராக இருந்தபோது தேரில் அதைப் பார்வையிட்டு 15 ஆயிரம் ரூபாய்க்குமேல் பெறும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தும்—அதை செக்ரடேரியட்டில் 2,500 என்று விலை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் இது சரியான முறையில் நடந்திருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, அதே நிலத்தின் ஒரு பக்கத்தில் சினிமாப்படம் எடுக்கிற நேரத்தில் ஒரு நாள் ஒன்றுக்கு 200 ரூபாய் கட்டவேண்டுமென்று முன்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1968-இல் இருந்து 1970 வரை அந்தநிலம் எத்தனை நாட்கள் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றது, அதற்கான பணம் கஜாஞுவில் கட்டப்பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். சட்டமன்றப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் இதுபற்றிய எல்லா விவரங்களையும் file வரவழைத்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து. . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் வேறு ஒரு கருத்துக்குப் போவதற்கு முன்னால் இதுபற்றி விளக்கத்தைக் கேட்டதனால் நான் குறுக்கிடுகிறேன். அடையாறு சத்யா ஸ்டூடியோவின் பின்புறம் இருக்கிற நிலத்திற்குப் போவதற்கு சரியான வழியில்லை. ஆற்று வழியாக வரவேண்டும், அல்லது பங்களாவுக்கு உள்புறமாக வரவேண்டும். பங்கு வழியாக வரவேண்டும். போகும் பாதை இல்லாதது. மேலும் நிலப்பரப்பு சரியாக கவனம் இல்லை. இரண்டு ஏக்கர் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அந்த இடத்தை வாடகைக்கு வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அரசு அதைப் பரிசீலனை செய்து ரூபாய் 6,500 என்று நினைக்கிறேன். தனியாகக் கேள்வி போட்டால்—ஷார்ட் நோட்டீஸ்

1970 மார்ச் 6]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

கவச்சன் கொடுத்தால் முழு விவரங்களையும் தரத் தயாராய் இருக்கிறேன்—லீசுக்கு விட்டிருக்கிறது. அதுவும் எந்த நாளில் இருந்து வாடகைக்கு விடுவது என்கிறபோது கூட அவர்கள் எந்தத் தேதியில் மனுப் போட்டுக்கொண்டார்களோ, அந்தத் தேதியில் இருந்து வாடகைக்குவிட உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. இதில் முறைகேடான செய்கை எதுவும் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. டி. மார்டின் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டால் முழுத் தகவல்களையும் தருகிறேன் என்று இப்போது சொல்கிறார்கள். என் கட்சியின் சார்பாக திரு. மகாதேவன் பிள்ளை பேசுகின்றபோது இந்தவிதமான தகவலைக் கொடுத்திருந்தால் பாராட்டியிருக்க முடியும். இவ்வளவு தகவல்களையும் நாங்கள் சேகரித்து வந்த பிறகு . . . . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : திரு. மகாதேவன் அவர்கள் பத்மபெனுக்கு வாடகைக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்று கேட்டார், இல்லை என்று சொல்லப்பட்டது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இது சரியல்ல. அது சர்க்கார் நிலம், குததகைககு விடப்பட்டிருக்கிறது என்றால் யாருக்கு விட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லலாம். சர்க்காருக்குத் தெரிந்தும் மறைத்திருக்கிறார்கள் என்கிற குற்றச்சாட்டைச் சொல்கிறேன்.

திரு. டி. மார்டின் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கேட்பதெல்லாம் ஏற்கெனவே இந்தக் கோட்டையில் இது போன்று தனியார்களுக்கு லீசுக்குச் சர்க்கார் நிலங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்களா? முன்பு காலஞ்சென்ற முதலமைச்சர் மாண்புமிகு அண்ணாதுரை அவர்கள் அந்தவிதமாகத் தனியாருக்கு லீசுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய கொள்கையைப் பின்பற்றுகிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்கின்ற அமைச்சரவை அந்தவிதமாக ஏன் செய்யவில்லை? தலைவர் அவர்களே, ஏன் அவர்கள் அந்தவிதமாகச் செய்யக்கூடாது என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, மீண்டும் ஒரு விளக்கம் சொல்லலாம் என்பதற்காகக் குறுக்கிடுகிறேன். அது தனிப்பட்ட ஆளுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. ஒரு நிறுவனத்திற்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிக் கொடுக்கக்கூடாது என்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எங்கும் உத்தரவுபோட்டதாகத் தெரியவில்லை.

திரு. டி. மார்டின் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதுபற்றி விசாரணை வைத்தாலும் அதைப்போன்று ராஜ் முன்னலே கேட்டாரே அந்தத் தகவலையும் ஫ிலையும் கொண்டு வரச்செய்து விசாரணை வைத்தாலும் இந்தப் பேரவை உண்மையைப் புரிந்துகொள்ள முடியும் என்பதைத் தங்களிடம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. டி. மார்டின்]

[1970 மார்ச் 6]

ஜே. ஜான் சிம்ஸன், அஸிஸ்டெண்ட் மோட்டார் வெகிக்லிங்ஸ் இன்ஸ்பெக்டர், கோயம்புத்தூர் ஆக வேலை பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். 5-4-1965 அன்று ஸ்பெஷல் ஜட்ஜ் சி.சி. 1/65-இல் அண்டர் செக்ஷன் 5(1) டி. செக்ஷன் 5(2) அண்டர் தி பிரிவென்ஷன் ஆப் கர்ப்ஷன் ஆக்ட் பிரகாரம் ஒரு வருடம் கடுங்காவல் தண்டனை விதிக்கப்பட்டார். அதற்குப் பிறகு சி.ஏ. 234/65 உயர்நீதி மன்றத்திலே 17-2-1967 தேதியன்று ஹைகோர்ட்டில் ஜட்ஜ் திரு. கிருஷ்ண சாமி ரெட்டியார் அவர்களுடைய தீர்ப்பின்படி 3 மாதம் கடுங்காவல் தண்டனை விதிக்கப்பட்டவர். தலைவர் அவர்களே, ஆனால் அவர் இன்று செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் அஸிஸ்டெண்ட் மோட்டார் வெகிக்லிங்ஸ் இன்ஸ்பெக்டர் வேலை பார்க்கிறார். இப்படித் தண்டிக்கப்பட்டு அதுவும் லஞ்ச லாவண்யக் குற்றத்திற்காகத் தண்டிக்கப்பட்ட அதிகாரி வேலை பார்த்துக்கொண்டு வருகிறார் என்றால் தலைவர் அவர்களே, அவர் தண்டிக்கப்பட்டது, அவரை வேலையில் சேர்த்தது இவற்றைப்பற்றிய பைலை இந்த அவைக்குக் கொண்டுவந்து நிச்சயமாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சர்க்கார் ஊழியர்கள் தண்டிக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு வேலைபார்த்துவருவது என்பது இந்த ஆட்சியிலே நடந்த பெரிய விநோதமான காரியமாகும். எனவே, இந்த பைலை வரவழைத்துப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று தங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டிலே குற்றங்கள் பெருகிவருகின்றன. குற்றங்கள் பெருகி வருகின்றன என்று சொல்கிற நேரத்திலே திருட்டுக் குற்றம், விபச்சாரக் குற்றம், கொள்ளைக் குற்றம் இவை போன்ற குற்றங்கள் பெருகிக்கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக கூலம் ஆற்றினைச் சுத்தப்படுத்த நினைக்கின்ற ஆட்சி விபச்சார விதிகளிலிருந்து வருகின்ற நாற்றத்தைப் போக்க முயற்சி யெடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். முதலமைச்சர் 1953-ல் “சிங்கத் திருநாடே, நீ சிலந்திக் கூடானது எப்பொழுது? வீரப் பெண்களின் ஏடுகளை எழுதி எழுதி ஏற்றம்பெற்ற என்னருமைப் பொன்னாடே நீ விதிகளிலே விபச்சாரிகளைத் திரியவைத்து உன் விழிகளை மூடிக்கொண்டது ஏன்?” என்று கேட்டிருந்தார்கள். ஆனால் அதே விபச்சாரக் குற்றங்கள் சென்னையிலே பெருகி வருகின்றன. அவர்கள் 1953-இல் நினைத்ததை எழுதியதை 1970-இல் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

குறிப்பாக இன்று அரசு வேலைகள் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் செயல் திறனற்ற நிலையில் இருக்கிறது. ஏப்ரல் மாதம் 1967-இல் தஞ்சாவூரிலிருந்து நீலகிரிக்குச் சென்ற பர்ஸ்ட் ஸார்ட் அரிசியை இரண்டாவது சார்ட்டாக விற்பனை காரணத்தால் இந்த அரசுக்கு 31,815 ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரிசியை மில்லர்களிடமிருந்து சரியாகப் பெறமுடியாத காரணத்தால், ரூபாய் 78,412 இந்த அரசுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மதுரை மில்ல்க் ப்ராஜக்டில் பெரும் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக தமிழக அரசுக்கு ரூபாய் 2 லட்சத்து 23 ஆயிரம் ரூபாய்

1970 மார்ச் 6]

[திரு. டி. மார்டின்]

நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மதுரை மில்க் கன்சர்வேஷன் ப்ராஜக்ட்டில் பால்தொடர்புள்ள பொருள்கள் செய்கிற பணியில் ஜனவரியிலிருந்து ஜூலை 1968 வரையில் 7 லட்சத்து 11 ஆயிரம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நெய்யின் தரம் குறைந்ததால் கிலோ 11 ரூபாயாக இருந்தது $9\frac{1}{2}$ ஆகக் குறைந்து பிறகு 8.60 ரூபாய்க்கு விற்பனை காரணமாக இந்த அரசுக்கு 18,300 ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. ஷண்முகம்: உறுப்பினர் அவர்கள் 1968-ஆம் ஆண்டு இது நடைபெற்றதுபோல் பேசுகிறார்கள். 1968-ஆம் ஆண்டிலே இவை கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. ஏற்கெனவே மூன்று நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நடைபெற்ற விவகாரம், 1968-ஆம் ஆண்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அது நீதிமன்றத்திலே போயிருக்கிறது.

திரு. டி. மார்டின்: செப்டம்பர் 1968-இல் இந்த மில்க் ப்ராஜக்ட்டிற்காக வாகனங்கள் காலதாமதமாக வந்தது சம்பந்தமாக ரூ. 17,700 அரசினுடைய பணம் பாழாகியிருக்கிறது. இப்படி அரசினுடைய செயல் திறன் அற்ற நிலைமையினால் ஏராளமான நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தலைவர் அவர்களே அரசினுடைய எல்பிவிஎன்ஸி எங்கே போயிற்று? சர்க்கார் பணக்கையாடல்களைப் பார்த்தால் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எல்லோருடைய இதயமும் குலுங்கும். 1967-68-ஆம் ஆண்டு கையாடல்கள் 1 லட்சத்து 30 ஆயிரம் ரூபாய் அளவிற்கும், 1968-69-ஆம் ஆண்டு 1 லட்சத்து 50 ஆயிரம் ரூபாய் அளவிற்கும், 1969-ஆம் ஆண்டில் அப் டி ஜூன் 74 ஆயிரம் ரூபாய் வரையிலும் அகமொத்தம் 3 லட்சத்து 54 ஆயிரத்து 136 ரூபாய் வரையில் கையாடல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, மக்களுடைய பணம் எந்த அளவுக்குப் பாழாகியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

சர்க்காருடைய ஸ்டோர்களிலிருந்து திருட்டுகள், தெஃப்ட்கள், (Thefts) டாமேஜ்கள் இந்தவிதமாகப் போன பணம் 19 லட்சத்து 87 ஆயிரம் ரூபாய். அதோடு மட்டுமல்ல தீ, தெஃப்ட் (Theft) இவை போன்றவைகளால் இந்த ஆட்சியாளர்களால் தள்ளுபடிசெய்யப்பட்ட பணம் 53 லட்சம் என்றால் இந்த ஆட்சியின் நிர்வாகத்திறன் எங்கே செல்கிறது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

பஸ் போக்குவரத்துத் துறையினைப் பொறுத்தவரையில் கடந்த ஆண்டு 2 கோடி ரூபாய் லாபம் தரப்படும், அதற்கான திட்டத்தை வைத்திருக்கிறேன், முதலமைச்சர் அவர்களுடன் கலந்துபேசுவேன் என்று அப்பொழுது அந்த அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நானும் ஆசையோடு எதிர்பார்த்தேன். சாதாரணமாகக் கிராமங்களில் மந்திரவாதி மாங்கொட்டையைக் காட்டி மண்ணிற்குள் வைத்து மூடி மாங்கொட்டைக்குள்ளிருந்து மாமரத்தை உண்டாக்கி, அதிலிருந்து பழங்கள் பழுக்கவைத்து, அந்தப் பழத்தை உங்களுக்கு தருவேன் என்று சொல்லிக் கூட்டத்திலே

[திரு. டி. மார்டின்]

[1970 மார்ச் 6]

இருக்கிறவர்களைப் பார்த்து ஜோராகக் கைதட்டுங்கள் என்று சொல்லுவான். கூட்டத்திலே இருக்கிற சிலுவர்கள் கைதட்டு வார்கள், எல்லோரும் கைதட்டுவார்கள். அந்தவிதமாகக் கடந்த பட்ஜெட்டில் இந்த டிரான்ஸ்போர்ட் டிபார்ட்மென்டை ஏற்றிருந்த அமைச்சர் இரண்டு கோடி லாபம் காண்பிப்பேன், அதற்கான திட்டத்தை வைத்திருக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு . . . (மணியடிக்கப் பட்டது) பேரவைத் தலைவர் அவர்களே குறுக்கீடுகளை எல்லாம் பார்த்து எனக்கு இன்னும் ஐந்து நிமிடங்கள் கொடுக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: எல்லாவற்றையும் பார்த்துத்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. டி. மார்டின்: குறுக்கீடுகளிலே ஏற்பட்ட காலத்தையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு எனக்கு இன்னும் ஐந்து நிமிடங்கள் தரவேண்டும்.

THIRU K. VINAYAKAM: Be liberal, sir.

MR. Deputy Speaker: I cannot be more liberal than this.

THIRU K. VINAYAKAM: Discretion is the letter part of value.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே பின்னாலே பேசுகிறவர்களுடைய தோற்றத்தைக் குறைத்துக்கொண்டு கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம்.

திரு. டி. மார்டின்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அப்பொழுது அளங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஜோராகக் கைதட்டினார்கள். ஆனால் அந்தக் கிராமத்திலிருந்து மந்திரவாதி கொட்டையிலிருந்து மரத்தை உண்டாக்கி மரத்திலிருந்து பழத்தை உண்டாக்காமல் அந்தக் கிராமத்தைவிட்டே போனதைப் போன்று அந்த அமைச்சர் அவர்கள் அந்த இலாகாவை விட்டுப் போனார்களே. இரண்டு கோடி லாபம் எங்கே, அவர்கள் முதலமைச்சரிடம் கொடுத்த திட்டம்தான் என்ன. ஏன் அந்தத் திட்டத்தை முதலமைச்சர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை? இலாகா மாற்றம் அமைச்சரவையைப் பொறுத்ததுதான். ஒருவருடைய பதவியை எடுத்து மற்றொருவருக்குக் கொடுப்பதற்கு முதலமைச்சருக்குப் பூரணமாக உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் அந்த அமைச்சர் அவர்கள் முக்கியமான திட்டத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். இரண்டு கோடி லாபம் தருகிற திட்டத்தை வைத்திருந்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவரை அந்த இலாகாவை விட்டு மாற்றியது ஏன் என்று பேரவைத் தலைவர் அவர்களே இந்தக் கேள்வியை எல்லோரும் கேட்கிறார்கள்.

1970 மார்ச் 6]

[திரு. டி. மார்டின்]

குறிப்பாக என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு 10 ரூபாய் உதவிமானியம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 30 ரூபாய் அவர்கள் கேட்டதற்கு 10 ரூபாய்தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கொடுத்ததை அவர்கள் மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் அந்த 30 ரூபாயும் கொடுக்கவேண்டுமென்றுதான் நான் கேட்கிறேன். என்.ஜி.ஓ.-க்களை சமூக விரோதிகள் யாரோ தூண்டிவிடுகிறார்கள் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். சமூக விரோதி யார்? கொள்ளை லாபக்காரன் சமூக விரோதி, கொள்ளையடிக்கிறவன் சமூக விரோதி, விபச்சார விடுதி நடத்துகிறவன் சமூக விரோதி, விபச்சார விடுதி நடத்துகிறவர்களுக்குத் துணை போகிறவர்கள் சமூக விரோதிகள், கொலைக் குற்றம் புரிகின்றவர்கள் சமூக விரோதிகள். ஆக இவர்கள் தான் சமூக விரோதிகள் * *

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. மார்டின் அவர்கள் இதுபற்றிக் குறிப்பிட்டது குறிப்பேட்டில் இருந்து நீக்கப் படுகிறது.

திரு. டி. மார்டின்: என்.ஜி.ஓ.-க்களை யாரும் தூண்டிவிடத் தேவையில்லை. அவர்கள் ஓரளவு படித்தவர்கள், அவர்கள்தான் அரசு போடுகின்ற திட்டங்களுக்கெல்லாம் துணையாக இருந்து நிறைவேற்றித் தருகின்றவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: என்.ஜி.ஓ.-க்களை வன்முறைக்குத் தூண்டிவிடுகின்றவர்களைப்பற்றிச் சொன்னேன். என்.ஜி.ஓ.-க்களை யாரும் தூண்டிவிடத் தேவையில்லை என்று சொன்னால், தூண்டிவிடாமலேயே அவர்கள் வன்முறையில் நடக்கிறார்கள் என்று உறுப்பினர் அவர்கள் குற்றம் சாட்டுகிறாரா?

திரு. டி. மார்டின்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்.ஜி.ஓ.-க்கள் நன்றாக அறிவு படைத்தவர்கள், விவரம் தெரிந்தவர்கள். அவர்களை யாரும், எந்தச் சமூக விரோதியும் தூண்டிவிடத் தேவையில்லை. அவர்களுடைய பிரச்சனையைக் கேட்க வேண்டுமென்று அவர்களுடைய வயிறுதான் கேட்கச் சொல்லுகிறது. அப்படியானால் அவர்களுடைய வயிறு சமூக விரோதியோ என்னமோ தெரியவில்லை. அவர்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளுக்கு ஆட்சியிலுள்ளவர்கள் நிச்சயமாகப் பரிசாரம் காணவேண்டும். பே கமிஷன் பற்றி நான் குறிப்பிடவில்லை என்று கூறினார்கள். அந்த நான் குறிப்பிட்டு அந்தக் குறிப்பிட்ட நாளுக்குள்ளாக பே கமிஷன் அறிக்கை சொடுக்க வேண்டுமென்று கோட்டுக்கொண்டு நான் அமர்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபி கேஷன். இங்கே கையாடல், அங்கே கையாடல்...

[1970 மார்ச் 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன் என்று உங்களைப் பற்றிச் சொல்லியிருந்தால் மட்டுமே நீங்கள் பதில் சொல்லலாம். பொதுப்பதையாகப் பேசியதைப் பற்றி நீங்கள் கேட்பதற்கு விதிகளில் இடம் இல்லை.

திரு. இரெ. இளம்வழுதி : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையின் முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரிக்கின்ற முறையிலே ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர் அவர்கள், சர்க்காருடைய பணம் பல வழிகளில் கையாடல் செய்யப்படுகிறது, அவை இத்தனை லட்சங்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்படி கையாடல் செய்யப்படுகின்ற சர்க்காருடைய பணம் யார் யாரால் கையாடல் செய்யப்படுகிறது, எந்த எந்தத் துறையில் கையாடல் செய்யப்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டிருப்பார்களே யானால் அதை வரவேற்றிருப்பேன். இன்று காலையில் கேள்வி நேரத்தின்போது நம்முடைய கட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போது சர்க்காருடைய பணத்தைக் கையாடியிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் யார் யார் என்று கேட்டபோது பெயரைச் சொல்லாமலே அமர்ந்து விட்டார்கள். அப்படி அவர்கள் அந்தப் பெயர்களைச் சொல்லி யிருப்பார்களால் அந்த நபர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சர்க்காருடைய பணத்தை எவ்வளவு கையாடியிருக்கிறார்கள் என்பது வேகு தெளிவாகத் தெரிந்திருக்கும். காங்கிரஸ் உறுப் பினர்கள் இந்த மாதிரிக் கையாடல்களைப் பற்றிப் பேசும்போது மிகவும் ஜாக்கிரதையாகப் பேசுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

என்.ஜி.ஓக்களுக்கு இடைக்கால நிவாரணமாக 10 ரூபாயை நம்முடைய அரசு அளித்திருக்கிறது. அந்த வகையில் கிட்டத் தட்ட 6 கோடி ரூபாயை என்.ஜி.ஓக்களுக்கு நம்முடைய அரசு அளித்திருக்கிறது. ஆனால், அந்த என்.ஜி.ஓக்களை மேலும் மேலும் தூண்டி விடுபவர்கள், வன்முறைச் செயல்களில் ஈடுபடத் தூண்டி விடுபவர்கள், அமைதியான வழியில் இருந்து பாபாப்புக் கொள்ளத் தூண்டிவிடுகின்றவர்கள் யாராக இருந்தாலும், எந்தக் கட்சிக்காரர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் சமூக விரோத சக்தி கள்தான் என்பதை அண்மையில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள் நிரூபித்து விட்டன. என்.ஜி.ஓ. க்களுக்காக இடைக்கால நிவாரணமாக 10 ரூபாய் அளித்து விட்ட பிறகும் கூட, என்.ஜி.ஓக்களில் சில பேர் 'இந்தப் பணம் பிச்சைக் காசு, எங்களுக்கு அது தேவையில்லை; இந்தச் சர்க்காரை எதிர்த்து மறுபடியும் போராடுவோம்; உண்ணாவிரதம் இருப்போம்' என்று பேசியதாகவும், தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றியதாகவும் பத்திரிகையில் பார்த்தோம். 'அந்த முறையில் அந்த என். ஜி. ஓ. க்களை தூண்டி விட்டவர்கள், அந்த என்.ஜி.ஓக்களை மீண்டும் சர்க்காருக்கு எதிராகத் தூண்டிவிட்டது யார்?' என்பதை

1970 மார்ச் 6] [திரு. இரெ. இளம்வழுதி]

இந்தச் சபைக்கு அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் என்.ஜி.ஓ-க்கள் அமைதியானவர்கள், படித்தவர்கள், இந்தச் சர்க்காருடைய ஆணியோர் போன்றவர்கள், முதுகெலும்பு போன்றவர்கள். அவர்களை நம்முடைய அரசு வெகு நல்ல முறையில் கவனித்து அவர்களுக்கு வேண்டிய முறையில் சம்பளத்தை அளிப்பதற்காகவும், நிவாரணங்களை கொடுப்பதற்காகவும் திட்டங்களை தீட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. பே கமிஷனும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, அந்த என்.ஜி.ஓ-க்கள் ஆற அமர இருந்து நல்ல முறையில் நிவாரணத்தைப் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறோமே தவிர, நிவாரணமே இல்லை என்று சொல்லவில்லை.

காங்கிரஸ் நண்பர்களும், மற்ற நண்பர்களும் ஒரு விஷயத்தை மனத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். என்.ஜி.ஓ-க்கள் பிரச்சினையில் இன்றைக்கு இண்டிகேட் காங்கிரஸ் ஆளுகின்ற மாநிலமாக இருந்தாலும் சரி, சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் ஆளுகின்ற மாநிலமாக இருந்தாலும் சரி, இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகள் ஆளுகின்ற மாநிலமாக இருந்தாலும் சரி, வலதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகள் ஆளுகின்ற மாநிலமாக இருந்தாலும் சரி, சுதந்திராக்கட்சியினர் ஆளுகின்ற மாநிலமாக இருந்தாலும் சரி, அந்த மாநிலங்களில் எல்லாம் என்.ஜி.ஓ-க்கள் பிரச்சினையை அந்த அந்த அரசு எப்படி அணுகிறது. என்.ஜி.ஓ-க்கள் பிரச்சினைக்கு எப்படி நிவாரணம் காணுகிறது, எந்த முறையில் செயல்புரிந்து வருகிறது என்பதைச் சொல்லியிருப்பார்களேயானால் நாங்கள் வரவேற்றிருப்போம். அங்கெல்லாம் ஆளும் கட்சியாக இருக்கும் அவர்கள் என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கு நிவாரணம் தருவதில் எப்படிச் செயல்புரிகிறார்கள் என்பதை மறந்துவிட்டு, சட்டமும் அமைதியும் நல்லமுறையில் நிலவி வரும் தமிழகத்தில், தமிழக அரசு செய்யக் கூடிய காரியங்களைக் குறை பேசியும், தமிழக அரசு கொடுக்கிற நிவாரணத்தைக் கேலி பேசியும் என்.ஜி.ஓ-க்களைத் தூண்டிவிடக்கூடிய அளவில் செயல்களில் ஈடுபடுகிறார்கள்.

அண்மையில் நடைபெற்ற கூட்டங்களில் கூட காங்கிரஸ் கட்சியினரும், மற்றவர்களும் என்.ஜி.ஓ-க்களை எந்தெந்த முறையில் தூண்டிவிட்டார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். என்.ஜி.ஓ-க்கள் கூட்டத்திலே போய், நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைப் பற்றி அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாகத் தனிப்பட்ட முறையில் தாக்கிப் பேசினார்கள். என்.ஜி.ஓ-க்கள் கூட்டத்தில் பேர வேண்டியதன் அடிப்படை என்ன? காங்கிரஸ் கட்சியாக இருக்கட்டும் அல்லது மற்றக் கட்சிகளாக இருக்கட்டும், என்.ஜி.ஓ-க்களுடைய பிரச்சினையைப் பற்றிப் பேசி இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு எப்படி உதவி வேண்டுமென்று பேசியிருக்க வேண்டும். அங்கே போய் 'கலைஞர் ரோமாபுரிப் பாண்டியன் காலத்தில் வாழ்கிற ராஜராஜ சோழன் போல் இருக்கிறார்' என்று பேச வேண்டிய காரணம் என்ன என்பதைத் தயவுசெய்து உணரவேண்டும். இப்படித் தனிப்பட்ட

[திரு. இரெ. இளம்வழுதி]

[1970 மார்ச் 6]

முறையில் முதலமைச்சரைத் தாக்குவதற்கு என்.ஜி.ஓ-க்கள் கூட்டம் பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமா என்று என்.ஜி.ஓ-க்களைப் பணிவோடு கேட்கிறேன். நீங்கள் அருள்கூர்ந்து இந்த அரசியல் சேற்றில் மாட்டிக் கொள்ளாதீர்கள், அரசியல் சிக்கலிலே மாட்டிக் கொள்ளாதீர்கள். அரசியல்வாதிகள் உங்களுக்கும் அரசாங்கத்தினை நடத்திக் கொண்டிருக்கும் கட்சிக்கும் இடையே நிச்சயமாக விரோத உணர்வை ஏற்படுத்தி விடுவார்கள். நல்ல சூழ்நிலை இருப்பதை வினாகக் கெடுத்து விடுவார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் உங்களுக்கும் இடையே இருக்கும் பாசத்தைக் கெடுத்து விடுவார்கள். நம்முடைய அரசாங்கம் என்.ஜி.ஓ-க்களால் ஆதரிக்கப்பட்டது, மாணவர்களால் ஆதரிக்கப்பட்டது, தொழிலாளர்களால் ஆதரிக்கப்பட்டது. என்.ஜி.ஓ-க்கள் அருள்கூர்ந்து அமைதியாக இருந்து அரசு திட்டமின்றி திட்டங்களை நல்ல முறையில் கவனித்து பயன்பெற வேண்டுமென்று இந்தப் பேச்சின் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய அரசுக்கு ஒரு வேண்டுகோள். செகரடேரியட்டில் இருக்கும் என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கும், ஸ்டேட் லெவலில் இருக்கும் என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கும் பெரிய தாரதம்மியம் இருக்கிறது. செகரடேரியட்டில் இருக்கும் என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கு கிரேடு அதிகமாகவும், ஸ்டேட் லெவலில் இருக்கும் என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கு கிரேடு குறைவாகவும் இருக்கிறது. ஒரே வேலையை ஒரே முறையில் செய்யக் கூடிய அவர்களுக்கிடையே சம்பளத்தில் தாரதம்மியம் இருக்கக் கூடாது. வேண்டுமானால் செகரடேரியட்டில் இருப்பவர்களுக்கு கிராஜுவேட் அலவன்ஸ் என்று தனிப்பட்ட முறையில் கொடுக்கலாம். இந்த வேறுபாட்டை நீக்கினால் தமிழகத்தில் இருக்கும் என்.ஜி.ஓ-க்கள் நம்முடைய அரசை வாயார, மனமாரப் பாராட்டுவார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல், என்.ஜி.ஓ-க்களுடைய குறைகளை நம்முடைய அரசு நல்ல முறையில் கவனித்து ஆவன செய்து வருகிறது என்பதை என்.ஜி.ஓ-க்களுக்குத் தெரிவித்து கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை புரட்சிகரமான அறிக்கை என்பது சொல்லாமலே தெரியும் என்று கருதுகிறேன். 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று இருந்ததை, துணிந்து, தைரியமாக 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று குறைத்தது சாதாரண காரியமல்ல. அது நிலச் சீர்திருத்தத்தில் ஒரு திருப்புமுனை என்று கூறி என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன் வருகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே பெண்ணையாற்றுக்குக் குறுக்கே உள்ள இரண்டாயிரம் விளாகம் என்ற கிராமத்தினை இளைக்குர் வகையில் பாலம் கட்ட நிதி அறிக்கையில் வழிவகை செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இது அங்குள்ள மக்களின் நீண்டகாலக் கோரிக்கையாகும். பத்து லட்சம் ரூபாய் செலவில் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முன்வந்திருப்பதற்காக இந்த அரசுக்கு நான்

1970 மார்ச் 6]

[திரு. இ.ரெ. இளம்வழுதி]

என்னுடைய தொகுதி மக்கள் சார்பாகப் பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே போல் என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கும் தாழம்குழாய் என்ற பகுதி மீனவர் வாழும் பகுதி. அங்கு ஒரு தரைப் பாலம் தேவை என்று கேட்டிருக்கிறேன். அந்தத் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றித்தரு மாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடலூர் நகரம் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தின் தலைநகராகும். இடையில் கெடில நதி ஓங்கிறது.

வெள்ளக் காலத்தில் அந்த ஆறு கரைபுரண்டு நகரமே அபாயத்திற்கு உள்ளாகிறது. அந்த ஆற்றின் இரண்டு பக்கங் களிலும் கரைகள் எழுப்பி நகரத்தை அபாயத்திலிருந்து காப்பாற்றவேண்டும். என் மாவட்டத்தின் பெயர் தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம் என்றிருக்கிறது. ஆர்க்காடு நவாபின் ஆட்சி முடிந்து பல வருடங்கள் ஆகின்றன. எனவே, இன்னும் எங்கள் மாவட்டத்திற்கு தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம் என்ற பெயர் இருப்பதை எங்கள் மாவட்ட மக்கள் விரும்பவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: ஆர்க்காடு நவாபின் ஆட்சி முடிந்து விட்டது. ஆனால் ஆர்க்காடு இருக்கிறது.

திரு. இ.ரெ. இளம்வழுதி: தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தின் தலைநகரான கடலூரின் பெயரை வைத்து கடலூர் மாவட்டம் என்று சூட்டுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தின் பெயரை கடலூர் மாவட்டம் என்றும், வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தின் பெயரை வேலூர் மாவட்டம் என்றும் பெயர் வைப்பது சாலச்சிறந்தது. கடலூர் நகரத்தில் ஒரு தொழிற்பேட்டை அமைப்பதற்கு குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். ஆனால் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அதைப் பற்றிய குறிப்பைக் காணவில்லை. ஆகவே அதற்கும் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என் தொகுதி மக்களுக்கு நல்லபல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கூறி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரிக்கிறேன்.

* திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பிரேரே பித்துள்ள 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை ஆழ்ந்து கவனத்துடன் படித்து பரிசீலனை செய்து பார்த்தேன். சிறந்ததொரு இலக்கியத்தைப் போன்று இந்த அறிக்கை அமைந்திருக்கிறது. நான் தமிழில் படித்த காரணத்தினால் போலும்! அதுகூட, ஆங்கிலத்தில் முதலில் தயாரிக்கப்பட்டு பிறகு தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருப்பது புலனாகிறது, வாசகங்கள் தலையைச் சுற்றி வருவதால்! ஆம்; திறமையான புலவரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந்தும் கூட இந்த அறிக்கை முதலில் தமிழில் தயாரிக்கப்பட்டு, பின்னர் அது தெரியாத துர்பாக்கியசாலிகளுக்கு ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துக் கொடுக்கும் நாள் விரைவில் வர வேண்டும், வரும் என்ற நம்பிக்கையோடு நான் மேலே பேச முற்படுகிறேன்.

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

[1970 மார்ச் 6]

இதில் உள்ள புதுமையான—புரட்சிகரமான அம்சம் என்ன வென்றால், விளைநிலங்களின் உச்சவரம்பு 30 ஸ்டான்டேர்ட் ஏக்கர் என்றிருப்பதை, 15 ஸ்டான்டேர்ட் ஏக்கராகக் குறைப்பது என்று இந்த ஆட்சி செய்ய இருக்கிற மாறுதலாகும். இந்த மாறுதல் நமக்கு சுதந்திரம் வந்த ஆரம்பத்திலேயே செய்யப்படும் என்று காந்தியடிகள் உறுதி கூறினார்கள். சுதந்திரம் நெருங்கிக் கொண்டிருந்த ஆண்டில், லூயிபிஷர் காந்தியடிகளைப் பார்த்துக் கேட்ட போது, அடிகள் கூறியிருப்பதைப் பற்றி “காந்தியடிகளுடன் ஒரு வாரம்” என்ற தூலில் எழுதியிருக்கிறார். “சுதந்திர இந்தியாவில் மக்களுக்கு நீங்கள் கொடுக்கப்போகும் பரிசு என்ன?” என்று கேட்கிறார் பிஷர். அதற்கு ஒரு கணமும் தயங்காது காந்தியடிகள் பதில் சொல்கிறார்: “மக்களுக்காக இந்த விவசாய நாட்டில் மக்களுக்கு அளிக்கப்போகும் பரிசு, அவர்கள் விளைவிக்கிற நிலத்தை அவர்களுக்கே சொந்தமாக்குவதுதான்” என்று கூறியுள்ளார்கள். உடனே பிஷர் கேட்கிறார் “நிசச் சுவாந்தார்கள் அதை எதிர்க்க மாட்டார்களா?” என்று. அதற்கு காந்தியடிகளின் பதில்; “முதலில் எதிர்ப்பார்கள், பிறகு காலத்திற்கு ஏற்றபடி அவர்கள் வழிக்கு வந்துவிடுவார்கள்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மீண்டும் லூயிபிஷர் கேட்கிறார், “நஷ்டயீடு இல்லாமலா?” என்று. காந்தியடிகள், சொல்கிறார் “நஷ்டயீடா, என்னால் அதை நினைத்துப் பார்க்கக்கூட முடியாது. இந்தியா ஏழை நாடு” என்று.

ஆக, சுதந்திரம் வந்தவுடன் நிகழும் என்று காந்தியடிகள் எதிர்பார்த்திருந்த நிலப் புரட்சியை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கொண்டு வந்திருக்கிற ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருப்பதைக் காண நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன், காந்தியடிகளிடம் நம்பிக்கைக் கொண்ட ஊழியன் என்ற முறையில்.

கொண்டுவரப்படுகிற இந்தச் சிந்திருத்தம் 15 ஸ்டான்டேர்ட் ஏக்கர் என்பது ஒரு குடும்பத்திற்கு அல்லது ஒரு தனி நபருக்கா? என்பது தெரியவில்லை. ஒரு குடும்பத்திற்கு 15 ஸ்டான்டேர்ட் ஏக்கர் என்று இருப்பதுதான் சரி என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. தனி நபருக்கு 15 ஸ்டான்டேர்ட் ஏக்கர் என்று சொல்வது அவ்வளவு சரியல்ல. நிலவுடையையில் புரட்சி ஏற்படுத்துவது தான், நிலப்பிரபுத்துவத்திற்கு முடிவு கட்டுவதுதான் நோக்கம் என்றால், இதைப்பற்றிச் சிந்தித்து எது சரியோ அதை யோசித்துச் செய்யவேண்டும்..

அறநிலையங்களின் நிலங்கள் எடுக்கப்படவேண்டும் என்று இங்கு பேசப்பட்டது. உணர்ச்சியளவில் அப்படிப்பேசிய அவர்களோடு நான் ஒன்றுபடுகிறேன் என்று அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன். தனி நபர்களின் விளை நிலங்களில் உழைப்பவர்களுக்கு ஒரு நியதி, அறநிலையங்களுக்கு சொந்தமான விளை நிலங்களில் உழைப்பவர்களுக்கு ஒரு நியதி என்று இருக்க முடியாது. ஆனால் நிலைமை என்ன என்பதை நாம் சிந்தித்துப்பார்த்து முடிவு எடுக்கவேண்டும். அற நிலையங்களுக்குள்ள நிலங்கள் என்றால்,

1970 மார்ச் 6] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

அவை தனி நபர்களுக்குச் சொந்தமானவை அல்ல. காந்தியடிகள் சொன்னதுபோல், 'தர்மகர்த்தா முறையில், ஒரு ஸ்தாபனத்தின் கீழ் நிலம் இருக்கிறது. அறநிலையங்களின் சொத்துக்களில் வரும் வருவாய் மூலம் மருத்துவமனைகள், பள்ளிக்கூடங்கள், கல்லூரிகள், போன்ற ஏராளமான அறக் கட்டளைகள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே, இதை நினைவில் கொண்டு ஒரு தனிப் பிரச்சினையாகக் கவனிக்க வேண்டும். தனிநபர் நிலத்தோடு சேர்த்து வாக்கூடிய பிரச்சினை அல்ல அது என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, நன்கு சிந்தித்து, அறநிலையங்களுக்குச் சொந்தமாகவுள்ள நிலங்களில் வேலை செய்து வாக்கூடிய உழவர்களுக்கு ஏந்தெந்த உரிமைகள் வழங்க முடியும் என்று யோசித்து, அதுகுறித்து முடிவு எடுக்கவேண்டுமென்பது என் வேண்டுகோள். அறக் கட்டளைகள் பாதிக்கப்படும் வகையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கக்கூடாது. குடிசைப் பகுதிகளை கட்டடப் பகுதிகளாக மாற்றுவதற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல மாறுதல், வாவேற்கிறேன். சென்னை நகரத்தொகுதியிலேயே என் தொகுதி குடிசைப் பகுதிகள் அதிகமாகவுள்ளதாகும். ஒருவேளை முதல் அமைச்சர் இதில் என்னுடன் போட்டியிட்டால் மறுக்க நான் விரும்பவில்லை. அவர் தொகுதி முதல், என்னுடையது இரண்டாவது என்று ஏற்றுக் கொள்கிறேன். திரு. அரங்கண்ணல் சைகை காட்டுகிறார், 'என்னுடைய தொகுதி' என்று. அந்த அளவிற்குப் போட்டியிட்டுக் கொண்டு, 'என்னுடையது' 'என்னுடையது' என்று கூறுகிற அளவிற்கு நகர்முழுவதும் குடிசைப் பகுதி அகிவிட்டது. குடிசைகளை நிலத்திற்கு உரிமவரின் அனுமதியோடு போட்டிருக்கிறார்களா அல்லது அனுமதி இல்லாமல் போட்டிருக்கிறார்களா? என்பது சட்டபூர்வமானதொரு பிரச்சினை என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். எனினும், நகரில் சூமயேறி விட்ட ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் குடியிருப்பதற்கு வீடு கொடுக்க அரசு கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி வீடு இல்லாவிட்டாலும் நிலம் கொடுக்கவாவது கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்க திடீரென்று போலீஸார் வந்து குடிசைகளைப் பிடித்துவிட்டு ஒலைகளையும் கொம்புகளையும் லாரிகளில் ஏற்றிப் போவதைக் காணும்போது, அதைப் பார்க்கிற மக்கள் அந்நேரத்தில் மிகவும் ஆத்திரப்படுகிறார்கள் என்பதை நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நினைவுபட்ட விரும்புகிறேன். குடிசைப் பகுதிகளைக் கட்டிடப்பகுதிகளாக மாற்ற ஏழு ஆண்டு திட்டமிட்டு இந்த ஆண்டிற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி--அதைப் பரிபூர்ணமாக நிறைவேற்றுகிற வரையில் அல்லது அதற்கான வேலைகள் தொடங்கப்படுகிற வரையில் அனுமதி பெற்றே அல்லது அனுமதி இல்லாமலோ குடிசைகள் போட்டிருப்பவர்களை அங்கிருந்து அகற்றுவது என்ற நிலையில்லாமல், திட்டத்தோடு கூடி குடிசைகள் அகற்றப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கான ஆணைகள் பிறப்பிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1970 மார்ச் 6]

எல்லாத்துறைகளுக்கும் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஒன்றைத் தவிர. அது தமிழ் மொழி வளர்ச்சித் துறையாகும். ஒருகால், நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லாமலே, இலாகாக்கள் மூலம் செலவு செய்வார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. தமிழுக்கென்று தனியாக நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நிதிநிலை அறிக்கையில் நல்ல பல அம்சங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறபோது, தமிழ் வளர்ச்சிக்காக, தமிழ் நூல் வெளியீட்டுக் கழகத் திற்காக, பல்சலைக் கழகங்களின் தமிழ்த் துறை வளர்ச்சிக்காக இவர்கள் எவ்வளவு நிதி ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்ற குறிப்பு இதில் இடம் பெறவில்லை. கடந்த ஆண்டுகளிலும் இத்தகைய குறிப்பு இருந்ததில்லை என்பதையும் நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, வரி உயர்வு பற்றிச் சொன்னார்கள். வரி உயர்வு என்பது எனக்குப் பிடிக்காதுதான். வரியில்லாமல் இருந்தால் நல்லதுதான். வரி கட்டுவதில் அதிக கஷ்டப்படுபவன் அல்ல நான் ஆனால் ஒன்றை நாம் கவனிக்கவேண்டும். தொடர்ந்து மூன்று ஆண்டுகளாக புது வரிகளைப் போடாத ஒரு ஆட்சி, இந்த ஆண்டில் பழைய வரிசளை சிறிது உயர்த்தி இருக்கிறது என்பதைக் காணும் போது அனாதாபம் இல்லாமல் அகைக்குறைகூறி விடுகிற நிலையில் நான் இல்லை. போடப்பட்டிருக்கிற வரிகள் சமதாயத்தின் அடித்தளத்தில் உள்ளவர்கள் மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது என்ற குறை இல்லை. அது நடுத்தர மக்களைப் பாதிக்கிறது என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். இதில் எதிர்க்கட்சியினர் என்னிடம் அபிப்பிராயபேதம் கொள்ளலாம். இருந்தாலும் நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சாமான்ய மக்களைப் பாதிக்கக்கூடிய விதத்தில் வரி போடக் கூடிய வரி இனங்கள்தான் மாநில அரசுக்கு உள்ளன. வளமானவர்கள் மீது வரி போடக் கூடிய இனங்கள் மத்திய அரசிடம் தான் உள்ளன. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட வரி இனங்கள் மத்திய அரசிடமிருந்து மாநில அரசுக்கு வந்தாலொழிய, எந்தக் கட்சி அட்சிக்கு வந்தாலும் வரி உயர்வினால் சாமான்ய மக்கள் பாதிக்கப்படக் கூடிய நிலைதான் இருக்கும்.

என்.ஜி.ஓக்களுக்கு சம்பள உயர்வு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்.ஜி.ஓக்களின் குறைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதில் கோபதாபம் நிலவி வருவதை சற்று முன்னர் இங்கு பார்த்தோம். அதற்காக ஆறு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. டிற்பட்ட வசூப்பினரின் நலன்—கிராமமக்களின் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைத் தீர்ப்பது—என்.ஜி.ஓக்களுக்கு சம்பள உயர்வு போன்றவைகளுக்காக நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணும்போது, போடப்பட்டிருக்கக்கூடிய வரி உயர்வில் குறை காண என்னால் முடியவில்லை.

நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார்கள். “பொருளாதாரக் கொள்கை குறித்த பெரும் முடிவுகளில் பெரும் பாலானவை, இம் மாநிலத்திற்கு வெளியே, அதாவது புது டில்லி

1970 மார்ச் 6] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

யிலும் பம்பாயிலும் மேற்கொள்ளப்படுவதால், வளர்ச்சிப் பணியில் மாநில அரசின் முயற்சிகள் பெரிதும் தடைப்படுகின்றனவென்பதை நான் முதற்கண் அழுத்தமாகக்கூற விரும்புகிறேன்.” என்று.

இங்கு ஒரு காட்சியைப் பார்த்தேன். ஆண்டுதோறும் நிதிநிலை அறிக்கையில் மத்திய மாநில உறவு பற்றிக் குறிப்பிட்டுவந்தார்கள், அப்பொழுதெல்லாம் எதிர்க்கட்சியினர், ‘இது என்ன மத்திய அரசைக் குறைகூறுவது வழக்கமாகப் போய்விட்டது’ என்று குறை சொன்னார்கள்; இன்றைய தினம் குறை கூறுவதோடு நின்று விடலாமா? போராட்டம் எப்போது? என்று கேட்டார்கள்; ஆகஸ்ட் 20-இல் நாம் சுயஆட்சிப்போர் நடத்தியபோது இவர்களிடத்திலிருந்து ஆள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கலாமே என்று நான் நினைத்தேன். அடுத்த ஆகஸ்டிலேயாவது அவர்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறேன் மாநிலச் சுயாட்சிப் போராட்டத்திற்காக. என்னுடைய நண்பர் மாண்புமிகு திரு விஞ்ஞகம் அவர்கள் சொன்னார்கள். ரொம்ப நாளாகிவிட்டது, அவர் தமிழ்நாடு, தமிழ்நாடு என்று பேசி இப்பொழுது அவர்கள் பேசுவதை கேட்டபொழுது அவர் என் பக்கத்திலே இருப்பதைப் போன்று உணர்ந்தேன். ஆனால் கொஞ்சம் பின்வாங்கி, மாநில சுயாட்சி எங்கள் கொள்கை என்று எண்ணுநீர்கள், உங்கள் கொள்கைக்கு என் நீங்கள் போராடவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஒன்றை நான் உணர்கிறேன், நான் கோபத்தால் சொல்லவில்லை, போட்டி மனப்பான்மையோடும் சொல்லவில்லை, உண்மை உணர்ச்சியோடு சொல்லுகின்றேன்; இந்த மாநிலத்தின் நலன்களுக்குப் பாடுபட வேண்டியது உங்கள் கடமை அல்லவா? அது உங்கள் உரிமை அல்லவா? அது உங்களின் பிறப்புரிமை அல்லவா? நீங்கள் இங்கு அமர்ந்திருப்பதே, இந்த மாநிலத்து மக்களின் ஓட்டைப்பெற்று தானே? சுயாட்சி கோருவதை உங்கள் கொள்கையாக்கி, அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று, கேட்க உடன்பாட்டு முறையில் எங்களுடன் நீங்கள் சேரத் தயாராகயிருந்தால் ஆளுங்கட்சி வருகிறதோ, இல்லையோ என்னேப் பொறுத்தவரையில், உங்களுடன் சேர்ந்தோ, உங்களை என்னுடன் சேர்ந்தோ பாடுபடத் தயாராக யிருக்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உங்களுடைய நோக்கம் என்ன? 25 தி.மு.க. எம்.பி.-க்களின் ஓட்டுகளை இந்திராவிடமிருந்து எப்படிப் பிரிக்கலாம் என்பது தான். 25 எம்.பி. ஓட்டுக்களைப் பிரித்து எடுக்க வேண்டுமென்ப தற்சாக நீங்கள் முயல்வதைப் புரிந்து கொள்ள என்னால் முடிகிறது. எப்படியிருந்தாலும், திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் கோருகின்ற பாடி, மாநிலங்களுக்குக் கூடுதலான அதிகாரங்களை வழங்கித்தான் அகவேண்டும் என்ற நிபந்தனையை வைத்து, அந்த நிபந்தனையை பிரதமரின் அட்சி ஏற்க மறுத்தால், 25 எம்.பி.-க்களும் ஒத்துழைக்க மறுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், இந்திரா அரசைக் கவிழ்க்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அப்படிக் கவிழ்த்துவிட்ட பிறகு நிலை என்ன? சுயாட்சி வேண்டுமென்பதற்காக, தி.மு.க.-வின் 25 எம்.பி.-க்களும் சிண்டிகேட்டுக்குக் கைகொடுத்து, இந்திராவின்

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

[1970 மார்ச் 6]

ஆட்சியைக் கவிழ்த்து விட்டால், அடுத்து என்ன? சுயாட்சி கேட்போரெல்லாம் தேசத் துரோகிகள் என்று சொல்லும் கும்பல் அல்லவா அந்த இடத்தில் உட்காரும். அதைச் சிந்திக்கவே என்னால் முடியவில்லை; நினைத்துப் பார்க்கவே முடியவில்லை. உங்களுடைய நோக்கம் எப்படியாவது இந்திராவின் ஆட்சியைக் கவிழ்க்க வேண்டும் என்பதுதான். அதற்காகக் கிடைத்ததையெல்லாம் எடுத்து அடி என்ற மட்டரகமான அரசியலுக்கு இறங்கிவிட்டீர்கள் என்று எண்ணுகிறேன். தமிழ்நாட்டின் உரிமைக்கு மதிப்புக் கொடுத்து—இந்தியாவின் ஒருமைக்கு மதிப்புக்கொடுத்து, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று நீங்கள் கேட்கத் தயாரா? இந்திராகாந்தியுடன் சேர்ந்து, திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் ஒன்றுபட்டு முயன்றாலும், அதன்மீது இரண்டு பங்கு வாக்குகளைப் பெற்று, நாடாளுமன்றத்திலே, இந்தி மொழி பற்றிய திருத்தத்தையும், மாநிலங்களுக்கு சுயாட்சி வழங்கும் திருத்தத்தையும் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றக்கூடிய சாத்தியக் கூறு ஏற்பட்டிருக்கிறதா? உண்மையிலே இந்தி மொழிபற்றிய விதி திருத்தத்தில் நம்பிக்கை இருந்தால், உண்மையிலேயே மாநிலங்களுக்கு சுயாட்சி கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமிருந்தால், இந்திரா காந்தியுடன் சேர்ந்து, இந்தி ஆட்சி மொழி பற்றிய திருத்தத்திற்கும், மாநில சுயாட்சி பற்றிய திருத்தத்திற்கும் ஆதரவுதர உங்கள் பெரும் தலைவர் அகில இந்திய ரீதியிலுள்ள தன் கட்சிக்கு கட்டடாயிடத் தயாரா? என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஓட விட்டுப் பார்ப்போம் ஒத்துழைக்கத் தயாராகயில்லை—என்று சொல்லுகிறீர்கள். இந்த நிலையில், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு உறுதியாக இருக்க வேண்டுமென்று இறுதியாகக் கேட்டுக்கொண்டு, ஒரேயொரு விஷயத்தைக் கூறி முடித்துவிட விரும்புகின்றேன்.

திருச்சியில் நடந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக மகாநாட்டில் முதல்வரால் ஒரு கோஷம் எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதை புதிய கோஷம் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள், எனக்கு அது புதியதாகத் தெரியவில்லை. கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சரவர்கள்கூட, திருச்சியிலிருந்து திரும்பியவுடனே என்னைக் கேட்டார்கள், “முதலமைச்சரவர்களின் கோஷத்தைப்பற்றி உங்களுடைய கொள்கை என்ன?” என்று. “மாநிலத்தில் சுயாட்சி, மத்தியில் கூட்டாட்சி” என்பது பற்றி உங்கள் கொள்கை என்ன என்று கேட்கிறார்களே, என்னையுட்பு புரிந்துகொள்ள முடியாமல் இருக்கிறார்களே என்று நினைக்கத் தோன்றியது; பிறகு நிச்சயமாக அப்படி நினைத்திருக்க மாட்டார்கள், அந்த கோஷத்தின் மீது முதல்வர் தந்த விளக்கம் பற்றி என்னுடைய கருத்தை அறிய விரும்பினார்கள் என்று நினைத்தேன். எனக்கு கூட்டாட்சியைப்பற்றி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை பற்றி 1966-க்குப் பிறகு என்னைக்குமே சந்தேகம் எழவில்லை. அண்ணா அவர்கள் இருக்கும்பொழுது கொடுத்த உறுதிமொழியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஊன்வி இருக்கிறது என்பதில் எந்தவித ஐயப்பாடும் இல்லை. திருப்பவும்

1970 மார்ச் 6] [திரு. மன பொ. சிவஞானம்]

ஒன்றைச் சொல்லுகின்றேன். “மாநிலத்தில் சுயாட்சி மத்தியில் கூட்டாட்சி” என்று சொல்லும்பொழுது, நாடாளுமன்றமே இல்லாத ஒன்று, மத்தியில் ஆட்சியே இல்லாத ஒன்று என்று முதல்வர் சொன்ன வாசகங்களை நான் பத்திரிகையில் பார்த்த பொழுது, அது பிரிவினைக்கு அடிப்படையாக இருக்காது என்ற நம்பிக்கையுடன் நான் அவரிடம் விளக்கம் கேட்கவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: நிருபர்கள் என்னைக் கேட்டார்கள், நாடாளுமன்றமே இல்லாமல் இருக்குமா, மத்தியில் ஆட்சியே இல்லாமல் இருக்குமா என்று கேட்டார்கள். இவைகளைப் பற்றி நான் விளக்கமாக எதுவும் சொல்ல முடியாது. மாநிலத்தில் சுயாட்சி, மத்தியில் கூட்டாட்சி என்கின்ற தத்துவவதற்கு இன்னும் விரிவான விளக்கங்களை, விவரங்களை எங்களுடைய பொதுக்குழு முடிவு செய்யும் என்று சொன்னேனே தவிர, நாடாளுமன்றமே இல்லாமல் இருக்கும் என்ற கருத்தை நான் சொல்லவில்லை.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: தலைவரவர்களே, நான் திரும்பவும் சொல்லுகின்றேன். நாடாளுமன்றமே இல்லாத ஒரு நிலையை விரும்புகிறார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. மத்திய ஆட்சியைச் “கூட்டாட்சி” என்று ஒப்புக்கொண்ட பிறகு இந்தியாவின் ஒருமைப்பாட்டை விரும்புகிறார்கள் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் விளக்கம் இதற்கு முரண்பாடு என்பது நான் உணர்ந்தேன், அதற்குத் தெளிவு பெற வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லிக்கொண்டு வந்தேன், என்னுடைய பேச்சை முடிக்கும் வரை பொறுமையுடன் இருந்தால் புரிந்துகொண்டிருக்க முடியும். எனக்குக் கொஞ்சமும் ஐயப்பாடு இல்லை என்பதை உறுதியாகச் சொல்லுகிறேன். ஆனால், எனக்குள்ள ஒரு ஐயப்பாட்டைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். “மாநிலக் கட்சிகள் இனி இந்தியாவை ஆளும்” என்று சொன்னார்கள், என்கழகமும் ஒரு மாநிலக் கட்சிதான். தி.மு.க.வும் மாநிலக் கட்சிதான். ஆனால், ஒன்றில் எனக்கு ஐயப்பாடு உண்டு. மாநிலம் தோறும் மாநிலக் கட்சிகள் இருந்தாலும், எல்லா மாநிலக் கட்சிகளும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அல்ல. ஜாதிக்கு அப்பாற்பட்டு, மதத்திற்கு அப்பாற்பட்டு, தொண்டர்களுக்கு மதிப்புக் கொடுத்து, தனிநபர்களின் யதேச்சாதிகாரத்திற்கு அப்பாற்பட்டு, நன்கு வேலாற்றியுள்ள ஒரு ஜனநாயக கட்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்பதில் எனக்குக் கொஞ்சமும் ஐயப்பாடு இல்லை. ஆனால், முதல்வர் அவர்கள் அறிந்து இருக்கிறார்களோ என்னவோ, அனைத்து மாநிலங்களிலும் இப்படித்தான் என்ற நிலை இல்லை. மேற்கு வங்காளத்தில், மற்ற இடங்களில் என்ன நடக்கிறது? இந்தியாவின் ஒருமைப்பாட்டை ஒத்துக்கொண்டுள்ள நாம், ஜனநாயகத் தன்மையுள்ள கட்சிகளுடன் கூட்டு சேரலாம். ஜனநாயக தன்மையற்ற கட்சிகளுடனும் கூட்டு சேரலாம், ஆனால் அதை நீங்கள் நிரந்தரத் தன்மையாக ஆக்கிவிடுகிறோம் என்று சொன்னால், ஐயம் ஏற்படும்; ஒருமைப்பாட்டிற்குக் கேடோ என்ற சந்தேகத்

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1970 மார்ச் 6]

திற்கு இடம் கொடுக்கும். ஒரு பெரியவர் சொல்லுகிறார், மொழிவாரி மாநிலம் அமைத்ததே இந்தக் கூத்துக்குக் காரணம்; அதை ரத்து செய்துவிட வேண்டுமென்று தங்களுடைய அறிக்கையில் வெளிப்படையாகச் சொல்லியிருப்பதைப் பார்க்கிறேன். மொழிவாரி ராஜ்யம் தவறு என்றால், அதை அவர்கள் காலத்திலேயே தவிர்த்திருக்கலாம். அவர்கள் ஆண்ட காலத்தில்தான் ஆந்திரத்தைப் பிரித்தார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது, அவர்களால் தான் மொழிவாரி ராஜ்யம் அமைந்திருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. அவர்களுடைய எதிர்ப்புகளை முறியடித்துத்தான் மொழிவாரி ராஜ்யங்கள் ஏற்பட்டன.

நான் உங்களைக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், மாநில சுயாட்சியை பார்லிமெண்டரி முறையில் பெற்றுவிடுவோம் என்ற நம்பிக்கை இல்லை, அப்படிப்பெறலாம் என்று நேற்றுவரையிருந்த நம்பிக்கை கெட்டுப்போய்விட்டது. அடுத்த பொதுத்தேர்தலுக்குப் பிறகேனும் ஒற்றைக் கட்சிக்கு மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும் பான்மை நாடாளுமன்றத்தில் கிடைக்குமா என்ற ஐயமிருக்கிறது. நாம் சிந்திக்கவேண்டியது, மத்திய சர்க்காருக்கு என்னென்ன அதிகாரங்கள் இருக்கவேண்டும் என்பது பற்றியல்ல; மாநில அரசாங்கங்களுக்குக் கூடுதல் அதிகாரங்கள் இருக்கவேண்டும் என்ற லட்சியத்தை மத்திய அரசு ஒப்புக்கொள்ளும்படிச் செய்ய கிளர்ச்சி நடத்த வேண்டும். அதற்கு யார் யார் சேருகிறார்களோ, அவர்களுடனெல்லாம் என்னுடைய கட்சி சேர்ந்தயாராகயிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

நாடாளுமன்றத்தில், இந்திமொழிப் பிரச்சனைக்காக குடியரசுத் தலைவரவர்களின் உரையின் மீது திருத்தம் கொண்டுவந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், இந்த மாநில சுயாட்சியைக் கோரி ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கலாம். அதை நான் குற்றமாகச் சொல்லவில்லை. எவ்வளவு எச்சரிக்கையாக செயல்பட வேண்டியிருக்கிறது என்பதை நினைப்பூட்டவேண்டுமென்றுதான் இதைச் சொல்லுகிறேன். இந்த வாய்ப்பைத் தந்த பேரவைத் துணைத்தலைவரவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தி, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி—நிதியமைச்சரவர்கள் தந்த இந்த அறிக்கை, இந்தக் கால சூழ்நிலையில் இதைவிடச் சிறந்ததாகத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்க முடியாது என்று சொல்லி நிதி அமைச்சரைப் பாராட்டுகின்றேன்.

* திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ஆம் ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதான விவாதத்தில் பங்குகொண்டு பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய ஒருசில கருத்துக்களை இந்த அவைமுன் வைக்க விரும்புகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இந்த 15 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கராவைக் கொண்டு வந்ததை ஒரு பெரிய புரட்சிகரமான திட்டம் என்று ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், அதையொட்டிய கட்சிகளும், இந்த அவையிலே பேசி வருவதைப் பார்க்கின்றோம்.

1970 மார்ச் 6] [திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை]

30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராவை ஒரு 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராவாக ஆக்கியது ஒரு பெரிய புரட்சியா? நன்கு சிந்தித்துப் பாருங்கள். ஆயிரம் வேலி, இரண்டாயிரம் வேலி என்றிருந்த நேரத்தில், அதை 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராவாக நான்மிரல் ஆக்கியது ஒரு பெரிய புரட்சியா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இரண்டாயிரம் வேலியில் 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா போக அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டது எவ்வளவு?

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை: அரசாங்கத்தை ஆள்பவர்களுக்குத்தான் அது தெரியும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: அந்த அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டது தவறு என்றால், இந்த அரசாங்கம் வந்தபிறகு விசாரணை செய்து நடவடிக்கை எடுத்திருக்கலாம் அல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் நான் சொன்னதற்கு ஒன்று சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லிவிட்டார்கள். சட்டப்பிரச்சனைகள் அவருக்குத் தெரியும் எப்படியெப்படி நீதிமன்றத்திற்கு விஷயம் செல்லும் என்று தெரியும். 1959-ம் ஆண்டிற்கு முன்பே பிரித்துக்கொண்டு விட்டார்கள். பிரித்துக்கொண்டபிறகு சட்டம் வந்ததால் எதுவும் எடுக்க முடியவில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: சட்டப்படி செய்திருக்கிறார்கள் என்றால், ஏமாற்றினார்கள் என்று நீங்கள் எப்படிச் சொல்ல முடியும்?

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அப்பொழுது இருந்ததைப் பற்றி இப்பொழுது குறை சொல்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் டிராஸ்டு என்ற பெயரால் இப்பொழுதும் கூட பல பேர் தங்களுடைய சொத்துக்களை பாதுகாத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொன்னால், நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் ஆதித்தனார் அவர்கள் . . . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இந்தச் சபையில் பொதுப்படையாகத் தான் பேசலாமே தனியர், தனிப்பட்ட நபரை குறிப்பிட்டுப் பேசக் கூடாது என்று எந்தனையோ தடவை பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, பெயரைச் சொல்லவேண்டாம் என்றால் சொல்லவில்லை. பெயரைச் சொல்லாமல் பேசுகிறேன். டிராஸ்டு என்ற பெயரால் ஒரு அமைச்சர் தன்னுடைய சொத்துக்களை பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த அவையிலே கொடுத்திருக்கிற கணக்குகளைப் பார்த்துப் பிற்பொழுது விசித்திரமாக இருக்கிறது. அவர்களே கூட நெருங்கிக் கை வைத்துப்பார்த்தால், இது வாஸ்தவம் தானா என்பது தெரிய வரும்.

[1970 மார்ச் 6]

திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி : பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர், சார். அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வருகிறபோது தான் இது போன்ற பேச்சுக்கள் இடம் பெறலாம். பட்ஜெட் விவாதத்தில் இது போன்ற பேச்சுக்கள் இடம் பெறலாகாது. இது விதிக்குப் புறம்பானது. அது பற்றி தங்களுடைய தீர்ப்பை வழங்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : டிராஸ்டி சொத்துக்கள் என்ற பெயரால் சொத்துக்கள் பாதுகாப்பாக வைக்கப்படுகின்றன. சீர்திருத்தவாதிகள், பகுத்தறிவுப் பாசறையிலிருந்து வந்தவர்கள் என்றெல்லாம் பேசப்படுகிறது. மடாதிபதிகள் என்ற பெயரால் எத்தனையோ ஆயிரம் ஏக்கர்கள் டிராஸ்டி என்ற பெயரால் வைத்துக் கொண்டு, அவர்களைச் சார்ந்தவர்களுக்கும், அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கும் அவைகளை பயன்படுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்றால், இந்த அரசு அதற்கு உறுதுணையாக இருக்கிறது என்று தான் பொருள்படும். அதிகமாக நேரம் இல்லாத காரணத்தால் சுருக்கமாக இதை இந்த அளவோடு முடித்துக்கொள்கிறேன். இம் மாதிரியான டிராஸ்டி முறைகளை மாற்றி அமைத்து, ஆயிரக்கணக்கான நிலங்கள் இருக்கக்கூடிய மடாதிபதிகளிடம் உள்ள, டிராஸ்டிகள் என்ற பெயரால் உள்ள நிலங்களையெல்லாம் சேர்த்துஎடுத்துக் கொண்டு அவைகளைக் கொண்டு பொது மக்களுக்கு நிலம் வழங்கி, ஓளவுக்கு உதவியாக இருக்கவேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத் தைக் கேட்டு கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குடும்பக் கட்டுப்பாடு பிரச்சினையைப் பற்றி ஒரு சப்ளிமெண்டரி குவெஸ்டின் இந்த அவையிலே கேட்ட பொழுது . . .

மாண்புமிகு திரு சி. பா. ஆகித்தரை : ஒரு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு, பொது மக்களுக்குக் கொடை வழங்குவது என்ற பண்பாடு தெரியாது என்று நினைக்கிறேன். அதை எப்படிச் செய்வது என்பதும் தெரியாது. அப்படிக் கொடுத்த பழக்கமும் இல்லை. கொடை என்பது என்ன என்பது அவருக்குத் தெரியுமா? அதை ஒரு முறைப்படி செய்ய, டிராஸ்டி உண்டாக்காமல் வேறு எப்படிச் செய்ய முடியும்? வேறு வழி இருந்தால் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது என்னைக் குறித்துப் பேசியிருக்கிறபடியால், அதற்கு விளக்கம் சொல்வதற்குத் நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் 56 கிராமங்கள் அடங்கியது என்னுடைய ஜூரின், இன்றைக்கு ஏதாவது இருக்கிறதா என்று கேட்டால் ஒன்றும் கிடையாது. 56 கிராமத்திலுள்ள பல ஆயிரக்கணக்கான நிலங்களை 1926-ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பே, அவர்களுக்கு விற்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருந்த அந்த நேரத்திலேயே, அவ்வளவு நிலங்களையும் குடிமக்கள் அனுபவித்துக் கொள்ளட்டும் என்று விட்டுவைத்த வள்ளல்

1970 மார்ச் 6]

பரம்பரையில் வந்தவன் நான். இவரைப் போல குறுகிய கால அளவில் பணக்காரராக வந்தவன் நான் அல்ல என்பதை இந்த அவையிலே விளக்க விரும்புகிறேன். அடுத்த படியாக....

மாண்புமிகு திரு சி. பா. ஆதித்தனார் : நீங்கள் ஏதோ 1962-ஆம் வருடத் தேர்தலில் காங்கிரசை எதிர்த்துவிட்டு, பிறகு காங்கிரசில் சேர்ந்து ஜெயித்து வந்து விட்டீர்கள். நான் என்ன கேட்டேன் என்றால் பொது உபயோகத்துக்கு, மக்களுக்கு, ஒரு கல்லூரி, ஒரு எலிமெண்டரி ஸ்கூல், அவ்வாறு ஏதாவது நீங்கள் கொடுத்தது உண்டா? ஆகவே, அதற்கான காரியங்களைத் தெரிந்து கொண்டு பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எங்களுடைய கட்சி அங்கத்தினர் கொடை என்றால் என்ன என்பதைத் தெரிந்திருக்கிறார்களா, அவர்களுக்கு யோக்கியதை இருக்கிறதா என்றெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டார்கள். 56 கிராமங்களையே கொடுத்ததாக உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான்கூட சொல்லலாம். உறுப்பினர் கொடுத்தது நல்ல கொடை என்றால் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்தது ஓட்டை கொடையா? வேறு விதமாக சம்பாதித்து, வரியை ஏமாற்றி, அவர்கள் குடும்பத்தினர்களுக்குள்ளேயே டிராஸ்டிகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி நீதிபதி ஒருவரைக்கொண்டு விசாரணை நடத்த வேண்டும். நான் நிரூபிக்கத் தயார் என்று நான் ஏற்கனவே கூறியிருக்கிறேன். திரு. ராமச்சந்திர துரை கொடுத்தது நல்ல கொடை என்றால், அவர் கொடுத்தது ஓட்டை கொடை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அடிக்கடி நிரூபிக்கிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். 85 லட்ச ரூபாய்க்கு வருமான வரி சம்பந்தமான வழக்கு என்று திரு. ஆதித்தனார் மீது இருக்கிறது என்றும் அதை நிரூபிப்பதாகவும் முன்பு சொன்னார்கள். இதுவரை நிரூபிக்கவில்லை. இந்த பட்ஜெட் கூட்டத் தொடர் முடிவதற்குள்ளாக நிரூபிப்பாரா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : மகன் பெயரில் ஹைகோர்ட்டில் கேஸ் போடப்பட்டிருக்கிறது. மகன் இவர்கள் வழியாக வந்த மகன் தானே? வேறு வழியாக வந்த மகனா? அந்த ஆதித்தன் யார்? அவருடைய குடும்பத்தின் வழி வந்த ஆதித்தன் என்ற பெயரில் தான் இருக்கிறது. தன் பெயரில் இல்லை என்று வேண்டுமானால் சொல்லிக்கொள்ளலாம். உண்டா, இல்லையா? நாளைக்குக் கேள்வி நேரம் முடிந்த பிறகு சட்டசபையில் அதற்கான ஆதாரத்தைக் கொண்டு வந்து சமர்ப்பிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சமர்ப்பிக்கட்டும், வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், அமைச்சர் அவர்களுடைய மகனைப் பற்றி பேசுகிற நேரத்தில் பண்பாட்டை மறந்து, மிக அசிங்கமாக பேசினார்கள். அது வருந்தத்தக்கது. அதை வாபஸ் பெறவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1970 மார்ச் 6]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அவருடைய குடும்பத்து மகன் என்று தான் சொன்னேன். அப்படிச் சொன்னதில் என்ன தப்பு? எனக்கும் அவருக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அதை இந்த சட்டமன்றக் குறிப்பிலிருந்து எடுக்கவேண்டாம். அப்படியே இருந்தால் தான், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய பண்பு நாட்டிற்குத் தெரியும்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : தலைவர் அவர்களே, நான் ஏதோ பல கட்சிகளில் இருந்துவிட்டு இப்பொழுது காங்கிரஸ் கட்சிக்கு வந்து விட்டேன் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் ஆத்திரப்படுகிறார்கள் அவர்களைப் பற்றி பேசினிட்டேன் என்று. நான் தான் அந்தக் கட்சியிலிருந்து வந்தேன்? கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நெஞ்சைத் தொட்டுப் பார்த்தால், எத்தனை கட்சி, ஒன்று, இரண்டா? திராவிடக் கழகத்திலிருந்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் ரூல் 67-ஐ கொஞ்சம் படிக்கவேண்டும். You are making a personal charge அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தான் கேட்டார். நீங்கள் அப்படி இருந்தீர்களா என்று தான் கேட்டார்கள். இப்படி நடந்தீர்கள் என்று சொன்னால் தான் அது குற்றச்சாட்டு. நீங்கள் இப்படி இருந்தீர்களா என்று கேட்டால் அது கிளாரிபிகேஷன். நீங்கள் சொல்வது கட்சியிலிருந்து என்று சொல்கிறீர்கள். கொஞ்சம் 67-வது விதியைப் பாருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அறக்கட்டளை சொத்துக்களையெல்லாம் உச்ச வரம்பு செய்யவேண்டும் என்கின்ற கொள்கையிலே பேசினார் என்று கருதுகிறேன். அப்படி அறக்கட்டளைச் சொத்துக்களெல்லாம் உச்ச வரம்புக்கு உள்ளாக்கப்படவேண்டும் என்கிற சட்டம் வருகிற நேரத்திலே ஆதித்தனார் அவர்கள் அப்படி ஏதாவது வைத்திருந்தால், அந்த அறக்கட்டளை சொத்துக்களையும் அதற்கு உட்படுத்துவோம் என்பதை உறுதியாக தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : தலைவர் அவர்களே, அடுத்தபடியாக, இந்த அவையிலே குடும்பக் கட்டுப்பாடு பிரச்சனை சம்பந்தமாக ஒரு சப்ளிமெண்டரி குவெஸ்சின் நான் கேட்ட நேரத்தில், இந்த அவையிலே அதற்கு ஒரு தவறான பதிலை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆசிரியர்களை, குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 2, 3 பேர்களை பஞ்சாயத்து யூனியனிலிருந்து வற்புறுத்திக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று செய்கிறார்கள், இது நியாயமா என்று கேட்டேன். அதற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 'அப்படியில்லை' என்று பதில் சொன்னார்கள். அது அப்படி இருக்கிறது என்பதற்கு ஆதாரமாக சில குறிப்புசகை தலைவர் அவர்களுடைய அனுமதியின் பேரில் இங்கே படிக்கிறேன்.

1970 மார்ச் 6] [திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை]

“கல்வி—ஆரம்பக் கல்வி—இலாக்குடி ஊராட்சி ஒன்றியம் மகிழும்பாடி ஆரம்பப்பள்ளி தலைமையாசிரியர் திரு. பி. சிங்காரவேலு சேமநல நிதி முன் கடன் கோரும் சம்பந்தமாக எழுதிய கடிதம் குறித்து.

எல்லாவற்றையும் படித்தால் அதிகமாக டைம் ஆகும். ஆகவே, கீழே உள்ள முக்கியமானவற்றை மட்டும் படிக்கிறேன் :

“குற்றச்சாட்டு—(1) மகிழும்பாடி பள்ளித் தலைமையாசிரியர் திரு. பி. சிங்காரவேலு அவரது சேமநல நிதிக் கடன் சம்பந்தமாக அவரது நிர்வாகத்தினரை 16-2-1970 தேதிய கடிதத்தில் மிரட்டி எழுதியது.

(2) அவரது உயர் அதிகாரிகளின் குடும்ப நலத் திட்டம் சம்பந்தமான உத்தரவுகளை அலட்சியப்படுத்தி குடும்ப நலத்திட்ட அறுவைச் சிகிச்சைக்கு எவ்வித முயற்சியும் எடுக்காமல் இதுவரை ஒரு அறுவை சிகிச்சை கூட செய்யாமல் இருப்பது.” இது தான் முக்கியமானது. இதைக் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் இரண்டு குற்றச் சாட்டுகளும் இருக்கின்றன, ஒன்று ‘உயர் அதிகாரிகளின் உத்தரவுகளை அலட்சியப்படுத்திக் கொண்டு இருப்பது, மற்றது, அவரது உயர் அதிகாரிக்கு அனுப்பின 16-2-1970 தேதிய கடிதத்தில் முறை தவறி எழுதியிருப்பது என்று இப்படி குற்றச்சாட்டுகளில், குடும்ப நலத் திட்டத்தில் அறுவைச் சிகிச்சை செய்ய முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதும் இருக்கிறது என்பதைத்தான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: எந்த யூனியனிலும், உயர் அதிகாரிகள் கட்டாயப்படுத்துவது கிடையாது. அவர்களே வேண்டும் என்று கோரி எடுத்துக் கொண்ட பணியை செய்யவில்லை என்கிற குறைபாடுகளே தவிர, வேறென்றும் இல்லை. யாரையும் வற்புறுத்துவது கிடையாது. யாரும் கட்டாயமாக குடும்ப நலக் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்பதும் இல்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: ‘உத்தரவை மீறியிருக்கிறார்கள்’ என்று குற்றச்சாட்டில் இருக்கிறது.

*மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டம் விரிவாக்கப்படவேண்டும் என்ற கொள்கையை அரசாங்கம் கொண்டிருக்கிறது. நாட்டிலே இந்த முறை தொடர்ந்து மேற்கொண்டது. அதிகாரிகளும், ஆசிரியர்களும், பொது அரசியல்வாதிகளும் இதற்கு அவரவர்கள் ஒத்துழைப்பைத் தரவேண்டும் என்று பழைய அரசாங்கமும், இன்றைய அரசாங்கமும் ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிறது. அதற்கென்று நியமிக்கப்பட்டவர்கள், அதற்கு முழு நேரத்தைச் செலுத்தவேண்டும். மற்ற ஆசிரியர்கள் அதிகாரிகள் வாய்ப்புக் கிடைக்கும்போது, தம்முடைய ஒத்துழைப்பைத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அதில் கட்டாயப் படுத்தும் ஆணை எதுவும் அரசாங்கம் பிறப்பிக்க

[திரு. மா. முத்துசாமி]

[1970 மார்ச் 6]

வில்லை. அவர்களாகவே, சமுதாய வளர்ச்சிப் பணியில் பங்கு எடுக்க கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். யாராவது ஆணையர் உத்தரவு போட்டிருந்தால், அது பற்றி சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரும்போது, அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்து, ஆணையருக்கு அறிவுரை கூறவோ அல்லது அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவோ அரசாங்கம் தவறுவதில்லை. அரசாங்கம் கட்டாயமாக நினைக்க வேண்டும் என்று முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவில்லை. எங்கோ ஒரு இடத்தில், இரண்டு இடத்தில் நடக்கும் ஒன்றை, தனிப்பட்ட அதிகாரிகள் செய்கிறாக்கும் நிகழ்ச்சியை வைத்துக் கொண்டு அதுதான் அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்று விமர்சிக்கத் தேவையில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குத் தெரிவிக்கிறேன்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை: இது ஒவ்வொரு யூனியனிலும் நடக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி: உறுப்பினர் பேசும்போது, முதல் அமைச்சர் தவறான தகவலைக் கொடுத்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதை நான் மறுக்கிறேன். மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் குறிப்பிட்டது போல், அங்கே ஒன்று இங்கே ஒன்று நடந்திருந்தால், அதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் “அரசாங்கம் கட்டளை பிறப்பித்திருக்கிறதா பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் அப்படி நடக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தப் படுகிறார்களா” என்று கேட்டபோது, அப்படி தகவல் இல்லை என்று சொன்னேன்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை: தலைவர் கொடுத்த இரண்டு நிமிஷங்களும் குறுக்கிடுகளால் போய்விட்டன. நிறையச் சொல்ல வேண்டியது இருந்தாலும், ஒரு பாயின்டை மட்டும் முடிக்க அனுமதி கோருகிறேன். அமைச்சர் மீதும், ஒரு சட்ட மன்ற உறுப்பினர் மீதும், இரண்டு குற்றச் சாட்டுக்களைச் சொன்னேன். நான் இல்லாத நேரத்தில் பதில் சொன்னார்கள். அப்படி பதில் சொன்னதை வைத்துக் கொண்டு, பிற்பாடு நான் வந்தபோது, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர், அந்தத் தகவலை வைத்துக் கொண்டு, ‘நீங்கள் நீதி விசாரணைக்குத் தயாரா’ என்று கேட்டார்கள். நான் தயாராக இருக்கிறேன் என்று இந்த அவையில் ஏற்றுக்கொண்டேன். அதைப் பற்றி அடுத்த நாள் குறிப்பிடப் படவில்லை. அடுத்த சட்ட சபைக் கூட்டம் நடந்தது, அதிலும் நடவடிக்கை எடுக்க வில்லை. அதற்கு அடுத்த கூட்டத்திலும் நடவடிக்கை எடுக்க வில்லை. அதற்கும் அடுத்த கூட்டம் . . .

மாண்புமிகு திரு மா. முத்துசாமி: என் மீது குற்றச்சாட்டுகளை கூறி மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசினார்கள். என்னால் விளக்கம் தரப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு, முதல் அமைச்சர் கேட்ட விளக்கத்திற்கு பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்கிறேன் என்றார்கள், அதற்குப்

1970 மார்ச் 6] [திரு. மா. முத்துசாமி]

பிறகு அது சட்டப் பேரவைத் தலைவருக்குப் போய்விட்டது. ஆகவே, நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியது சட்டப் பேரவைத் தலைவர். இந்த மாமன்றத்தில் சட்டப் பேரவைத் தலைவர் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு, எங்களை இழுத்துப் பேசுவது முறையல்ல என்று மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு தெரிவிக்க வேண்டும். தங்கள் தீர்ப்பும் வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு ரா. ராமச்சந்திர துரை: தலைவர் அவர்களே, அன்று மாண்புமிகு அமைச்சர் பதில் சொல்லிய நேரத்தில், 'இதற்கு அமைச்சர் பதில் சொல்லிவிட்டார்கள், இப்பொழுது என்ன சொல்லுகிறீர்கள்' என்று முதல் அமைச்சர் கேட்ட நேரத்தில், பதில் திருப்திகரமாக இல்லை என்று நான் சொன்னேன். அதை நான் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை, திருப்திகரமாக இல்லை என்று சொன்ன பிறகு, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் 'நீதி விசாரணைக்குத் தயாரா' என்று கேட்டார்கள், தயார் என்று நான் சொன்னேன். தேதி வைக்கவில்லை. அதுவிரும்பு குற்றத்தை ஒப்புக் கொண்டதாகப் பொருள் செய்து கொள்கிறேன். விசாரணைக்குத் தயாரா என்று கேட்டபோது, நான் தயார் என்று சொன்ன பிறகு, அதற்குத் தேதி வைக்கவில்லை என்றால், நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றால், அவர்கள் விசாரணையை வற்புறுத்தவில்லை, அந்தக் குற்றச்சாட்டை ஒப்புக்கொண்டதாகப் பொருள் என்று சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: சட்டப் பேரவைத் தலைவர் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று அறிவித்த பிறகு, மாண்புமிகு உறுப்பினர், நடவடிக்கை எடுக்க வில்லை, அடுத்து அடுத்து கூட்டம் வந்தது என்று பேசிக் கொண்டு இருப்பதைத் தலைவர் அனுமதிக்கக் கூடாது என்றும், பேரவைத் தலைவர் அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்கிற விளக்கங்களைச் சொன்ன பிறகும், அதையே பேசிக்கொண்டிருப்பது சரியா என்று தலைவர் சொல்ல வேண்டும். பேரவைத் தலைவர் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொன்ன பிறகு, பேரவைத் தலைவரிடம் தனிப்பட்ட முறையில் பேசி அதற்கான விளக்கங்களைப் பெறவேண்டும். எங்கள் மீது குறைகளைச் சொல்வது பொருத்தமில்லை என்கிற விளக்கத்தைத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. பிர. முஹம்மது.

* ஹாஜி ம. மு. பிர. முஹம்மது: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே 1970-71-வது ஆண்டுநிதி நிலை அறிக்கை மீது, இந்திய யூனியன் முஸ்லிம் லீக் சார்பில் பேசுவதற்கு அனுமதி அளித்ததற்கு, எனது நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன்.

தன்னுடைய மதிவளத்தால், தமிழக நிதித் துறையை பெற்று இருக்கின்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், நிலக்கிழார்களால் சதி அமைச்சர் என்று சொல்லும் வகையில் 15 ஏக்கர் என்று உச்ச வரம்பு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நிதி அமைச்சரை

[ஹாஜி. ம. மு. பிர. முஹம்மது] [1970 மார்ச் 6]

சுதி அமைச்சர் என்று ஒரு சாரார் பேசுகிறார்கள். மற்றும் ஒரு சாராரோ ஏழை எளிய மக்களின் நலன்தியால்தான் இந்த அமைச்சர் தமிழக அரசுக்கு கிடைத்திருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் 15 ஏக்கர் நில உச்சவரம்பு சட்டம் வந்திருக்கிறது என்று பாராட்டிப் பேசுகின்ற நிலை நாட்டில் இருக்கின்றது. மேன்மை தங்கிய ராஜாஜி அவர்கள் சென்ற காலத்தில் 60-40 என்ற ஒரு விவசாயச் சட்டத்தின் மூலம் இந்த நாட்டிற்கு எந்த நல்ல தொண்டை, காலத்தை உணர்ந்து செய்தார்களோ, அதேபோன்ற தொண்டை இன்றையதினம் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரவர்கள் செய்திருப்பதை நான் மனப் பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். ஏனென்றால், நம்முடைய அண்டை மாநிலங்களாகிய வங்கத்திலும், கேரளத்திலும் என்ன நிலை நிலவி வருகின்றது என்பதைக் காணவேண்டும். கேரளத் திருநாட்டில், நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தினை 12 ஏக்கர் உச்சவரம்பு என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அந்த 12 ஏக்கர் நிலத்தையும் கூட, நிலக் கிழார்கள் தங்களுக்கு சொந்தமான நிலம் என்று அது பலிக்கும் நிலை இல்லாத சூழல் உள்ளது அதே போன்ற தீய விளைவுகள் தமிழ் நாட்டிலும் வந்துவிடக்கூடாது என்கிற எண்ணத்தோடு, காலத்தை உணர்ந்து, இப்பொழுது இந்த 15 ஏக்கர் உச்சவரம்பு என்கிற சட்டத்தை நம்முடைய அரசு கொண்டு வந்திருப்பதை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். அதேநேரத்தில் பதினைந்து ஏக்கர் என்று சொல்கின்ற நேரத்தில், இஸ்லாமியத்தைப் பொறுத்தவரையில் பெண்களுக்கென்று தனியாக சொத்து வைத்துக்கொள்ள உரிமை இருக்கிறது. கணவனும் நிலம் வைத்துக் கொண்டு, மனைவியும் நிலம் வைத்துக்கொண்டு இருக்கும் உரிமையை இஸ்லாம் தருகிறது. சட்ட உரிமையை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு மனைவி தனியாக நிலம் வைத்திருக்கிறபொழுது, கணவனுடைய நிலத்தையும், மனைவியினுடைய நிலத்தையும், ஒருசேர சேர்த்து உச்ச வரம்புக்கு உட்படுத்தக்கூடாது என்பதை இஸ்லாமிய சட்டத்தின் பெயரால் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உச்சவரம்பு சட்டத்தை அடிப்படையாக வைத்துக் கைப்பற்றப்படும் நிலத்திற்கு கால நிலவரத்தை அடிப்படையாக வைத்து நட்ட ஈடு பணம் அளிக்க வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒரிசா மாநில நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவந்து, கைப்பற்றப்பட்ட நிலத்திற்கு வருகின்ற நிகர வருவாயைக் கணக்கிட்டு 15 மடங்கு நட்ட ஈடு கொடுக்கப் பட்டதை ஆட்சேபித்து அங்கிருக்கிற நிலக்கிழார்கள் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் வழக்குத் தொடுத்தார்கள் சுப்ரீம் கோர்ட்டு, அந்த வழக்கை ஏற்று, 15 மடங்கு வருவாய் நட்ட ஈடு கொடுப்பது சரியல்ல. கால விலை நிலவரத்தை வைத்துத்தான் நட்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்று 15-7-1969-ல் ஒரு தீர்ப்பை சுப்ரீம் கோர்ட்டு அளித்திருக்கிறது. இதை இந்த மாநில அரசு கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1970 மார்ச் 6] [ஹாஜி ம. மு. பிர் முஹம்மது]

1969-வது ஆண்டு நில உச்சவரம்புச் சட்டம் வந்த நேரத்தில் நாடாளுமன்றத்தில் இருந்த நிலவரத்தை அடிப்படையாக வைத்து இந்திய அரசியல் நாளைய சட்டத்தின் 17-வது வத்தியைத் திருத்தி வின்ற வாய்ப்பு அன்று இருந்தது. இன்றைக்கு மத்திய அரசிலே நிலவுகிற கலவரமான நிலவரத்தை அடிப்படையாக வைத்துப் புதியதொரு சட்டத்திருத்தம் வருமா என்று பார்த்தால் அப்படி வருவதற்கான சூழ்நிலை இல்லை. நல உச்சவரம்பு சட்டத்தின் பெயரால் அதிகப்படியான நிலத்தைக் கைப்பற்றுகின்றநிலையில் காலவிலை நிலவரத்தை அடிப்படையாக வைத்து நட்ட ஈடு கொடுப்பதன் மூலமாகத்தான் எழும் சட்ட சிக்கலிலிருந்து இவ்வுச்சவரம்பு சட்டத்தைத் தவிர்த்துக்கொள்ள முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 15 ஏக்கர் நில உச்சவரம்பை அடிப்படையாக வைத்துக் கைப்பற்றப்படுகின்ற நிலத்தில் ஒரு பகுதியை இலங்கை யிலிருந்தும், பர்மாவிலிருந்தும் அகதிகளாகத் திரும்ப வருபவர்களுக்குக் கொடுப்பதன் மூலம், அந்த அகதிகளின் மறுவாழ்வுக்குத் துணைபுரிய முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காலஞ்சென்ற இந்தியப் பிரதமர் லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுக்கும், இலங்கை பிரதமராக இருந்த ஸ்ரீமதி பண்டார நாயகாவுக்கும் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்திற்குப் பின்னர் இந்தியத் திருநாட்டிற்கு அகதிகளாக வந்தவர்களுக்கு மட்டிலும்தான் அகதிகளுக்குரிய சலுகைகள் கிடைக்கின்றன. இந்தச் சலுகைகள் அனைத்தும், 'சாஸ்திரி-பண்டாரநாயகர் ஒப்பந்தம்' ஏற்படுவதற்கு முன்னர் வந்த இலங்கை அகதிகளுக்கும் அளிக்கப்பட வேண்டும். ஒப்பந்தத்திற்கு முன்னரே இலங்கையிலிருந்து தாய்நாடு திரும்பிய எல்லா அகதிகளுக்கும் உதவி அளிக்கக்கூடிய உரிமையை மத்திய அரசைக் கேட்டுப்பெறுவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டுகிறேன்.

முஸ்லீம்களுக்காக 'வல்கப் போர்டு' முன்னர் இருந்தது. இப்பொழுது அது இல்லை. அது கலைக்கப்பட்டு இரண்டு ஆண்டுகளாகியும், இன்னும் புதிய போர்டு அமைக்கப்படவில்லை. இதனால் முஸ்லீம் சமுதாய மக்களின் மத்தியில் இந்த அரசைப் பற்றி ஓர் அதிருப்தி உணர்வு நிலவுகிறது. ஆகவே, இந்தக் குறையை மாற்றியமைக்கின்ற வகையில், விரைவில் முஸ்லீம் சமுதாயத்தின் நம்பிக்கைக்குச் சந்தவர்களைக்கொண்டு புதிய வல்கப் போர்டு ஒன்றை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னொன்றையும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்து அறநிலைய போர்டுக்கு இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு முஸ்லீம்களுக்காக அமைக்கப்படும் வல்கப் போர்டுக்கு அதிகாரம் இல்லை. முஸ்லீம் வல்கப் போர்டின் அதிகாரம் மத்திய அரசின் நேரடிப் பொறுப்பில் இருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தை மாநில அரசுக்கு மாற்றுகின்ற முறையில் மத்திய அரசோடு மாநில அரசு தொடர்பு கொள்ள வேண்டுகிறேன்.

திருநெல்வேலி, மதுரை, முகவை ஆகிய மாவட்டங்களின் சில பகுதிகளில் மழை பற்றாக்குறை காரணமாக வறட்சி நிலவாம் அதிகமாக இருக்கிறது. அந்த வறட்சி நிலைமையை நிவர்த்திக்கின்ற வகையில் அரசு அந்தப் பகுதிகளுக்கு அதிக நிதியைக்

[ஹாஜி ம. மு. பிரீ முஹம்மது] [1970 மார்ச் 6]

கொடுத்து, வறட்சி நிவாரணப் பணிக்கு மேலும் உதவி செய்ய வேண்டும். மத்திய அரசினுடைய அறிவிப்பை பத்திரிகையில் பார்த்தேன். வறட்சிப் பணிகளுக்கென்று 25 கோடி ரூபாய் நிரந்தரமாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதி, முகவை மாவட்டத்தில் பெரும் பகுதி நிரந்தரப் பஞ்சப் பிரதேசங்களாக இருந்து வருகின்றன. ஆகவே, நமது அரசு மத்திய அரசினிடத்திலிருந்து நிரந்தர பஞ்ச நிவாரண நிதியில் இருந்து உதவி பெறுவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டுமென்றேன்.

நாம் உணவுக் கட்டுப்பாட்டை நீக்கவிட்டோம். இந்த நேரத்தில் மழை நிலைமை சாதகமாக இருந்தால்தான் நமக்கு நல்லது. இறைவனுடைய திருவருளால் பூமிக்குக் கீழே நீர்வளம் நிறைய இருக்கிறது. அந்த நீர்வளத்தை வெளியே கொண்டுவருகின்ற முறையில் 72 கோடி ரூபாயை இந்த ஆண்டு அரசு ஒதுக்கியிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். பூமிக்குக் கீழே இருக்கும் நீரை மேலே கொண்டுவருவதன் மூலம், பஞ்சமும் பிணியும் அகலும், உணவுக்கட்டுப்பாடு நீக்கத்தையும் நிரந்தரமாக்க முடியும், பூமியில் இருந்து நீர் எடுக்க ஒதுக்கியுள்ள நிதி ஒதுக்கீடுகளை எல்லாம் விரைவில் செயல்படுத்தக்கூடிய அளவில் நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்கவேண்டுமென்றேன்.

கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள மக்கள் பஞ்சத்துக்கும், பசிக்கும் ஆளாகியிருக்கிறார்கள், விசைத்தறி வருகையினால் இவர்களுடைய நிலைமை இன்னும் நெருக்கடியாக ஆகப்போகிற இந்த நேரத்தில், அரசுத் தரப்பிலிருந்து ஆரம்பிக்கின்ற புதிய தொழில்களை கைத்தறி நெசவாளர்கள் இருக்கின்ற பகுதிகளில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆந்திர மாநிலத்தில் தொழில் வளர்ச்சி பரவலாக இல்லாத காரணத்தால் 'தெலுங்கானா' என்று தனியாக பிரியக்கூடிய நிலைமை உருவாகி இருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்திலும் அம்மாதிரியான நிலைமை வருங்காலத்தில் வந்துவிடக்கூடாது என்ற அடிப்படையில், புதிய திட்டங்களை, தொழில்கள், இல்லாத இடங்களில் ஆரம்பிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் தெலிங்கானா நிலைமை தமிழ்நாட்டில் உருவாகாதபடி காப்பாற்ற முடியும். தொழில்துறை வளர்ச்சியைப் பின்தங்கிய மாவட்டங்களில் ஆரம்பிக்க வேண்டும். அதற்கான சிறப்புத் திட்டங்களைத் தீட்டிச் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. டி. தங்கப்பன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றையதினம் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையை அஞ்சாநெஞ்சத்துடன் நல்ல கோட்பாடுகளைக் கொண்டதாக, கற்றறிந்த பெருமக்கள் பாராட்டத்தக்க முறையில் வெளியிட்டிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றிய வாழ்த்துக்கள் உள்ளபடியே இந்த நாட்டு மக்களுடைய இதயத்தின் பாலிருந்து வரப்பட்டதாகும்.

1970 மார்ச் 6]

[திரு. டி. தங்கப்பன்]

பொதுவாகச் சொல்லப்போனால் ஆசிரியர்கள் பணி உலகத்திலேயே சிறந்த பணி என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவேதான், 'மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம்' என்று கூறி வந்தார்கள். குரு தொழிலைச் செய்கின்ற அவர்களுக்கு எல்லாம் அவர்களுடைய வாழ்க்கையிலே மறுமலர்ச்சி ஏற்படுகின்ற தன்மையிலே, அவர்களுக்கு மருத்துவ உதவி, விழாக் கடன், திருமணக் கடன் போன்ற எல்லாவித வசதிகளையும் செய்து கொடுத்திருக்கிறது. அரசாங்கத்திலே பணிபுரிகின்ற ஆசிரியர்களுக்கு உள்ள சகல வசதிகளையும் தனியார் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு விஸ்தரித்திருக்கிறது. உள்ளபடியே இது மெச்சத்தகுந்தது, பாராட்டத்தக்கது என்று சொல்லலாம். மற்றும் கிராம அலுவலர்கள், அரசாங்க அலுவலர்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் இடைக்கால நிவாரணமாக, 500 ரூபாய் வரையில் சம்பளம் பெறுகின்ற அலுவலர்களுக்கு பத்து ரூபாய் ஊதியம் உயர்வு கொடுத்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. நீண்ட நாட்களாக எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இதைத் தங்களுக்கு ஒரு சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டு வந்தார்கள். அரசாங்க ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் இவர்களிடத்தில் எல்லாம் அவர்கள்தான் அன்பு வைத்திருப்பதுபோல பல காரியங்களைச் செய்து வந்தார்கள். நாம் உள்ளபடியே நம்முடைய நிதிவாய்க்களுக்கேற்ப எந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு உதவி செய்ய முடியுமோ, அதைச் செய்து வந்திருக்கிறோம். இந்த ஆண்டில் கூட பத்து ரூபாய் இடைக்கால நிவாரணம் அளிக்க முன்வந்திருப்பதைப் பாராட்டவேண்டும்.

ம.ப.
11-30

எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் பேசும்போது இங்கே ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். 15 எக்கரா என்று உச்சவரம்பு நிர்ணயித்திருக்கிறீர்களே, இது டிரஸ்டு என்று வைத்திருக்கிறவர்களுக்கு இல்லையா என்று கேட்டார்கள். பொதுவாக நேற்றைய தினமும், இன்றைய தினமும் அவர்கள் அமைச்சர் ஆகித்தனரை மனதில் வைத்தே தாக்கிப் பேசி வருகிறார்கள். அது மிகமிக வருந்தத்தக்கதாகும். நேற்று ஒரு உறுப்பினர் பேசுகின்றபோது பதவியைப் பறித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னார். வேலைப்பளுவின் காரணமாக அவரிடம் இருந்து ஒரு இலாக்கா எடுக்கப்பட்டதே தவிர, பதவியைப் பறித்துக்கொள்ளவில்லை. அதை மனதில் வைத்து கூட்டுறவுத் துறையையும் பறித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று பேசுகின்றார். இவ்வளவு அநாகரீகமான முறையில் அமைச்சரை நேரில் வைத்துக்கொண்டு பேசுவதற்கு சிறிதும் கூசவில்லை. கொஞ்சமும் லௌகிகத்தன்மையோடு பேசவில்லை. ஆகித்தனருடைய பிள்ளை அவருடைய பிள்ளையா என்கிற முறையில் பேசுகின்றார்கள். நல்ல பாரம்பரியத்தில் வந்த எதிர்க்கட்சி என்று எண்ணியதுபோக மிகத் தரக்குறைவாக அவர்கள் பேசத் தலைப்பட்டுவிட்டார்கள். அவருடைய கௌரவம், மரியாதை இவற்றைக் காப்பாற்றுகின்ற வகையில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சில நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டாகவேண்டும். அவருடைய உயிருக்கே அபாயம் ஏற்பட

[திரு. டி. தங்கப்பன்]

[1970 மார்ச் 6]

லாம் என்கிற நிலை இருப்பதனால், அவருக்கு தக்க பாதுகாப்பை அளிக்க முன்வரவேண்டும் என்றும் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிதிநிலை அறிக்கையில் பல விஷயங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. என்னுடைய பகுதி தீவுப் பகுதிகளாகவும், மீனவர் வாழும் பகுதிகளாகவும் இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதிக்கேற்ற—மேன்மைப் படுத்தும் திட்டம் ஏதாவது இருக்கிறதா என்று பார்க்கிறபோது இல்லை. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பகுதியை வளப் படுத்த தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

குறிப்பாக கச்சத் தீவு இருக்கிறது. அது நீண்ட நெடுங்காலமாகிய நம்முடைய பகுதியைத்தான் சார்ந்தது. அதற்குப் பல ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் 1922-ஆம் ஆண்டு டிமார்க்கேஷன் செய்கிறபோது படத்தில் ஒரு கோட்டை போட்டுச் சென்றான். நாம் நம் பக்கத்தில் இருப்பதாகச் சொல்கிறோம். இலங்கை அரசாங்க அதிகாரிகள் அவர்களுடைய பக்கத்தில் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அந்தப் பகுதி தமிழ் நாட்டோடு சேர்ந்தே இருந்திருக்கிறது என்பதற்கு ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. ஒருகாலத்தில் பார்க்கப் போனால் இலங்கையே தமிழ் நாட்டுக்குச் சொந்தமாகத்தான் இருந்திருக்கின்றது. இராவணன் ஆண்டிருக்கிறான். இராமன் அவனை வென்ற பிறகும் விபீஷணன் ஆண்டிருக்கிறான். தமிழன் சோழர் காலத்தில், பாண்டியர் காலத்தில் நம்முடைய பிரதிநிதிகளே ஆண்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் வைத்து இலங்கையே நமக்குச் சொந்தமானது என்று வாதிட உரிமை இருக்கிறது. அப்படியிருக்க கச்சத் தீவு முழுக்க முழுக்க நமக்கே சொந்தமானது. அது இலங்கைக்குப் பக்கத்தில் இருப்பதனால் நம்முடைய மீனவர்கள் மிகவும் அவதிப் படுகிறார்கள். மீனவர்களைக் கள்ளக் கடத்தல்காரர்கள் என்றும், கள்ள குடியேற்றக்காரர்கள் என்றும் அந்த அரசு பலவித தொந்தரவுகளைக் கொடுத்து வருகிறது. அவற்றை நீக்க நம்முடைய உரிமையை நிலைநாட்ட இந்த அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேதுசமுத்திர திட்டம் நீண்டகாலமாக ஆய்வு நிலையிலேயே இருந்து வருகிறது. பல்வேறு குழுக்கள் போடப்பட்டு, அவை அறிக்கை கொடுத்திருக்கின்றன. 1963-ல் கூட வெங்கடேசுவரன் குழு அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் லாபகரமானது, இராமநாதபுரத்தை வளப்படுத்தக் கூடியது. அந்தியச் செலாவணியைச் சம்பாதித்துத் தரக்கூடியது, வெளி நாட்டில் கடன் வாங்கி மூலதனம் போட்டாலும் அதிக வட்டியைக் கட்டியும், நமக்கு அதிக லாபத்தைத் தரக்கூடியது என்பதாக அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது ஆசியாவின் சுயம் என்று சொல்கிறார். இராமேஸ்வரம்—பாம்பனாக்ர மத்தியில் 25 மைல் பிறகு—மேற்கே 25 மைல்—பெயின் லாண்டு 6 மைல் இவற்றை ஆழப்படுத்தி ஒட்டகு செய்ய 35 கோடியில் இருந்து 40 கோடி தேவைப்படும்—

1970 மார்ச் 6]

[திரு. டி. தங்கப்பன்]

1969-ல் துவக்கினால் 1974-ல் முடிந்துவிடும் என்றெல்லாம் வெங்கடேசுவரன் குழு அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறது. அது நான்காவது திட்டத்தில்கூடச் சேர்க்கப்படாத நிலையைக் காண்கிறோம். நம்முடைய அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு அதை முடிக்க முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. என். ராமச்சந்திரன் : சட்டப்பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மழைமுகம் கண்ட பயிர் முகம் போல இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை மக்கள் வரவேற்கிறபோது காங்கிரஸ்காரர்கள் மட்டும் இதை எதிர்த்துப் பேசுகின்ற புதிய கொள்கையில் போய்க்கொண்டிருப்பது ஒன்றை நினைவுபடுத்திறது. டாக்டர் ஜான்சன் அவர்கள் பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் கூட்டத்தில் பேசிக்கொண்டிருக்கிற போது பலமுறை ஒரு கருத்தை விளக்கியும், புரிந்துகொள்ளத் தயங்கிய நிலையில் One man can lead twenty horses to water. But 20 men cannot make them drink என் ன குறிப்பிட்டார்கள். ஓர மனிதன் இருபது குதிரைகளை ஓட்டிச் செல்லலாம், ஆனால் இருபது மனிதர்கள் சேர்ந்து ஒரு குதிரையைத் தண்ணீர் பருக வைக்க முடியாது என்றார்கள். நிதி அமைச்சர் அவர்களது விளக்க உரையைக் கேட்ட உடனேயே காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு இதன் நன்மைகள் புரிந்திருக்கவேண்டும். நாங்கள் 200 பேர் விளக்கியும் அவர்களுக்குப் புரியவில்லை என்றால் வேண்டுமென்றே குற்றம்சாட்டுகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளலாம்.

1967 வரை மத்தியில் ஒரு கட்சியின் ஆட்சி மாநிலங்களிலும் அதே கட்சியின் ஆட்சி இருந்து வந்தது. அதற்குப் பிறகுதான் மத்தியில் ஒரு கட்சியின் ஆட்சியும், ஏழுமட்டி மாநிலங்களில் வேறு கட்சிகளின் ஆட்சியும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. வங்கி, நாணயச் செலாவணி, நிதிக்கொள்கை இவற்றை மத்தியில் வைத்துக்கொண்டு இருப்பதால் மாநிலங்கள் பாதிக்கப்படுகிற நிலையைப் பார்க்கிறோம். கம்பன் சொன்னால் கொள்வார் இல்லாமையால் கொடுப்பார் இல்லை என்று. இப்போது கொள்வார் இருந்தும் கொடுக்க வேண்டிய மத்திய ஆட்சி கொடுக்க முறுக்கின்ற காரணத்தினால் ஏற்பட்டுள்ள சங்கடங்களைத்தான் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கிறார்கள். வடபுலத்தில் இருக்கிற மாநிலங்களுக்கு 800 கோடிக்குக் கடன் கொடுத்தும் பல ஆண்டுகளாக வருவிக்காத மத்திய அரசு நமக்கு 160 கோடி கடன் சுமத்தி, 140 கோடி கொடுக்க அறிவித்திருப்பது வருந்தத் தக்கதாக இருக்கிறது. இதை எதிர்த்து காங்கிரஸ்காரர்கள் துணிவோடு பேச முன்வராது—சொத்தை வாதங்களை எழுப்பி குறைகாண முன்வந்திருப்பது வருந்தத்தக்கது. மன்பு 20 ரூபாய் ஒய்வு பெற்ற அசிரியர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள். இப்பொழுது ஒய்வு பெற்றவர்களுக்கு மினிமம் 30 ரூபாய் என்று கொடுக்க முன்வந்திருப்பது பாராட்டத்தக்கதாகும். மற்றப் பத்திரிகைகளிலேகூட நிதியமைச்சர் அவர்களுடைய துணியைப் போற்றிப் புகழ்ந்திருக்கின்றார்கள். நிலச் சீர்திருத்தம் என்ற பெயர்

[திரு. கே. என். ராமச்சந்திரன்] [1970 மார்ச் 6]

ரிலே இதுவரையில் காங்கிரஸ்காரர்கள் 30 ஏக்கர் என்று வைத்திருந்தார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த சட்டமன்றத்திலே திரு. டி. டி. கே. அவர்கள் குறிப்பிட்டதாகக் கூறினார்கள். அதாவது

The big land-owners have made other arrangements and they have made land ceiling inactive. என்பதை மேற்கோள் காட்டினார்கள். ஆனால் நம்முடைய ஆட்சியிலே முன்கூட்டியே யாருக்கும் சொல்லாமல் கட்சிக்காரர்களுக்கு அறிவிப்புக் கொடுக்காமல்கூட நம்முடைய அரசு இதைச் செய்திருக்கிறது. இதனை இந்த நாட்டு மக்கள் அனைவரும் பாராட்டத்தான் செய்கிறார்கள். இப்படி 15 ஏக்கர் என்று சொன்னவந்து எல்லோருக்கும் நிலம் கொடுக்கவேண்டுமென்பது நல்ல நோக்கத்தோடு செய்யப்பட்ட செயலாகும். காங்கிரஸ்காரர்கள் இதைச் செய்யாமல் விட்டுவிட்டு இப்பொழுது குறைகூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படிச் சொல்வதற்குக் காரணம் 1977 தேர்தலில் தப்பித் தவறி காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சிக்கு வர நேரிட்டால், ஒரு காரியம்கூட செய்வதற்குக் கிடைக்காமல் போய் விடுமே என்று பயப்படுகிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. மூடப்பட்ட 27 ஆலைகளிலே 13 ஆலைகளைத் திறப்பதற்கு இந்த அரசு வழிவகை செய்திருக்கிறது. சாலைப் பணிகளைப் பொறுத்தவரையில் 1966-67-லே 68.1 லட்சம் ஆக இருந்ததுடன் 188 லட்சம் அதிகமாக ஒதுக்கி இப்பொழுது 719 லட்சம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சமூகப் பணிகளைப் பொறுத்தவரையில் 1966-67-ல் 43.86 கோடி ரூபாய் கொடுத்தார்கள். 1970-71-ஆம் ஆண்டுக்கு 12.97 லட்சம் அதிகமாக கொடுத்து மொத்தம் 66.83 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள்.

பின்தங்கிய மாணவர்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு கொடுப்பது போல் அதிகமான அளவுக்குத் தொகையை வழங்கியிருக்கிறார்கள். எனவே எல்லாத் துறையிலேயும் அதிகமான அளவுக்கு நன்மையைத் தருகின்ற அரசு என்கே ஸ்திரமாக நிலைத்துவிடுமோ என்று நினைத்து என்கே அவர்களுடைய கட்சி செல்வாக்கைப் பெற முடியாதோ என்று பயந்து அப்படிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வாராது வந்த மாமணிபோல் இந்த மன்றத்திலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பெருந்தன்மையையும் அன்பையும் அரசவணப்பையும் காட்டி நடந்துக் கொண்டார்கள்; அனால் அவர்கள் அன்பு அந்தப் பண்பு நிலையிலிருந்து விலகி அந்த அன்பு நிலையிலிருந்து தவறி அமைச்சர்களையும் மற்றவர்களையும் பற்றிப் பேசுவருகிறார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் இப்பொழுதே இழந்து வருகின்ற நிலையிலே இருக்கிறார்கள் இன்னும் எவ்வளவு இழப்பு வருமோ என்று பயப்படுகிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஏழை எளிய மக்களுக்கு நல்ல வாழ்வைத் தரும் நிதிநிலை அறிக்கை என்று கூறி இதனை நான் மனப்பூர்வமாக இதயசத்தியோடு வரவேற்கிறேன்.

1970 மார்ச் 6] [திரு. கே. என். ராமச்சந்திரன்]

புனைபெட்ட ஸ்டேட்ஸ் நாட்டினால் நடத்தப்படுகின்ற வாய்ஸ் ஆப் அமெரிக்காவில் ஒலிபரப்பப்பட்டு வந்த தமிழ்ப் பிரிவை எடுத்து விடப்போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தமிழ்ப் பிரிவை தொடர்ந்து நடத்தச் செய்வதற்கு, எப்போதும் குறிவைத்தால் தப்பாது என்ற நிலைமையிலே இருக்கிற நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள், தமிழ்த்தாயின்மேல் உள்ள பற்றினால் தமிழுக்கே ஏற்றம்கொடுத்துக்கொண்டு வரும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அதை நீடிக்கச் செய்யவேண்டும். தேசியக் கவி பாரதியால் எழுதப்பட்ட நூல்களைத்தும் அரசாங்க வெளியீடுகளாக வந்துவிட்டன. அதேபோன்று புரட்சி கவிஞர் பாரதிதாசன் அவர்களுடைய கவிதைகளையும் அரசாங்கமே வெளியிடுவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை மனப்பூர்வமாக வாசலேற்று மக்களின் சார்பாக வாசலேற்று அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* Dr. H. V. HANDE : Hon. Deputy Speaker, it is nearly two and half years to 3 years since the D.M.K. took over the administration and for the last three years they have presented to this House three different budgets. In this particular context I would like to stress one point which may not be directly connected with the budget but is very much connected with the alliance of D.M.K. and Swatantra party.

On behalf of the Swatantra party I wish to offer certain comments which I hope the D.M.K. party members will take in the right spirit. It has been mentioned in this House on a few occasions that this alliance had been forged by the statesmanship and far-sightedness of the two distinguished men, viz., Rajaji and Anna, and that I should not break it. In fact a few Members in this House took the stand (I felt it was uncharitable when they pointed at me) that the alliance forged by the two big leaders need not be broken by Dr. Hande. That is what they said. I wish to say in this context that our stand ought to be very clear. We have an alliance on the basis of certain electoral understanding, constituency-wise. It is a fine alliance, a model to the whole world, I would say. After that, even Anna and Rajaji both agreed that we should be given freedom to express our points of view and that D.M.K. should be given freedom to do what they wanted to do since we are in a minority and they are in a majority. I may say that when D.M.K. did certain things they did not consult us. I do not blame them for it. At the same time we must have the right to point out the things which we consider as mistakes. That right should not be confused with a certain attitude which they attribute to me, viz., that I am torpedoing the alliance. It is not a fact. In the present context of political uncertainty in the whole country in Tamil Nadu this alliance is absolutely necessary. Therefore it is that I felt that I should emphasise this point.

[Dr. H. V. Hande]

[1970 மார்ச் 6]

There are a few members in our party who feel that the D.M.K is going the same way as the Congress Party. At the same time there may be some members among the D.M.K who may feel that they could go it alone and that they need not be burdened with this alliance. These two are extreme suggestions. What I say is that there should be "give and take" attitude on both sides. That is the most important point. If this alliance is taken in the right spirit by every party constituting the alliance, I am sure Tamil Nadu will have a stability which will be a model to other States of India. I do not want the political confusion prevailing at present in New Delhi to permeate here, into our State.

Let us not try to find out who is stronger. Let us have proper understanding and let us be given freedom to criticise. I request the D.M.K. Ministers not to be allergic to our criticism but be 'sensitive' to them (I am using the term in medical history, since I have close proximity to that profession and am very much in it since I am practising). Let them be 'sensitive'.

I can recall a particular meeting in Triplicane when our distinguished Leader of the House, the Hon. Minister for Education participated (Thiru M. P. Sivagnana Gramaniar was also there). The Hon. Minister for Education said at that time "We are now in a fine position wherein we have a variety of parties which would criticise us, not with a view to toppling us but to rectify to correct us". I can never forget what he said. We in the Opposition point out what we consider honestly as general grievances. The Ministers are insulated by higher officials, who are unmoved and who do not give the right picture. We, representatives of the people, give the right picture and I implore, that it has to be taken in the right spirit. With this preamble let me now come to the budget proper.

Let us take the taxation policy. We have had the State budget and heard the budget speech. It has been drafted by some brilliant people. I do not bother by whom it had been drafted. The Central also has presented its budget. Between the two Governments, the State and the Centre, each presenting its taxation proposals, the cost of living (I do not know whether there had been any understanding between the two Governments) had gone up very high. Take petrol. There has been taxation both by Centre and State. What is the result? The transport cost goes up. I would like to refer to what a lady during French Revolution said.

"If they do not have bread, let them eat cakes", she said. In New Delhi we have a lady who says, "If they do not have houses, let them live in flats. The poor man here has not even a hut to live in. Such tall talk does not impress anybody.

1970 மார்ச் 6]

[Dr. H. V. Hande]

Coming to the taxation policy, what has the Government done with Sales Tax? They seem to think that, if they raise the rate of tax, the revenue will increase. It is against all fundamental canons of taxation. There is the law of diminishing returns. The officers and the Ministry concerned are aware of it. They cannot go on increasing the percentage of tax. They should not kill the goose that lays the golden eggs. It should be the policy of the Government to stimulate the goose to lay more golden eggs.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: பொன் முட்டையிடும் வாதத்தை அடுத்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்ல வில்லை. இன்னொரு முட்டையும் சேர்த்துப் போட முடியுமா என்று முயற்சித்துப் பார்க்கிறோம். அதிலே வெற்றி பெறுவோம் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: That is the point I was trying to drive home. I want our Minister for Commercial Taxes to stimulate the goose to lay more golden eggs. But there is a difference of opinion. I do not agree that the Government's policy is one of stimulation.

By raising the rate of sales tax on certain goods, what has happened? Whether it is a constitutional measure or unconstitutional measure is a different thing. The net result is that you are taxing. If the turnover of a dealer is Rs. 5 lakhs, at the rate of 3 per cent on that turnover, he has to pay Rs. 15,000. On the turnover there is a surcharge now. Trade and commerce must be encouraged. Is this a measure by which the Government are encouraging trade and commerce? Even if a dealer does not get a new income, by this levy we are in effect making it an income-tax. Income-tax at least is levied after ensuring that he has made the income. This levy is obnoxious. In the Parliament the Ministry took the views of the Opposition. I am sure the suggestion of the Opposition Members will be taken into consideration here also. When I was a member of the Legislative Council. I used to say that unless there was buoyancy in the State, the turnover could not be increased. Who pays the maximum revenue to the Railways? It is not those who travel in air-conditioned coaches or in first class compartments; it is those who travel in the third class that contribute the maximum revenue. That is what is called turnover. Unless we take measures to increase the turnover we cannot hope to increase the revenue. If such measures are taken, then the revenue will be not 300 crores but 320 crores.

Because of the paucity of time, I shall touch on only a few points. Coming to non-gazetted government officers, Mr. Elamvazhudi was complaining that some people spoke in a harsh manner. I was one of those who spoke at the meeting of the non-gazetted government officers. Those who have heard my speech would have appreciated how analytically I spoke. I had the Pay Commission's report and I read extracts from it. If some people

[Dr. H. V. Hande]

[1970 மார்ச் 6]

have spoken in the manner suggested by Mr. Elainvazhudi I am not responsible for it. Let us not consider that non-gazetted government officers are instigated by persons belonging to different political parties. Whether they are students, labour or non-gazetted officers, let us first of all find out what exactly is the cause for their unrest. That is most important. Let us objectively view it. There was a time when the Justice Party thought that the Congress Party was responsible for instigating the students and later on when the Congress party came to power, it thought that the Dravida Munnetra Kazhagam was responsible. Let not the same mistake be committed by the Dravida Munnetra Kazhagam. Therefore let us not cast aspersions on others. What I want to stress is that the grant of a Special Compensatory Allowance of Rs. 10 per mensem should not be contemptuously treated. An inflationary budget, whether it be Central or State or a joint inflationary budget, pushes up the cost of living. What is given by the right hand is taken away by the left hand.

The minimum pension has been raised from 20 to 30 rupees. A pensioner who gets a pension of 28 rupees gets an increase of only 2 rupees, he who gets a pension of 25 rupees gets only 5 rupees and only a pensioner who gets 20 rupees gets 10 rupees.

With regard to land ceiling, I cannot resist the temptation of speaking on this subject, because it has been my favourite subject. On behalf of Swatantra Party I wish to clearly state that this land ceiling policy is a very reactionary policy. Whatever land policy we bring in must be production-oriented. The question that we should ask ourselves is whether the policy is production oriented. We are talking of tractors and modern implements on the one hand and slicing or parcelling the land into small bits on the other. Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar and Mr. K. Balasubramania Ayyar have pointed out that with the tremendous volume of inputs like fertilisers and the provision of irrigation facilities the State should have doubled its production but that could not be achieved only because of this reactionary policy. Unless we revise our opinion on land policy, we cannot increase food production. Can any one who owns a small piece of land plough that land with a tractor? Show me a single country in the world where modern implements are not used. In our country the most primitive implements are used. By attacking the land ceiling policy, let me not be misunderstood as trying to get the support of landlords. All the big landlords are on the side of different political parties. A fraction of them might be with us. By talking in this manner I am not going to gain any votes. It is immaterial whether I please those people or not. Will this policy increase food production is the only question I want to ask. We are going to fight against this policy tooth and nail in the political arena. In the land ceiling, where are we to draw a line? Fifteen acres is sought to be made the ceiling today. Tomorrow another party may come to power and say that five acres are sufficient. Another point I want the

1970 மார்ச் 6] [Dr. H. V. Hande]

House to consider is that the lands are going to be broken up into smaller and smaller units by virtue of partition. Recently one of the companies belonging to the Simpson Group showed us a small model farm. They ploughed the land by machinery and they were able to double the production. What does this show? How can we reduce the ceiling and at the same time tell the people that we want increased production? Tamil Nadu has a population of 3-1/2 crores. For giving one square meal per day to every one, Tamil Nadu will require 100 lakhs of tonnes and not the 60 lakhs of tonnes that we are now having. In Ambattur and Avadi there are several factories and each factory has a capital of a few crores of rupees. Do we bring in a ceiling on the factories saying that nuts and bolts should be given to this factory, the other parts should be given to the other factory, and thus break the factories into pieces? What sort of ante-diluvian ideas are we having! Why should we not re-orient our policy?

Sir, I want to strike a note of warning that if we do not re-orientate our policy with regard to land ceiling this country is going to suffer for want of food and there will be hunger among the people. In spite of an extensive area of cultivable land, we are not able to have enough production. That is the most important thing that I wish to stress in this connection.

I want to refer to one other matter before I wind up my speech. Are we going to have co-operative farming? That is the only solution. Either you have co-operative farming or you remove land ceiling. Otherwise your production can never be stepped up. At the same time, I must point out that in the countries where co-operative farming is introduced the experience is that it is a complete failure. Also we must consider whether those countries are exporting food or importing it. Even in countries where there is dictatorship and workers are ordered to work without any trade union rights there is a feeling that the co-operative farming is a failure. Therefore, my revered leader Professor Ranga a few years ago had stated that the co-operative farming was a hoax and that was accepted by the late Pandit Jawaharalal Nehru . . . .

THE HON. THIRU S. B. ADITANAR : Sir, may I ask whether the hon. Member is keeping in mind the difference between the joint farming and co-operative farming?

DR. H. V. HANDE : Sir, I can tell my distinguished Friend and the Hon. Minister for Co-operation that having sat by my side in the Legislative Council for three years, if he should entertain any doubt about my capacity to understand the difference between Joint farming and the co-operative farming, it is very painful to hear this because I was punctual. He knows very well how punctually I have been attending the meetings of the Legislative Council. On the other hand he would have realised the difference between the two only after entering the Ministry. However, that is a different thing. But my point is that the incentive factor

[1970 மார்ச் 6]

has escaped our attention. Unless we give incentive there would not be increased food production. Therefore, either we do co-operative farming which has been considered as useless or remove the land ceiling. In this connection, I must state that we are not able to venture into the domain of co-operative farming because—

(1) it is a scheme of things where there is no incentive and counture that have adopted this are finding out new ways; and

(2) it will lead to constant, friction and litigation between one small farmer and another.

As such what else can I say except that this madness has gone far enough and let us not go still further. This House can rest assured that by expressing our strong resentment against this obnoxious measure we are not going to get a single extra supporter from the big landlords for whom I have very little respect, because they are only after people with power. We have no power. We are in a minority. And by saying these things, I know I run the risk of being misunderstood because even the press is not with us. But I have said whatever I wanted to say with the interest of my country and its food production at heart. I am sure the Hon. Minister for Finance will reconsider the matter in the interest of the hungry people and in the interest of the one-rupee a measure scheme. If food production is not done on an industrial basis, even the one rupee a measure scheme which you have promised to the people cannot be implemented. So, I request the Hon. Minister for Finance to forget the party affiliations and agree as suggested by my distinguished Friend Thiru Kariamaneekka Ambalam, to the appointment of a Commission to go into the matter and thus save the country and save yourselves. Thank You, Sir.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இம்மன்றத்தின் முன்வைல் இந்த அரசு சமர்ப்பிக்கிற நான்காவது நிதிநிலை அறிக்கையாகும். காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்தபோது போடப்பட்ட வரிசை உயர்த்தியும், காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்தபோது கொண்டு வரப்பட்ட நில உச்சவரம்பச் சட்டத்தில் இருக்க வாய்ப்புக் குறைந்தும் இப்படி காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்தபோது செய்யப்பட்ட முயற்சிகளை தொடர்ச்சியாக—அதுவும் சரியான தொடர்ச்சியாக இல்லை—இந்த அரசு செய்து வருகிறதே தவிர திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பிப்ரவரி என்று சொல்லக்கூடிய விசுக்கில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் முக்கிய பதிந்த நிதிநிலை அறிக்கையாக கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் இல்லை என்றே சொல்லலாம்.

கடந்த நாலேந்து நாட்களாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்றுப் பேசிய ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் பலர் வழக்கம் போல் பணக்காரர்கள் மீதுதான் வரிகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன, காங்கிரசு கடியவர்களின் மீதுதான் வரிகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்று கூறினார்கள். கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக

1970 மார்ச் 6]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டதில் இருந்து விலைவாசிகள் உயர்த்துகொண்டே வருகின்றன. வரிப் பளுவின் கொடுமை அதிகரித்து வருகிறது என்பது நாடும் ஏடும் ஒப்புக்கொண்ட உண்மை. கடந்த மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக 48 கோடி ரூபாயாக இருந்த வரிக் வரி இன்று 72 கோடியாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. 48% அளவிற்கு அது உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. 7½% மேல் வரி ஐந்து லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் வியாபாரம் செய்பவர்கள் மீது விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அந்த மேல் வரியை வியாபாரிகள் தான் கட்டுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தால் அவர்கள் அனுதாபத்திற்கு உரியவர்களாவார்கள். அப்படி ஒன்றும் வியாபாரிகள் எமாந்தவர்கள் அல்ல. அந்த மேல் வரியை மறைமுகமாக விற்கப் படுகிற பண்டங்களின்மேல் உள்ள விலையில் ஏற்றி அதைச் சரிக் கட்டுவார்களே தவிர அவர்கள் தங்கள் கையிலிருந்து கொடுக்க மாட்டார்கள்.

அடுத்தபடியாக, இரண்டு ஆண்டுகளில் மின்சாரக் கட்டணம் 32 காசிலிருந்து 34 காசாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத் திற்கான மின்சாரக் கட்டணம் 8¼ காசிலிருந்து 10 காசாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இது ஏழை மக்கள் மீது சுமத்தப்பட்டுள்ள வரியா அல்லது பணக்காரர்கள் மீது சுமத்தப்பட்டுள்ள வரியா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். சிமென்ட், பல்புகள், ட்ராக்டர்கள் இவை மீது போடப்பட்டுள்ள வரிகள் பணக்காரர்களைத் தான் பாதிக்கும் என்று சொல்லது விரித்தையாக இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த அரசாங்கத்தின் வரிக் கொள்கையை மறுபரிசீலனை செய்யப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு பருவ மழை பல இடங்களில் பொய்த்துள்ளது. மதுரை மாவட்டத்தில் திருமங்கலம், உசிலம்பட்டி, வேடசென்னூர் போன்ற பகுதிகளில் வறட்சி நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. திருமங்கலம் தாலுகாவில் இந்த ஆண்டு பருவ மழை பொய்த்து விட்டதன் காரணமாக கோடை கால ஆரம்பத்திலேயே அங்கு குடி தண்ணீர் பஞ்சம் நிலவி வருகிறது. ஆகவே அரசாங்கம் முனைந்து அங்குள்ள குடி தண்ணீர்ப் பஞ்சத்தைப் போக்குவதற்கு தக்க முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கு வரிகளை ஒத்திப் போடவேண்டுமென்று எனக்கு தந்திகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே அங்கு வரி வசூல் செய்யவேண்டும், கடன் வசூலை ஒத்திப்போட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடந்தமுறை நான் இங்கு பேசும்போது அனாத்யாறு பகுதியில் அரசாங்கத்திற்கு சொந்தமான நிலத்தை சத்தியா ஸ்டிரீயோ லோடு தொடர்பு கொண்ட எம்.ஜி.ஆர்.-க்கு வேண்டிய பத்தம்நாபன் என்பவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னேன். அது பத்து லட்சம் ரூபாய் மதிப்பு பெறும். அப்போது இங்கு முதல் அமைச்சர் அவர்களும் மற்ற அத்தனை அமைச்சர்களும்

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1970 மார்ச் 6]

கேட்டுக்கொண்டு இருந்தார்கள். அதை யாரும் மறுக்கவில்லை. ஆனால் உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டு பந்து லட்சம் என்று சொல்கிறீர்களே. அரை லட்சம் குறைத்து 9½ லட்சம் ரூபாய்க்கு எடுத்துக் கொள்கிறீர்களா என்று பேரம் பேசினார்கள். கடந்த ஒன்றரை மாத காலமாக இந்தப் பேச்சு பல இடங்களில் அடிப்பட்டு வருகிறது. பின்னால் மகாதேவன் பிள்ளை அவர்கள் பேசும்போது அப்படி பத்மநாபன் என்பவருக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், இன்று பல நாட்கள் சென்ற பிறகு உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், மாதம் ரூ. 6,500-க்கு வாடகைக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று முப்பது ஆண்டு குத்தகைக்கு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக இப்போது சொல்கிறார்கள். முதலில் நடந்த ஊழலை மறைப்பதற்காக இப்போது இந்த ஏற்பாடு.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அதுபற்றி விவரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. என்ன குற்றம் நடந்தது, என்ன நிலைமை என்பதைப் பற்றி சரியாகச் சொல்லவேண்டும். பிரசாரமாக்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காக அப்படிக் கொடுத்திருக்கிறது, இப்படி கொடுத்திருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடாது. அதுபற்றிய விவரங்களை என் பதில் உரையில் விளக்க இருக்கிறேன். அரசாங்கம் எங்கும் போய்விடப் போவதில்லை. இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மீது பேச எவ்வளவோ விவகாரங்கள் இருக்கின்றன. யாருக்கு கொடுக்கப்பட்டது, என்ன கொடுக்கப்பட்டது, என்ன காரணம் என்பதைப் பற்றி விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. நடந்ததை திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது முறையல்ல. அதுவும் இந்த மன்றத்தில் உறுப்பினராக இருக்கிற ஒருவரைப் பற்றி சம்பந்தம் இல்லாத வகையில் குற்றம் சொல்வது சரியானது அல்ல.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : கடந்த முறை நான் இங்கு பேசும் போது குறிப்பிட்டேன். இப்போதும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்தின் கொள்கை ஏழை எளியவர்களை ஆதரிப்பதாகத்தான் இருக்கவேண்டும். அரசாங்கம் ஏதாவது கொடுப்பதாக இருந்தாலும் ஏழைகளுக்குத்தான் கொடுக்கவேண்டும். பல கோடி ரூபாய்க்கு அதிபராக உள்ள ஒருவருக்குக் கொடுக்கவேண்டுமா என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : குறிப்பிட்ட காரணங்களுக்காகக் கொடுப்பதில்லையா? டி.வி.எஸ். கம்பெனிக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். காமராஜுக்கு வேண்டியவரான தாமஸ் கம்பெனிக்கு கோட்டைக்கு முன்னால் பழைய அரசாங்கம் கொடுக்கவில்லையா? அம்பத்தூர் பகுதியில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தியாகராஜ செட்டியாருக்கு இதற்கு முன்னாலே கொடுத்திருக்கிறது, மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறது. ஆகவே, எந்தெந்தக் காரியங்களுக்கு, யார் யாருக்கு என்னென்ன நிலைமைகள் என்பது தான் அரசாங்கத்தின்

1970 மார்ச் 6]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கொள்கையே தவிர, அந்த அரசாங்கம் கொடுத்தது தவறு என்பது அல்ல. ஏதோ எம். ஜி. ராமச்சந்திரனுக்குக் கொடுத்தது என்று பேசினாலும் தாராளமாகப் பேசிக்கொள்ளட்டும். அதையே திருப்பித் திருப்பி பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் கொடுப்பது முறையாக, நியாயமாகக் கொடுப்பது. சத்தியாஸ்திரையோவிற்குக் கொடுத்தது. அது கூட பெரிதாக ஒன்றுமில்லை, ஏதோ ஒரு ஏக்கர் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். வெளியிலே யிருக்கும் பத்திரிக்கைகளில் வரும் செய்திகளை வைத்துக்கொண்டு இந்த மன்றத்திலே பிரச்சினையாக ஆக்குவதெல்லாம் சரியாக இருக்குமா? மாண்புமிகு உறுப்பினர் எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் மீது மட்டுமல்ல, பொதுவாகவே பெறுப்பாக நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சரவர்கள் சொல்லும்பொழுது, கூட்டுறவு வழக்கிலே இருப்பவர்களிலே பல பேர்களை நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் பெருந்தன்மையோடு, மன்னிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு நாகசுத்தரம் அவர்கள் யார் என்று கேட்டார்கள். முதலமைச்சரவர்கள் சொல்ல வேண்டாமென்று சொன்னார்கள். அந்த அளவுக்கு நம்முடைய நாகரிகம் இருக்க வேண்டும். எனவே, நன்றாக முறையாக நடந்த காரியங்கள் தானே தவிர, திரும்பத் திரும்ப அதையே சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் நாம் என்ன செய்யமுடியும்? உங்களைப்போல் உறுப்பினராக இருக்கக்கூடியவர், அவர் கோடிஸ்வரராக இருக்கிறாரே என்று சொன்னால் நாம் என்ன செய்ய முடியும்? அவர் உழைப்பாளி தான், 20 மணி நேரம் வேலை செய்கிறார். சொல்லக்கூடாது என்பது கூட அல்ல. மாண்புமிகு உணவுத்துறை அமைச்சரவர்கள் கூட சொல்லவில்லை. ரொம்ப சின்ன விஷயம். அதை விட்டு விட்டு, என்ன கேட்டார்கள், பத்மஸூனுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார் என்று கேட்டார்கள். முதலமைச்சரவர்கள் இல்லை என்று சொன்னார்கள். எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் அவர்களுக்குக் கொடுத்ததாகக் கூட ஆகாது. அசைன்மென்ட் கொடுத்தார்களா என்றால் இல்லை என்று சொன்னவுடன் வீஸுக்குக் கொடுத்தார்களா என்ற கேட்பது? காமராஜ நாடார் அவர்களுக்கு ரொம்ப வேண்டியவர் என்று சொல்லப்படும் ஏ. வி. தாமஸ் அவர்களுக்கு ஃபோர்ட் ஸ்டேஷனுக்கு எதிரே லட்சக்கணக்கான பெறுமானமுள்ள நிலத்தை வாடகைக்குக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இது மாதிரி டி.வி.எஸ்.-க்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் என்ன சொல்லுகிறீர்கள், எம். ஜி. ராமச்சந்திரனுக்கு கொடுத்து விட்டார்கள் என்று நான் சொல்லுகின்ற சமாதானத்தை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறீர்களோ, இல்லையோ, நாங்கள் நியாயமுள்ள மனசாட்சிப்படி, முறைப்படி தான் நடந்துகொள்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினரைப் பற்றி ரொம்பத் தவறான கருத்தை, திரும்பத் திரும்பச் சொல்வது, தலையிலே மண்ணைப் போட்டுக் கொண்டதாகத்தான் ஆகும்.

[1970 மார்ச் 6]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எங்களுடைய அங்கத்தினர் பேசக் கூடாது என்று திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுகிறீர்களே.

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன் : பேசக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஒருமுறை சொன்னால் புரியவில்லை. பல முறை சொன்னால்தான் புரிய வைக்க முடிகிறது. அவர்கள் செய்தார்கள், தப்பு செய்தார்கள் என்றால் அதே தப்பைச் செய்வதா? ஒருவர் லஞ்சம் வாங்கினார், நான் லஞ்சம் வாங்கக்கூடாதா என்று சொன்னால் அது என்ன நியாயம்? அவர் தப்பு செய்யவில்லையா, இவர் தப்பு செய்யவில்லையா, ஆகையால் நான் செய்ய வேன் என்று சொன்னால், அந்த சர்க்கார் தப்பு செய்தது என்றால் நடவடிக்கை எடுங்கள். அவர் வாங்கினார், நாங்கள் வாங்குகிறோம் என்பதுதான் வாதமா? இருக்கும்படியான பிரச்சினை, உங்களுக்கு ஆலோசனை சொல்வதற்காகத் தானே தவிர, குறை சொல்வதற்காக அல்ல. உங்களுக்குத் தெரியாமல் நடந்துகொண்டிருப்பவற்றைச் சொல்லும்பொழுது, மாலை போட்டோ பேசிக்கொண்டிருப்போம். நல்லதை நல்லது என்று சொன்னோம். காவிரி நதி பற்றி முதலமைச்சருக்காக நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். தவறை எடுத்துச் சொல்வதுதானே தவிர வேறில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தகவல். கொடுத்தது தவறு என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் சொல்கிறார்களா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கொடுத்தது தவறே, இல்லையோ, அது மனப்பான்மையைப் பொறுத்திருக்கிறது. புறம்போக்கு நிலத்தை நிலமில்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதில் இடத்திற்குத் தகுந்த மாதிரியிருக்கலாம். எல்லாவிடத்திற்கும் ஒரே மாதிரி இருக்குமென்று சொல்லவில்லை. இடம், பொருள், ஏவல் என்றிருக்கிறது. ஒன்றுமே சொல்லாததை எடுத்துக் காட்டத்தான் . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சொல்லாததற்குக் காரணம், பத்மநாபன் என்பவருக்கு விலைக்குக் கொடுத்தார்களா என்று கேட்டார்கள். கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னேன். ஏனென்றால் இலாக்காவிற்கு நேரில் செல்லுவதற்காகச் சொல்லாமல் இருந்தேன். அவர்கள் விவரத்தைச் சேகரித்து வந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு நன்றி.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நாங்கள் இலாக்காக்களுக்குச் சென்று பேச வேண்டுமென்றால், உங்களுக்கு அரசாங்கத்தில் என்ன வேலை? ஒப்பொழுது இருக்கும்படியான விஷயம், ஏதேனும், தவறுகள் நடந்திருக்கின்றனவா, கட்சியின் சார்புள்ள ஒருவருக்குக் கொடுக்கும்படியான நிலை இருக்கிறதோ என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது என்பதைக் கூடச் சொல்லக் கூடாதா?

1970 மார்ச் 6]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நிறுவனங்களுக்கு இடங்கள் ஒதுக்கும்பொது கட்டடங்கள் எதையும் பார்ப்பது இல்லை. அப்படிப் பார்த்தால் இந்தப் பத்தாண்டுக் காலத்தில், நீங்களும், காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில், காமராஜர் முதலமைச்சராக இருந்த காலத் துல்ல பல போதகருக்கு இப்படிப்பட்ட இடங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதுவும் சத்தியா ஸ்டிரீடியோ நிறுவனத்திற்குத் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, தனிப்பட்ட யாருக்கும் தரவில்லை. அதுவும் அவர்களுக்கு அப்படியே ஒதுக்கிவிடவில்லை. 30 ஆண்டு என்று கால நிர்ணயம் செய்து, அந்த இடத்திற்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு எவ்வளவு வாடகை என்று தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல ஆதாரங்கள் தரமுடியும். நானாய தினம் நிதியமைச்சரவர்கள் பதிலளிக்கும்பொழுது 19, 15 நிறுவனங்களுக்கு, எந்தெந்த நிறுவனங்களுக்கு எந்தெந்த தொழிற்சாலைகளுக்கு இப்படிப்பட்ட இடங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற பட்டியலை இங்கே வைப்பார்கள்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : நிறுவனங்களுக்கு இடம் ஒதுக்கும்பொழுது கட்டடத்தைப் பார்ப்பது இல்லை என்று முதலமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். சென்னையிலே, மவுண்ட் ரோட்டிலே, புகாரி ஹோட்டலுக்கு எதிரிலே, தாக்கர அருகே, கூலம் நதிக்கரை ஓரத்திலே, கெயிட்டி தியேட்டருக்குப் போதும் வழியிலே, அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான புறம்போக்கு நிலம், முதலமைச்சருக்கு வேண்டியவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அது ரொம்பத் தவறானது. ஆதாரங்கள் இல்லாமல் முதலமைச்சருக்கு எதிராக இப்படியெல்லாம் பேசிக்கொண்டு போவது முறையாக இருக்காது. இன்னா என்று சொல்ல வேண்டும். உங்களுடைய மஞ்சள் பத்திரிக்கையிலே போட்டிருப்பதையெல்லாம் வைத்துக் கொண்டு மிகத் தவறாகச் சொல்லக்கூடாது. தவறுகள் இருந்தால் சொல்லட்டும் தாராளமாக. இன்னாருக்கு, இவ்வளவு என்று சொன்னால் பரவாயில்லையே தவிர, இப்படி பேசுவது முறையல்ல. குற்றமிருந்தால் தாராளமாகச் சொல்லுங்கள். இன்னாருக்கு, இந்தத் தேதியில் இந்த அரசாங்கம் கொடுத்தது என்று சொல்ல வேண்டுமே தவிர, முதலமைச்சருக்கு வேண்டியவருக்குக் கொடுத்து விட்டார்கள், உறுப்பினருக்குக் கொடுத்து விட்டார்கள் என்று சொல்வது சரியானது அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : முதலமைச்சருக்கு வேண்டியவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். நான் ஒரு விவரத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1959-ம் ஆண்டில் திரு. அ. பொ. அரசு அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக மேயராக வந்த காலத்தில், என்னுடைய கோபாலபுரம் ஊட்டிற்குப் பின்புறத்தில், தாழ்வாரம்போன்ற இடம், அந்த இடத்தில் ஆடு மாடுகளைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆகவே, ஊட்டில் எங்களால் தாங்க முடியாத நூற்றம் ஏற்படுகிறது என்று எழுதி,

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1970 மார்ச் 6]

அந்த இடத்தை அசைன்மெண்ட் பண்ணிவிடும்படி மனுப் போட்டேன். அந்த மனுப்போட்ட 1959-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு யாரும் கவனிக்கவில்லை. பிறகு நான் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சராக வந்தபொழுது மீண்டும் ஒரு மனுக் கேட்டார்கள். அப்பொழுது நான் சொன்னேன், 1959-ல் போட்ட மனுவிற்குப் பதில் அளப்பதாக இருந்தால் பதில் அளியுங்கள், நான் அமைச்சர் என்ற முறையில் மீண்டும் மனுப் போட மாட்டேன் என்று சொன்னேன். அதற்குப் பிறகு, நாங்கள் அந்தத் தாழ்வாரம் போன்ற இடத்தை 3,000 ரூபாய்க்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று வந்தது. முதலமைச்சர் அண்ணா அவர்கள் கையெழுத்துப்போட்டு, நாங்கள் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று கூறினார்கள். நான், அந்த இடம் வேண்டாம், அமைச்சரான பிறகு பயன்படுத்துவது முறையல்ல என்று திருப்பித் தந்துவிட்டேன்.

இப்பொழுது, கெயிட்டி தியேட்டருக்குப் பக்கத்தில், எனக்கு வேண்டியவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஒருவேளை என்னுடைய ஞாபகத்திற்கு வராமல், அல்லது எனக்குத் தெரியாமல், செய்யப்பட்டிருந்தால், அதைத் திருத்திக்கொள்ளத் தயாராகயிருக்கிறேன். யாருக்கு, எவ்வளவு சொந்தம் என்று உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்கிற அந்த இடம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய கார் டிரைவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. (குறுக்கீடு) ஒரு ஏக்கர் இருக்கலாம். இப்பொழுது அந்த இடத்திலே கார் சாமான்கள் விற்றி 4, 5 கடைகள் எழும்பியிருக்கின்றன, சினிமா செட்டிங்குகள் போல.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஒரு ஏக்கர் என்றால் அது எந்த இடத்தில்?

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : கூவம் ரிவருக்குப் பக்கத்தில், முஸ்லீம் தர்க்காவுக்குப் பின்னால், கெயிட்டி தியேட்டருக்குப் போகும் வழியில். இன்னும் விரிவாகச் சொல்லவேண்டுமானால், நேரம் கூடுதலாக இருந்தால் பேசிக்கொண்டே இருக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அமைச்சர் மீது குற்றம் சாட்டிவிட்டு, தனக்கு நேரமில்லை, விரிவாகச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது என்று கூறி தப்பித்துக்கொள்வது முறையாகாது.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : ஆன் எ பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர், ஸார். ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டு, மொண்டு ரோடில் பக்கின்றாம் கெனால் பக்கத்தில் ஒரு ஏக்கர் என்றெல்லாம் சொல்லிவிட்டு 'எனக்கு நேரம் இல்லை' என்று சொன்னால், அதை ஒத்துக்கொள்வதற்கு நாங்கள் தயாராக இல்லை. நாங்கள் சென்னையைச்

1970 மார்ச் 6] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

சார்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இங்கே இருக்கிறோம், யாருக்குக் கொடுத்தார்கள், எந்த உத்தரவு, என்ன கையி்ல் இருக்கிறது, யார் கொடுத்தார் என்று விளக்கமாகச் சொல்லவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் அமைச்சர்கள் மீது குற்றச்சாட்டுகளைக் கொண்டுவருவதற்கு இந்த மன்றத்தில் உரிமை உண்டு. பொறுப்புள்ள உறுப்பினராக இருப்பவர்கள் பொறுப்புள்ள அமைச்சர்களமீது குற்றச்சாட்டுகளைக் கொண்டு வரும்பொழுது, நீங்கள் ஏற்கனவே மன்றத்திற்கு வருகிற நேரத்தில் மன்றத்தில் அமைச்சர் மீது ஒரு குற்றச்சாட்டைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று ஏற்கனவே முடிவு செய்துகொண்டு வருகிற நேரத்தில், அதற்கான உண்மையான ஆதாரங்களையும் கொண்டு வரவேண்டும். அப்படியில்லாமல் இங்கே வந்து அமைச்சர் மீது குற்றச்சாட்டைச் சொல்லும்பொழுது, அமைச்சர் விளக்கம் கேட்டால் அதாரம் கேட்டால், யார், எவர் எந்த இடம் என்று கேட்டால், தெரியாது என்று சொல்லிக்கொண்டு போனால், நிலைமை வளர்ந்துகொண்டே போகிறது. நீங்கள் ஒன்று பேசுவது, அமைச்சர் விளக்கம் கேட்பது, உறுப்பினர்கள் உடனே ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்புவது, இப்படி நேரம் வீணாகப் போய்க்கொண்டே இருக்கிறது. இன்னும் பல உறுப்பினர்கள் பேசியாகவேண்டும். நாளை பட்ஜெட் விவாதத்திற்குக் கடைசி நாள். நாளைய தினம் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர், மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் ஆகியோர் பேசவேண்டும். ஆகவே, பேசுவதாக இருந்தால் அதாரம் இருந்தால் பேசுங்கள். அதாரம் இல்லாமல் பேசிக் கொண்டு, நேரத்தை வீணாக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே . . . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மீது ஒரு குற்றச்சாட்டை சுமத்தினார். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் யாருக்குக் கொடுக்கப் பட்டது நிலம் என்று பெயரைக் கேட்டார். நிலத்திற்கு உண்டான சர்வே நம்பரைக் கேட்டார். நிலம் எங்கே இருக்கிறது என்று கேட்டார். உங்கள் குற்றச்சாட்டுக்கு ஆதாரமாக எழுத்து மூலம் ஏதாவது அரசாங்க உத்தரவு இருக்கிறதா என்று கேட்கிறார். இது சம்பந்தமாக உறுப்பினர் அவர்களிடம் ஏதாவது தகவல் இருந்தால் நான் அவர்களைத் தொடர்ந்து பேச அனுமதிக்கிறேன். அப்படியில்லை இல்லை என்றால் இல்லை என்று சொல்லிவிடுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் இதையெல்லாம் கேட்பது கூட உறுப்பினர் அவர்கள் மீது எதிர்க்குற்றம் சாட்டவேண்டும் என்பதற்காகவோ, அல்லது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகவோ அல்ல. உறுப்பினர் அவர்கள் விவரங்களைச் சொன்னால் நான் தவறு இருந்தால், திருத்திக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களும் சொல்லுகிறார்கள்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1970 மார்ச் 6]

தனக்குத் தெரிந்தவரையில் அப்படி ஒன்றும் இல்லை என்றுதான் சொல்கிறார்கள். அந்த விவரங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லவேண்டும் என்று மீண்டும் மிகுந்த பணிவன் போடு, உற்ற நண்பரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, யார் மீதும் பழி சுமத்தவேண்டும் என்ற எண்ணம் எனக்குக் கிடையாது. பொறுப்பு உள்ள எதிர்க்கட்சி என்ற முறையிலே அரசாங்கம் செய்திருந்த தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டிய பொறுப்பு எங்களுக்கு இருக்கிறது. நான் மீண்டும் சொல்கிறேன். மௌண்ட் ரோடில் புகாரிக்கு எதிரில் கூவம் ரிவரை ஒட்டி, அங்கிருக்கிற முஸ்லிம் தர்க்காவுக்குப் பின்னால், கெரிட்டி. தியேட்டருக்குப் போகும் வழியிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒன்றுமட்டுமல்ல. இன்னும் மூன்று, நான்கு குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கின்றன. அத்தனையும் நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். அரசாங்கம் ஒரு நீதிபதியை வைத்து விசாரணை செய்வதற்குத் தயாரா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : ஒரு உறுப்பினர் பேசுகிறபொழுது, மற்றொரு உறுப்பினர் மீது குற்றச்சாட்டு சாட்டி பேசக்கூடாது என்பது 67-வது விதி. அப்படித் குற்றம் சாட்டினால் அது நமது நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து அகற்றப்படவேண்டும் என்று 235-வது விதியில் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : உறுப்பினர் அவர்கள் மீண்டும் அதையே சொல்கிறார்கள். ஒரு ஏக்கர் நிலம் என்னுடைய மராவருக்கு விலைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார். ஒரு ஏக்கர் நிலம் ஏங்கே இருக்கிறது? அந்த விவரங்களைச் சொல்ல வேண்டுகிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : நான் சொன்னதையே நான் மீண்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆதாரம் இருக்கிறது. நிரூபிக்கிறேன். நீதி விசாரணைக்குத் தயாராக இருக்கிறேன். நான் அதற்கான முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இந்த அரசாங்கமே பொறுப்பேற்று இது குறித்து நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா? நான் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள தயாராக இருக்கிறேன், நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். ஒரு ஏக்கர் நிலம் என்று நிரூபித்தால் நான் விலகத் தயார். ராஜிநாமா செய்யத் தயார். அவர் தயாராக இருக்கிறாரா?

திரு. நா. வீராசாமி : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். புகாரி ஹோட்டலுக்கு எதிரில் 25 அண்டுகளாக தகர வியாபாரிகள் கடை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குற்றச்சாட்டுக்கு ஆதாரம் இல்லாமல் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தால். . .

1970 மார்ச் 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் தயவு செய்து உட்காரவேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டார்கள். என் கட்சியைச் சார்ந்த அங்கத்தினர் ஆதாரம் சமர்ப்பிக்கிறேன், பூரண பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

திரு. முனு. ஆதி : முன்னதாகவே ஆதாரங்களைத் தயாராக வைத்துக்கொண்டு பேசவேண்டும். நீங்கள் உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) (சில உறுப்பினர்கள் எழுந்தார்கள்).

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நீங்கள் யார், என்னை உட்காருங்கள் என்று சொல்வதற்கு? அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இவர்கள் கேட்கிறார்கள். ஆதாரங்களை சமர்ப்பிப்பதற்கு தயார் என்று அங்கத்தினர் சொல்லியிருக்கிறார். ஒன்றும் பயந்து கொண்டு போவது கிடையாது. அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுப்புள்ளவர்கள். நாடாளுமன்றத்தில் அனுபவம் பெற்றவர். அவர்கள் மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டும் விதிமுறைகளை பின்பற்றுவதில். தலைவர் எழுந்து நிற்கும் பொழுது, உறுப்பினர் உட்காரவேண்டும். தலைவர் எழுந்து நின்று கொண்டிருக்கும்பொழுது நீங்களும் உட்காராமல் நிற்குகொண்டிருந்தால், சபையை எப்படி நடத்த முடியும்? நான் மணி அடித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். மணி ஒசை கேட்ட பிறகாவது தாங்கள் உட்காரவேண்டும். அப்படி தலைவர் எழுந்து நிற்கும் பொழுது, நீங்களும் நின்று கொண்டிருந்தால், பல உறுப்பினர்களும் எழுந்தால், குழப்பம் ஏற்படுகிறது. அதனால் ஒன்றும் பயன் இல்லை. எந்த உறுப்பினரும் தன்னுடைய கருத்தைத் தெளிவாகச் சொல்ல முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. தலைவர் எழுந்து நிற்கும்பொழுது மேஜைக்குக் குறுக்கே உறுப்பினர்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் பேசிக்கொண்டிருந்தால், தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தின் கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்கே போவது என்று தான் நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். உறுப்பினர் திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் அவர்கள் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களின் மீது ஒரு குற்றச் சாட்டைக் கொண்டுவந்தார். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் குற்றச்சாட்டிற்கு ஆதாரம் இங்கே இருந்தால் கொடுங்கள் என்று கேட்டார்கள். மாண்புமிகு சித்தன் அவர்கள் அதற்குச் சொல்ல வேண்டிய பதில், உதாரம் இங்கே இருக்கிறது. அல்லது இல்லை என்று சொல்லிவிட்டு அமரவேண்டும். அதற்குத் தான் நான் அனுமதி கொடுத்தேன். விளக்கம் கொடுக்க அனுமதி கொடுக்கவில்லை. திரு. சித்தன் கொண்டுவந்த குற்றச்சாட்டிற்கு ஆதாரம்

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்] 1970 மார்ச் 6

தற்சமயம் கைவசம் இருக்கிறதென்றால், அல்லது ஞாபகத்திலிருந்து ஆதாரத்தைச் சொல்ல முடியும் என்றால், சொல்ல வேண்டும். முடியாது என்றால், முடியாது என்று சொல்லிவிட வேண்டும். அதைத்தான் நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தாங்கள் எழும்போது நாங்கள் கண்ணியத்தோடும், கட்டுப்பாட்டுடனும், பொறுப்போடும் நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்கிறீர்கள். அதேமாதிரி அந்த கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்பதெல்லாம் அந்தப் பக்கத்தில் இருப்பவர்களுக்கும் வேண்டாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நான் அதைத்தான் முதலில் சொன்னேன். நான் எழுந்திருந்ததைப் பார்த்து, நீங்கள் உடனே உட்கார்ந்திருந்தால், மேற்கொண்டு மற்ற பிரச்சினைகள் இங்கே எழுந்திருக்காது. நான் மணி அடித்தேன். மணியின் ஒலியையும் மீறி, நான் கொடுத்த மணியின் சத்தத்தையும் மீறி, நீங்கள் உட்காராமல் பேசிக்கொண்டே இருந்த காரணத்தினால், மற்ற உறுப்பினர்களும் குறுக்கே எழுந்து பேசவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. சட்டமன்ற விதிமுறைகளின்படி உறுப்பினர்கள் ஒழுங்காக நடந்துகொள்ளவேண்டும். ஒரே சமயத்தில் இரண்டு உறுப்பினர்கள் எழுந்து நிற்பது சிதிக் குப்பறம்பானது. நான் ஏதோ உங்கள்மீது குற்றச்சாட்டாகச் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, அதாவது குற்றச்சாட்டு சாட்டவேண்டும் என்று செய்ததாகச் சொல்லவில்லை. நீங்கள் பேச எழுந்தால் உட்கார வேண்டும் என்கிற அந்த நிலைக்கு அவர்களும் கட்டுப்பாடு வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன்.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார் விவாதத்தில் இருக்கும் பிரச்சினை பற்றி திரு. சித்தனுக்கு பதில் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும்போது, இடையில் பேசுவது சபையின் கௌரவத்திற்கு உகந்தது இல்லை என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதில் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஒன்றும் இல்லை. திரு. சித்தன் அவர்கள், அவருக்கு அனுமதித்த நேரத்திற்கு அதிகமாகவே எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குற்றச் சாட்டு என்றால், பேரவையில் பேசுகிறவர்கள் ஆதாரத்தோடு பேசினால், அமைச்சர்கள் குறுக்கீடு செய்ய வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. நேரமும் வினாக வேண்டிய அவசியம் இல்லை. சித்தன் அவர்களை நான் கேட்பது, முதல் அமைச்சர் சொன்னது போல், குற்றச் சாட்டுகளைப் பற்றிய ஆதாரம் தற்போது இருந்தால், அந்த ஆதாரங்களைச் சொல்லுங்கள், இல்லை என்றால், இல்லை என்று சொல்ல அனுமதி தருகிறேன்.

1970 மார்ச் 6]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, மீண்டும் மீண்டும் நான் சொன்ன பதிலையேதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, இன்னும் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அத்தனையையும் சொல்ல வேண்டும் என்றால் . . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முதலிலே கொண்டு வந்த குற்றச்சாட்டிற்கு ஆதாரம் இருக்கிறது, இல்லை என்று சொல்லிவிட்டால், இதற்கெல்லாம் அவசியமே இல்லை. கொண்டு வந்திருக்கும் குற்றச் சாட்டிற்கு தற்போது, கைவசம் ஆதாரம் இருக்கிறதா? இல்லையா? திரு. சித்தன், ஆதாரம் இருக்கிறதா? இல்லையா? என்று கேட்கிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, மீண்டும், மீண்டும், நான் சொன்ன பதிலையேதான் சொல்ல வேண்டும். ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. இது தனியா இன்னும் 4, 5 குற்றச் சாட்டுகள் இருக்கின்றன. எல்லாவற்றையும் நினைக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொள்வதாக இருந்தால், நீதி விசாரணை செய்வதாக இருந்தாலும், அதை ஏற்றுக் கொள்ளத்தயாராக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்களுக்கு, ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் மீது கொண்டு வந்த குற்றச் சாட்டிற்கு இன்றையதினம் உங்களிடம் ஆதாரங்கள் இப்பொழுது இல்லாவிட்டாலும், நாளைக்காலை 9 மணிக்குள் பேரவைத்தலைவரிடம் கொடுக்கும் படியாக கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, ஒரு பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். இவ்வாறு பேசுவதும், குற்றச் சாட்டுகளை சொல்வதும் எதற்காக என்றால், நாளைக்கு தங்கள் பத்திரிகைகளில் கொட்டை எழுத்தில் போடுவதற்கு என்பது இது தெள்ளத் தெளிவாகத் தெரியும். நாளைக்கு வருகிறேன் என்று சொல்லுகிறார்கள், மாண்புமிகு முதல் அமைச்சரும், இன்று போய் நாளை வா, என்று விட்டுவிட்டார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு நடவடிக்கைகள் அப்படியே இருந்தால் தவறாகப் போகும். ஆகவே, இந்த நடவடிக்கைகள் பேரவைக் குறிப்பேட்டிலிருந்து நீக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இல்லாவிடில், பத்திரிகைகளிலெல்லாம் வரும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் எழுப்பியிருக்கும் விரச்சினை நியாயமானது. ஆகவே, நாளைக் காலையில் ஆதாரங்களை பேரவைத்தலைவரிடம் கொடுக்கும் வரைக்கும், இன்றையதினம் திரு. சித்தன் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் மீது குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டு பற்றிய பேச்சுக்கள் சட்டமன்ற குறிப்பேட்டிலிருந்து நீக்கப்படும் என்று தெரிவிக்கிறேன்.* பத்திரிகைகளிலும் வரக்கூடாது என்றும் தெரிவிக்கிறேன்.

[1970 மார்ச் 6]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அவை குறிப்பேட்டில் இருக்க வேண்டும் . . . . . (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நோ, நோ. (குறுக்கீடுகள்).

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அப்பொழுது, சபையிலே இருக்க வேண்டிய அவசியமே கிடையாது. வாங்க போகலாம் . . . . . (திரு கருத்திருமன் அவர்களும், அவர் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் வெளிநடப்புச் செய்தார்கள்).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு மன்றத்திலே சபாநாயகர் கொடுக்கும் தீர்ப்பை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற விதியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, இப்படி இந்த மன்றத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்து கொள்வதை அனுமதிக்கக் கூடாது. ஆகவே, அவற்றை மன்றத்தின் நடவடிக்கைக்குறிப்பிலிருந்து எப்பொழுதுமே எடுத்து விடவேண்டும், நாளைக் காலைவரை 'வெயிட்' பண்ண வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நாளைக்காலை ஆதாரங்களை பேரவைத் தலைவரிடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று தீர்ப்பு. இதுபற்றி பேசியிருப்பதை சட்டமன்ற நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கவேண்டும் * என்று தெரிவித்திருக்கிறேன். பத்திரிகைகளிலும் வரக்கூடாது.

THIRU PALANIVEL RAJAN : Mr. Deputy Speaker, Sir, the hon. Member Thiru N. S. V. Chithan has chosen to bring forward a very serious allegation against an hon. Member sitting on the Treasury Benches.

MR. DEPUTY SPEAKER : That portion of Thiru Chithan's reference to the Hon. Chief Minister had already been ordered to be expunged till tomorrow. The hon. Member need not refer to it.

THIRU PALANIVEL RAJAN : I wish to say in this context that all parties in the House must remember and take care to see that parliamentary traditions are maintained. I wish to remind hon. Members who had walked out of this House today, that even this morning the Hon. Chief Minister instructed the Hon. Minister for Co-operation not to divulge the name of a Member of this distinguished House, who was alleged to have been involved in a case of embezzlement.

* 7-3-1970-ம் தேதியன்று மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் அளித்த விளக்க உரையையொட்டி, நிகழ்ச்சிக் குறிப்பில் இது இடம் பெறலாம் எனப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களால் 7-3-70-ல் அனுமதிடப்பட்டது.

1970 மார்ச் 6] [Thiru P. T. Palanivelrajan]

Now speaking on the budget, I welcome the treatise of the Hon. Finance Minister and I wish to congratulate him not only on the brilliant economic survey of the Government's performance for a period of three years but also on the excellent way in which the Hon. Finance Minister has made out the case of how grave injustice had been meted out to our State by the Fifth Finance Commission. The hon. Member Thiru K. Vinayakam in the course of his speech said that the Hon. Finance Minister had only indicted the Central Government. I do not think it is improper to do so. After all Thiru Vinayakam and Members belonging to his party owe no loyalty to the Government at the Centre. They should be more than happy that we have chosen to indict the Centre. Be that as it may, I would respectfully submit that the Fifth Finance Commission has done very great injustice to our State from every point of view. Even when the Finance Commission's Report was published, the Hon. Finance Minister took the House into confidence and gave a statement of the manner in which the State revenues had been affected by the award of the Finance Commission. The Hon. Minister had raised three pertinent points in his address. He said that financial prudence and administrative ability of this State, which had been unquestioned in the past, had now been penalised by the award of the Finance Commission. Some doubtful criteria and doubtful premises have been inducted in the proceedings in the name of backwardness and huge surpluses have been given to the States in the North. The provision allotted by the Fifth Finance Commission to other States would show that States like Maharashtra had obtained surplus of Rs. 420 crores, Uttar Pradesh Rs. 280 crores, Bihar Rs. 200 crores and Gujarat Rs. 160 crores, Punjab Rs. 151 crores. As compared to this, the Southern States including our sister States of Andhra and Mysore had sustained heavy losses by the award. I say that this Finance Commission is in reality a Political Commission and not an Expert Commission. The Fourth Finance Commission was presided over by an eminent jurist, the retired Chief Justice of Madras High Court. The Fifth Finance Commission had at its Chairman, an active politician, belonging to the Syndicate and there had been a great deal of parochialism in the award with the result grave injustice been done to the Southern States. The Hon. Finance Minister should impress upon the Central Government that in future in the composition of the Finance Commission, politicians should not be made Members but only economic experts should be invited to have an impartial say in a matter like this.

(Thiru M. Surendran in the Chair).

Coming to the recent news about loose federation at the Centre and autonomy for States, that seems to have agitated many friends in the Opposite side. The presence of the Hon. Gurnam Singh, Chief Minister of Punjab in the Tiruchy Conference seems to have agitated some. Full autonomy for States and loose

[1970 மார்ச் 6]

Federation at the Centre had been talked of. I would like to say that in the open conference the set-up of political structure and federal structure now existing in our country had been discussed. Sir, the views of the Chief Minister and the Finance Minister are supported not only by Mr. Gurnam Singh, who is an eminent jurist, but also by Professor Parkinson, an eminent political scientist, who visited this country recently. With your permission, I would like to read an extract from what the Professor has said in Madras a few days ago. Answering questions at a Press Conference, the Professor said: "I cannot think of a more monstrously wasteful method of collecting taxes than the existing Indian arrangement of the States and the Centre going about collecting their allotted taxes with their own elaborate machinery. The State, with its greater knowledge of the area and people living there, should be a far more efficient agency to impose and collect taxes, both Central and State. The proceeds could be shared between the State and the Centre according to agreed tasks to be performed."

Under conditions of autonomy, Professor Parkinson said, "States could freely choose between the socialists and capitalist methods of development, and their achievements could be compared. He disapproved of the present attempts in India to compromise between socialism and private enterprise, as the best possibilities of neither could be achieved by such compromise". I very respectfully submit that we have got eminent economic authorities to support our principle and our cry for greater autonomy for the States. The presence of Mr. Gurnam Singh in Tiruchirappalli is only a germination of the idea and I have no doubt that this popular idea will spread far and wide in all the four corners of this country and we shall soon see that the Constitution is amended to provide for a federal set-up. After all, the Constitution of a country can command respect only if it reflects the aspirations and will of the people. I have no doubt that, under the distinguished leadership of our Chief Minister and the other leaders, the idea of regional autonomy with a loose federation at the Centre will spread far and wide in all the four corners of the country and become a reality in the days to come.

With regard to taxation proposals and the benefits conferred by the budget, I congratulate the Hon. Finance Minister on his human approach to the problems and the great consideration he has shown to all classes of employees, employees of not only the State Government but also of the local bodies and the teachers. I think all right-thinking persons will warmly applaud the human approach and the efforts of this Government to improve the lot of its employees. In this context I would suggest that government servants of all categories should be encouraged to form co-operative societies of their own where essential commodities can be obtained at a fair price. That will be a better solution than a review and revising the allowance with reference to the cost of living index.

1970 மார்ச் 6]

I want particularly to congratulate the Hon. Finance Minister on the great interest he has shown in the Cooum Improvement Scheme and the Veeranam Lake Water Supply Scheme. The implementation of these two schemes will be a boon to the long-suffering citizens of Madras who have suffered patiently for twenty years. I think in the years to come the Dravida Munnetra Kazhagam will be gratefully remembered by the people of Madras as the architect of modern Madras with a beautiful Cooum and plentiful water supply. I warmly applaud the Finance Minister for these schemes and I commend the budget for the acceptance of the House.

திருமதி கோ. பத்மாவதி: பேரவை மாற்றத் தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ம் ஆண்டிற்குரிய நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். எனது கணவர், மறைந்த வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஓயாது உறங்காது உழைத்ததன் காரணமாகத்தான் சீக்கிரத்தில் இயற்கையை எய்தினார்கள். அவருடைய தொகுதி மிகமிகப் பின்தங்கிய தொகுதியாக இருந்ததால்தான், அவர் தன்னையும், தன்னுடைய குடும்பத்தையும், மற்ற உழைத்ததன் காரணமாக அகால மரணமடைய நேரிட்டது. போரினார் அண்ணா அவர்கள் தன்னுடைய சக்திக்கு மீறி உழைத்ததன் காரணமாகத்தான் அவர்களையும் நாம் இழக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. இன்றையதினம் முதலமைச்சராக இருக்கும் கலைஞர் அவர்கள் நல்ல திறமையான ஆட்சியை நடத்தி வருகிறார்கள். நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஏழை எளிய, நடுத்தர மக்கள் பாராட்டுகின்ற வரவு செலவுத் திட்டத்தை அளித்துள்ளார்கள்.

குறிப்பாக விவசாயத் துறையில் ஈடுபட்டுள்ள மக்களுக்கு நன்மைகள் கிடைத்திருக்கின்றன. கிராமப்புறங்களில் ஏழை மக்கள் நான்கு, எட்டனு கூலி வேலை செய்து பிழைக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர கடந்த இருபதாண்டுகளில் அண்ட காங்கிரஸ் கட்சியினர் எந்த நடவடிக்கையையும் எடுக்கவில்லை. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திடமிருந்து காங்கிரஸ்காரர்கள் பதவியை வாங்கும்போது ரூபாய்க்கு ஆறாய் அரிசி விற்றது. ஒரு ரூபாய்க்கு நான்கு கெளம் துணி விற்றது. “நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் நாட்டில் சேலும் பாலும் தெருவெல்லாம் ஓடும்” என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் கூறினார்கள். பொய்மான்களைக் காட்டி, கிராமப்புற மக்களை ஏமாற்றி, ஆட்சிக்கு வந்து, திறமையற்ற ஆட்சி செய்ததால், நாட்டில் பஞ்சமும் பினியும் தாண்டவமாடின. காங்கிரஸ்காரர்கள் இருபது ஆண்டுகளில் செய்யாததை நாங்கள் எங்கள் ஆட்சியில் செய்திருக்கிறோம். 1 லட்சத்து 50 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் ஏழைகளுக்கு பட்டா வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது 30 ஏக்கர் என்று இருந்ததை 15 ஏக்கர் என்று நில உச்சரம்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படித் திட்டங்கூட நிலத்தை கிராமமக்களுக்குப் பிரித்துக்கொடுத்தால் அவர்களுக்கு மறுவாழ்வு கிடைக்கும்.

[திருமதி கோ. பத்மாவதி] [1970 மார்ச் 8]

உணவுக் கட்டுப்பாட்டைத் ததரியமாக எடுத்ததற்காக இந்த அரசை நல்ல உள்ளம் படைத்த அத்தனை மக்களும் பாராட்டுகிறார்கள். வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பின்தங்கிய, மக்களுக்குச் சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பின்தங்கியவர்களின் நலன்கள்களை ஒரு தனி இலாகாவை அமைத்து, ஒரு தனி அமைச்சரை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். பின்தங்கிய மக்களின் நலனுக்காக ஒதுக்கிய தொகை முன்பைவிட பலமடங்கு அதிகமாக இருக்கிறது. இப்போது அவர்களின் நலனுக்கு 2 கோடியே 60 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து, பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியில் நந்தன் கால்வாய்த் திட்டம் என்பது நீண்டநாள் திட்டமாக இருந்து வருகிறது. என்னுடைய கணவர் அவர்கள் எப்போதும் நந்தன் கால்வாய்த் திட்டத்தைப்பற்றி கூறிக்கொண்டே வந்தார். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றாமலே குறை மனத்துடனே அவர் மறைந்துவிட்டார். இது அவசியமான திட்டமாக இருக்கிற காரணத்தால், அரசு இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியில் பல ஊர்களுக்கு சாலைவசதி கிடையாது. என்னுடைய தொகுதியின் முக்கியப் பிரச்சினையே இதுகான். மேலும் சில இடங்களில் தெரு விளக்கிற்கு மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. பொது மக்கள் இதைப் போற்றிப் பாராட்டுகிறார்கள். எல்லா கிராமங்களுக்கும் விரைவில் இந்த மின்சார விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நடுக்கர வசப்பு மக்களுக்கு, ஏழைகளின் மக்களுக்கு அதிக வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றிகூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியன்: தலைவர் அவர்களே, நாலாவது பட்ஜெட்டாக இப்போது இதை விவாதித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த பட்ஜெட் உரையிலேயே இந்த நாட்டிலே மந்த நிலை ஏற்பட்டிருப்பதற்கு மத்திய அரசின் பணக்கொள்கை, நிதிக் கொள்கை காரணம் என்பதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கொள்கைகள் என்ன என்பதை நாம் தெரிவதாகவும், விரிவாகவும் பார்ப்பது நல்லது, அதை அடியோடு மாற்றுவதற்கு முயற்சிக்காவிட்டால், போராடாவிட்டால் வருடா வருடம் இப்படித்தான் பட்ஜெட் போட்டுக்கொண்டிருக்கிற நிலை இருக்கும்.

மத்திய சர்க்கார் விதிக்கிற மறைமுக வரிகளின் மூலம் விலைவாசிகள் ஆண்டுக்கு ஆண்டு உயர்ந்துகொண்டே இருக்கின்றன. பற்றாக்குறை பட்ஜெட் இருநூறு கோடி முன்னூறு கோடி என்று

1970 மார்ச் 6] [திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியன்]

விழுந்துகொண்டே இருக்கிறது. அடுத்தடுத்து நோட்டு அடிப் பதும் நடந்துகொண்டே இருக்கிறது. அந்நிய நாடுகளிடம் இருந்து கடன் வாங்கிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். அந்நிய நாட்டு முதலாளிகளுக்கும், உள்நாட்டு முதலாளிகளுக்கும் வசதி செய்து கொடுத்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். இவைகளின் காரணமாகத்தான் பயங்கரமான வறுமை, வேலையில்லாத திண்டாட்டம், விலைவாசி ஏற்றம், ஏகபோக முதலாளிகளின் ஆதிக்கம் எல்லாம் வளர்ந்துகொண்டே வருகின்றன. இப்போதும் கூட அந்தக் கொள்கையில்—சின்டிகேட்—இன்டிகேட் என்று பிரிந்தும் மாற்றம் ஏற்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். போன வருஷம் எல்லா மாநிலங்களிலும் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் தான். மத்திய சர்க்காருக்கும் 200 கோடி பற்றாக்குறை பட்ஜெட் தான். இந்த வருஷமும் அநேகமாக எல்லா மாநிலங்களிலும் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டான் விழப்போகிறது. மத்திய அரசிலும் 225 கோடிக்கு பற்றாக்குறைக்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள்.

இப்படியே கொள்கை மாற்றம் இல்லாது போவதால் அவர்கள் உலக பாங்கிடமும் கடனுக்குப் போகத்தான் வேண்டும். நாம் மத்திய அரசிடம் கடனுக்குப் போகத்தான் வேண்டும். அவர்கள் கடன்களை எல்லாம் “ரீஷெட்யூல் பன்னவேண்டும், புதுத்தவணை போட்டுதரவேண்டும்” என்று உலக நாடுகளிடம் கேட்கிறார்கள். மத்தியில் ஏராளமான கடன் இருக்கிறது என்றால் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் ஏராளமான கடன்கள் இருக்கின்றன. ஆக அடிப்படை யில் மாற்றம் ஏற்படவில்லை என்றால் இந்த விஷயட்டம் போய்க் கொண்டேதான் இருக்கும். இதற்கு ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டுமென்றால் இந்த விஷயட்டத்தை வெட்டியாக வேண்டும். இல்லையென்றால் ரிசஷன் என்றோ, கிரைசிஸ் என்றோ பல வார்த்தைகள் இருக்கின்றன—மாற்றி, மாற்றி அவற்றைச் சொல்லிக்கொண்டு தான் இருக்க நேரிடும். இதற்கு மாற்றுப்பாதை என்று சொல்கிறபோது எனது கட்சி பத்துவருஷங்களுக்காவது வெளிநாடுகளுக்கான கடனை ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திவருகிறோம். நாங்கள் சொல்வது இருக்கட்டும். அமெரிக்கநாட்டு துதுவர் செஸ்டர் பவுல்ஸ்—ப்ராங் மொரோஸ் என்கிற பத்திரிகைக் காரரிடம் பேசுகின்றபோது

‘If a moratorium on the repayment of capital and interests on past loans could be granted for, say, five years, the Indian economy would be given a massive boost’.

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஐந்தாண்டுக்காவது கடன் ஒத்திவைத்துக் கொடுத்தால்தான் நமது பொருளாதரத்திற்கு முன்னேற்றம் ஏற்பட வாய்ப்பு உண்டு என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் பத்தாண்டு கேட்கிறோம். கடனை இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஹிட்லர் கடனைத் தருகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு “இல்லை” என்றானே அப்படிச் சொல்லவில்லை. நம்முடைய பொருளாதாரத்தை நாமே சீர்படுத்திக்கொண்டு, மேம்படுத்திக்கொண்டு கடனைத் திருப்பித் தந்துவிடுவோம்.

[திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியன்] [1970 மார்ச் 6]

அதற்கடுத்தபடியாக, நாட்டின் செல்வத்தின் ஊற்றுக் கள எல்லாம் 75 ஏகபோக குடும்பங்களிடமே அகப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை மீட்டுக்கொள்வதைத் தவிர வேறு மார்க்கம் இல்லை. வரி போடாத நிலை வரவேண்டும் என்றால் பொதுத்துறை விரிவாக வளர்ந்தாக வேண்டும், அது ஜனநாயக ரீதியில் செயல்பட வேண்டும். தொழில் நுட்ப வல்லுநர்களையும், உழைப்பாளிகளையும் கலந்து செயல்படுத்தியாக வேண்டும். வெறும் ஐ. ஏ. எஸ் அதிகாரிகளைப்போட்டு பொதுத்துறை என்றாலே ஒழுங்காக நடக்காது என்ற கருத்தை உண்டாக்கிவிடக்கூடாது. அத்தகைய நிலை தான் இன்றைக்கு ஒன்றிரண்டு பொதுத்துறைகளில் கூட நாட்டில் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இப்படி அடிப்படையான மாற்றம் வருகிறபோது தான் சுதந்திரமான பொருளாதாரம் Independent economy ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. அதற்கு வேண்டிய கிளர்ச்சியை—போராட்டத்தை மற்ற ஜனநாயக கட்சிகளுடன் சேர்ந்து இந்த அரசு நடத்தியாக வேண்டும். இல்லை யென்றால் அவர்கள் பேசியதைப் போல Mixed economy கலப்பட பொருளாதாரம், கூட்டுத்துறை என்றெல்லாம் பேசிக் கொண்டே போகவேண்டியது தான். அந்நிய நாட்டு தொழில் முதலாளிகளுக்கு நாமும் அதிக வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும் என்றே பேசுவோம். இருக்கிற பிரத்யட்ச நிலைமைக்கு ஏற்ப சூரியங்களைச் செய்தாகவேண்டும் என்று சொல்லுவோம். இதுவரை என்ன நடந்தது? 23 ஆண்டுகளாக ஐவறர்லால் நேரு காட்டிய Pragmatism என்ற பாதைதான் இந்த அளவுக்குக் கொண்டு போய்விட்டது. 75 ஏக போக குடும்பங்கள்தான் வளர முடிந்தது. இன்றைக்கு பொருளாதார தேக்கம், க்ரைசிஸ், ரிசஷன் எல்லாம் வந்துவிட்டது. இந்த பட்ஜெட்டைப் போடுகிறபோது கூட நாம் அடிப்படைக் கொள்கை மாறவேண்டும் என்கிற நிலையில் பாதை மாற்றத்திற்கு சிந்திக்கவில்லை.

போட்டிருக்கிற வரிகளுக்கு எங்கள் பக்கத்தில் பெரிதாக ஆட்சேபணை இல்லை. மின்சார பல்புகளின் மீது போட்டிருப்பதை எடுத்துவிடலாம். சாதாரண கடைக்காரர்கள் வீட்டுக்காரர்கள் கூட பல்புகள் உபயோகப்படுத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. அது போல் 95, 100 ரூபாய் வாட்ச்கள், டிரான்சிஸ்டர் மீது போடப்பட்டிருக்கிற வரியை எடுக்கவிடலாம். மற்றவற்றை நாங்கள் பொதுவாக எதிர்க்கவில்லை.

இன்று நாட்டின் நடப்பு என்ன? நம்மை காப்பாற்ற நாம் மத்திய அரசிடம் போகிறது போல நகர மன்றங்கள் நம்மிடம் வந்தாகவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அவர்கள் எல்லாம் வரியை ஒன்றுக்கு இரண்டு மடங்கு, மூன்று மடங்கு, நான்கு மடங்கு என்று உயர்த்திகொண்டு போகச் சொல்லுகிறோம். கிராமங்களில் அந்த செஸ், இந்த செஸ் என்பதாக ரூபாய்க்கு ரூபாய் என்று போடச் செய்கிறோம். உயிரினம் தாக்குப் பிடிக்கவில்லை. அதனால் தான் நாங்கள் சொல்கிறோம், தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய போக்குவரத்து பஸ்களில் பெரிய 3 கம்பெனிகளையாவது—டி.வி.எஸ்

1970 மார்ச் 6] [திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியன்]

ஏ.பி.டி. போன்றவற்றை நாட்டுடமையாக்க வேண்டும். அலுவலியம் பாக்கடரிக்கு நாம் ஆண்டுக்கு 1 கோடி மான்யம் போல் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக பொதுத்துறையிலேயே எடுத்து நடத்த வேண்டும். தூத்துக்குடி உரத்தொழிற்சாலை நம் கைவசம் இருந்தாகவேண்டும். ப்ளாண்டேஷன் கார்ப்பரேஷனை 10 கோடி மூலதனத்தில் நாமே நடத்தப்போவதாகச் சொல்கிறோம். அத்துடன் சேர்த்து பெரிய தேயிலைத் தோட்டங்களை எல்லாம் நம் கையகப்படுத்தவேண்டும் என்பதாக நாங்கள் வற்புறுத்தி வருகிறோம். நம்முடைய வருமானம் இந்த வகைகளில் பெருகினாலொழிய வரிகளைக் குறைப்பதோ, போடாமல் இருப்பதோ, மத்திய அரசிடம் பிச்சை கேட்காமல் இருப்பதோ முடியாது. முன்பு நாங்கள் சர்க்கரை ஆலைகளை தேச உடமையாக்க வேண்டும் என்ற போது ஒப்புக்கொள்ளாத இண்டிகேட்காரர்கள் கூட இப்போது பம்பாய் மகாநாட்டில் அவற்றை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். இங்கேயும் சொல்கிறார்கள் என்கிறார்கள். சந்தோஷம். பெரிய சர்க்கரை ஆலைகளை எல்லாம் அதுவும் வெள்ளைக்கார முதலாளிகளிடம் உள்ளவற்றை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அப்போதுதான் முனிசிபல் வரி, பஞ்சாயத்து வரி, செஸ் வரி என்பதாக மேலும் மேலும் போய்க்கொண்டே இருக்காது நிலை ஏற்படும்.

இப்படிப்பட்ட மாற்றுப் பாதைக்குப் போகாத வரை நாம் மத்திய சர்க்காரிடம் காவடி எடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். அவர்கள் அமெரிக்கா, ஜெர்மனி, ஜப்பான் என்பதாக உலக நாடுகளிடம் காவடி எடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். மக்களுக்கு உண்மையான நிவாரணம் கிடைக்காது. அடிப்படைக் கொள்கையில் மாற்றம் இல்லா நிலையில் ஒரு பெடரல் ப்ளானிங் கவுன்சிலோ பெடரல் கடன் கவுன்சிலோ டெல்லியில் ஏற்படுத்தி என்ன பயன்? இவர்களிடம் ஒவ்வொரு மாநிலமும் போய்க் கொண்டிருக்கும். இவர்கள் விவாதித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். அது ஒரு விவாதம் அரங்கமாகத்தான் இருக்குமே தவிர, பலன் ஏற்படும் என்று நினைக்கவில்லை.

முதலமைச்சர் அவர்கள் திருச்சியில் பேசிய பேச்சுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் விளக்கம் தேவை. பொதுக்குழு கூட்டி அதைச் செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். செய்யவேண்டும். நாடாளுமன்றம் இருக்காது, மாநிலங்களில் இருந்து பிரதிநிதிகள் பொய் கூட்டாட்சி அமைப்பதாக இருக்கும் என்கிற ரீதியில் தான் புரிந்தது. பத்திரிகைகளில் அப்படித்தான் போடப்பட்டிருந்தது. அப்படிப்பட்ட கருத்தாக இருந்தால் அது தவறான கருத்து என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாநிலங்களுக்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் கொடுப்பதனால் நடுவில் ஆட்சி பலவீனப்பட்டுவிடும் என்று நாங்கள் கருதவில்லை. நாடாளு மன்றமும் இருக்கத்தான் வேண்டும். அங்கு மேல்சபையும் இருக்கத்தான் வேண்டும். மாநிலங்களுக்கு சுயாட்சி கொடுத்து

[திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியன்] [1970 மார்ச் 4]

Widest autonomy எல்லா மாநிலங்களில் இருந்தும் மத்தியில் உள்ள மேல்சபைக்கு சம அந்தஸ்துள்ள—எண்ணிக்கையுள்ள— 9 கோடி மக்கள் கொண்ட உ.பி.-யாக இருந்தாலும், 4 கோடி மக்களைக் கொண்ட தமிழகமாக இருந்தாலும் 1½ கோடி மக்களைக் கொண்ட கேரளமானாலும்—சம எண்ணிக்கையுள்ள பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்து அந்த ராஜ்ய சபை அமையவேண்டும். அதன்மூலமாகத்தான் இரண்டு சபைகளும் ஏற்றுக்கொண்டால்தானே எந்தச் சட்டமும் நிறைவேற்றக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும்பொழுதுதான் மத்தியிலே இருக்கின்ற அரசுக்கு வலுவும் இருக்கும். அதே நேரத்திலே மாநில அரசுகளுக்கும் அதிகாரங்கள் கிடைக்கப்பெற்று சுயாட்சி நிலையிலே இயங்கமுடியும் என்பதை என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1-00

அடுத்து நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி இங்கே பேசப்பட்டது. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு ஒரு வார்த்தை. ஏதோ வெளியே போனவர் ஒருவர் உள்ளே வந்திருக்கிறார். அவர்கள் எல்லாம் வெளியே போனதினால் நமக்கு நிறைய நேரம் கிடைக்கும். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுடைய கொள்கை எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். செஸ்டர் பவுல்ஸ் என்பவர் நான் வெளியுடைய கொட்டேஷனைச் சொல்லவில்லை, அல்லது ஸ்டாலின் கூறியதைச் சொல்லவில்லை அல்லது படத்தைப் பார்த்தாலே பயமாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்களே அந்த மாவோ சொல்லியதைச் சொல்லவில்லை—ஒரு அமெரிக்கன் செஸ்டர் பவுல்ஸ் என்பவர் பிராங் மொரைஸிடம் பேட்டியளித்துச் சொல்லியிருக்கிறார்.

'In Japan and South Korea the ceiling is 7½ acres per family; in Taiwan it is 10 acres; and these ceilings are strictly enforced'.

தென்கொரியாவிலும், ஜப்பானிலும் ஒரு குடும்பத்திற்கு 7½ ஏக்கர் என்ற முறையிலே கொடுக்கப்பட்டு அமலாக்கியிருக்கிறார்கள். அதுபோல பார்மோஸாவிலே 10 ஏக்கர் என்ற அளவிலே வைத்து இருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல மேலும் அவர் குறிப்பிடுகிறார் :

'Production per acre in Japan is not only far higher than India, it is higher than the United States of America'.

அதாவது இந்தியாவைக் காட்டிலும் ஏக்கருக்கு அதிகமாக, அமெரிக்கா பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களை வைத்துப் பண்ணை நடத்துகிற அமெரிக்காவைக் காட்டிலும் இங்கே 7½ ஏக்கர் கொண்டு நடத்தப்படுகின்ற விவசாயத்தின் மூலம் நல்லமுறையிலே அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்று செஸ்டர் பவுல்ஸ் அவர்கள் ப்ராங் மொரோஸுக்குக் கூறியிருக்கிறார் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

காம்பர்ஹென்ஸில் லொன்ட் ரிஃபார்ம்ஸ் என்று நாம் பல காலமாகப் பேசிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இப்பொழுது ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்பதை

1970 மார்ச் 6] [திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியன்]

நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், அதாவது இந்த விதி விலக்குகளை எடுத்துவிடவேண்டும். திரு. ம.பொ.சி. அவர்கள் சொன்னார்கள் அறநிலையங்களுக்கு வேண்டுமென்று, எந்தக் கடவுளும் உழுதது கிடையாது, எந்தக் கடவுளும் சாப்பிட்டது கிடையாது, எனவே, கோயில்களுக்கு நிலம் வேண்டாம். கோயில்களுக்கு வேண்டிய செலவைக் கொடுத்துவிடலாம். இப்பொழுது கேரளாவிலே அப்படித்தான் செய்கிறார்கள். மாதத்திற்கு ஆயிரம் இரண்டாயிரம் என்று கொடுத்து விடுகிறார்கள். அல்லது 4 லட்சம் என்று வருஷத்திற்குக் கொடுத்துவிடலாம். கோயில்களுக்குப் பக்தர்கள் பங்குபோட்டுச் செய்யலாம். பக்தர்கள் எவ்வளவு சிறப்பாக நடத்தினாலும் நாம் தடுக்கவில்லை. கோயில் ஸ்தாபனங்களுக்கும், சாமிக்கும் நிலங்கள் இருக்கக்கூடாது என்பதில் நாம் கறராக இருக்கவேண்டும். அதேபோன்று குடும்பத்தைப் பொறுத்தவரையில் கறராக வரையறுத்துவிட வேண்டும். குடும்பம் என்றால் தனி நபரா ஒருவரா இருவரா எத்தனை பேர்கள் என்று இருக்கவேண்டும். அவரவர்கள் இஷ்டப்படி வியாக்கியானம் செய்யும்படி விடக்கூடாது. நபருக்கு, 15 ஏக்கர் என்றால் 5 பேர்களுக்கு 15 ஏக்கர் வீதம் 75 ஏக்கர் என்றும் 10 பேர்களுக்கு 15 ஏக்கர் வீதம் 150 ஏக்கர்கள் என்று போய்விடும். எனவே இந்த இரண்டு அம்சங்களையும் இணைத்துதான் இந்தச் சட்டத்தை இந்தச் சபையிலே கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நாட்டிலே வேலைநிலலாத் திண்டாட்டம் பயங்கரமாக வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு மாநில அரசு மட்டும் பொறுப்பு என்று நான் சொல்வதாக அந்தப் பக்கத்திலே இருக்கிறவர்கள் புரிந்துகொள்ளமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நிலச் சீர்திருத்தத்தை நாம் கொண்டுவரவேண்டும். அரசியல் சட்டத்தை மாற்றவேண்டுமென்றால், அதற்கும் ஆவன செய்ய வேண்டும், மொழிப் பிரச்சினை என்றால் அரசியல் சட்டத்திலே மாற்றம் செய்யவேண்டும். மத்திய அரசிலிருந்து அதிகமான அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்றால் அதற்கு அவர்கள் அரசியல் சட்டத்தை மாற்றவேண்டும். அதேபோன்று அடிப்படை சொத்துரிமை வேண்டாம் என்றால் அதாவது பன்மடமண்டல் ரைட்டாக அது இருக்கக்கூடாது என்றால் அதற்கு அரசியல் சட்டத்தை மாற்றலாம். திரு. ஈ. எம். எஸ். நம்பூதிரிபாடு அவர்களும், திரு. ஏ. கே. கோபாலன் அவர்களும் இதைக் குறித்துச் சொன்ன பொழுது அடியோடு மாற்றவேண்டுமென்று சொன்னார்கள் 'அலகும் 'பிடியும் மாற்றுக' என்றனர் ஆங்கிலத்தில் Lock, stock and barrel என்பார்கள் அப்படிச் சொன்னபொழுது அந்தப்பக்கத்தில் இருந்தவர்கள் பரபாப்பு அடைந்தார்கள். அரசியல் சட்டம் அடியோடு மாற்றப்படவேண்டுமென்று இப்பொழுதும் சொல்லி வருகிறோம். இந்த அரசியல் சட்டம் இருக்கும்வரை என்னிய எகாதி பத்தியத்தின்மீது நடவடிக்கை, முதலாளித்துவத்தின்மீது நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்குக் கூடாது. மாக இருக்கிறது. இந்த அரசியல் சட்டத்திலே அடிப்படையாக மாற்றம் செய்ய

[திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியன்] [1970 மார்ச் 6]

வேண்டுமென்று சொல்கிறோம் இப்படிச் சொல்வதிலே எங்களுக்குச் சங்கோஜமோ அல்லது பயமோ என்றைக்கும் இருந்ததில்லை, இன்றைக்கும் இல்லை. வெளியிலேயும் அப்பபடித் தான் சொல்கிறோம். இங்கேயும் அதைத்தான் சொல்கிறோம். படித்த மாணவர்களிடையே பயங்கரமான வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் வளர்ந்துகொண்டே வருகிறது. இந்த நிலச்சீர்திருத்தம் ஓரளவுக்கு நல்ல நிலச் சீர்திருத்தமாக அமைந்தால் பயன் உள்ளதாக இருக்கும். வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை ஓரளவிற்குக் குறைக்கும். வேகமான விரிவான தொழில் வளர்ச்சிதான் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்திற்கு சரியான பதிலாகும். அது இல்லாது, தேக்கம் மந்தம் மேலும் மேலும் பெருக்கக்கூடிய தன்மை, முதலாளித்துவத்தைக் கொழுக்க வைப்பது, இஷ்டப்படி அவர்கள் நடக்க அனுமதிப்பது இகையெல்லாம் படித்த வாலிபர்களிடத்திலே பெரிய ஏமாற்றத்தைத் தந்திருக்கிறது.

மாணவர்கள் தங்களுக்கு எதிர்காலம் இல்லை என்று கவலைப் படுகிறார்கள். அவர்கள் மனதிலே அமைதியில்லை, அமைதி என்பது போலீஸ் ஸ்டேஷன் ஒழுங்காக நடப்பதுதான் என்று நினைக்கக்கூடாது. நாட்டு மக்கள் உள்ளத்திலே அமைதியிருக்க வேண்டும். மாணவர்கள் உள்ளத்திலே அமைதியில்லை என்றால் அதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஏன் வேலை நிறுத்தங்கள் ஆரம்பிக்கின்றன என்றுகூடச் சில சமயங்களிலே சொல்ல முடியாது. அப்படி இருக்கிறது நிலைமை. இதற்கு அடிப்படையான காரணம் என்ன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அவர்கள் வேலை கொடுங்கள் இல்லாவிட்டால் வேலையில்லாத காலத்திற்கு நிவாரணம் கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். வேலையும் இல்லை, நிவாரணமும் இல்லை, பெண்டாட்டி கட்டக்கூடாது, 2 பிள்ளை குட்டிகள் பெறக்கூடாது என்று சொன்னால் இந்தச் சமுதாயம் தீடிக்க வேண்டுமா வேண்டாமா. நாட்டிலே வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஏற்பட்டு வாலிபர்கள் திருமணம் செய்துகொண்டு பிள்ளைகுட்டிகள் பெறக்கூடாது என்ற முறையிலே ஒரு அமைப்பு இருந்தால், அதைப்பற்றி நாம் என்ன என்று நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். பொறுமை, பொறுமை என்று சொன்னால் மட்டும் நடக்கப் போவதில்லை. எந்த அளவிற்கு வேலையைத் திரட்டி அவர்களுக்குப் பயனளிக்க முடியும் என்பதை ஆராய மாநில அளவிலே ஒரு குழுவை அமைத்து ஆராய்ச்சி செய்யலாம். இரண்டு லட்சம், மூன்று லட்சம் என்ற அளவிலே சொத்துகள் உடையவர்களிடம் ஏதாவது ஒரு சென் அன்'எம்ப்ளாயிமென்ட் சென் என்ற முறையிலே போட்டு ஒரு நாளைக்கு ஒரு ரூபாய் என்ற அளவிலாவது வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் வரையில் நிவாரணம் கொடுக்க, டோல் என்று சொல்வார்களே அந்த முறையிலே கொடுக்கவேண்டும்.

விடுவாசிகள் ஏறிக்கொண்டே போகின்றன. இரண்டு மாதத்திலே 30 பள்ளிகள் உயர்ந்திருக்கின்றன. விடுவாசி ஏறியிருக்கிற காலத்திலே சலசலப்பு இருக்கத்தானே செய்யும்?

1970 மார்ச் 6] [திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியன்]

ஆசிரியர்கள், ஆசட்டும் என்.ஜி.ஓ.-க்கள் ஆசட்டும் மற்றப் பகுதியினர் ஆசட்டும், உழைப்போர் உலகத்திலிருந்து, அது கூடுதலடப்பட்டுவெண்டுமென்ற கிளர்ச்சி வலுக்கும், எல்லா மாநிலங்களிலேயும் இந்த நிலைமை இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலே என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு இருக்கக்கூடிய சம்பளநிலைகள் தாழ்ந்தவை. மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் தாழ்ந்து இருக்கிறது. அவர்களுக்கு அது கூடுதலான வேகத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. தூண்டிவிட்டிருக்கிறார்கள் என்று நாம் நினைக்கக்கூடாது. பல லட்சக்கணக்கான மக்களை எவனோ ஒருவன் பின்னாலே உட்கார்ந்து கொண்டு தூண்டிவிட்டால் அவர்கள் வந்துவிடுவார்கள் என்று சொல்வதால் பிரச்சினையில் உண்மையான தன்மையை அதாவது மெரிட் அப் தி கேஸ் என்று சொல்வார்களே அதை பார்க்க மறுக்கிறோம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இங்கே கடைநிலை ஊழியர்களுக்குச் சம்பளம் 50-1-60 என்று இருக்கிறது. ஆனால் வாடக்கே இருக்கும் பிற்பட்ட சிகார் மாநிலத்திலே அவர்களுக்கு 75 ரூபாய் 85 வரையில் கொடுக்கிறார்கள். நான் கோளாற்றைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்பவில்லை. திரு. இளம்வழுதி கேட்டார்கள் என்பதால் சொல்கிறேன், அங்கே 70-3-115 என்று கொடுத்து வருகிறார்கள். அவர்கள் சொன்னதால் நான் சொல்லுகிறேன். இல்லையென்றால் நானும் சொல்லியிருக்கமாட்டேன். தங்களுக்கு வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்கிறார்களே தவிர வேறு எந்த விதமான கோளாறும் இல்லை. பணம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இவர்கள் அவர்களிடம் கேட்டால் அவர்களும் பணம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். கடைநிலை வெளிநாட்டுக் கடன் வாங்கவேண்டுமென்று அவர்கள் நினைக்கிற அளவுக்கு இது ஒரு விஷயச் சக்கரமாக நடித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதை வெட்டிப் பெறிய வேண்டுமென்று மீண்டும் மீண்டும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆசிரியர்கள் விஷயத்திலே நான் வற்புறுத்திப் பேச விரும்புகிறேன். சம்பள உயர்வு என்பது மட்டுமல்ல. எய்டட் ஸ்கூல்ஸ் டிச்சர்ஸ் அதாவது உதவிபெறும் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் கிடையாது. எந்த நேரத்திலே வேண்டுமென்றாலும் அவர்களை வேலையைவிட்டு வெளியே போகச் சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இதனால் ஐந்து வருடம் என்று வேலைபார்த்தவர்கள் கூட பாதிக்கப்படுகிறார்கள் வெளியேற்றப்பட்ட பிறகு டி.டி.ஓ. உத்தரவு போட்டாலும், சிப் எஸ்கேஷனல் ஆபிஸர் உத்தரவு போட்டாலும் வேலை கிடைப்பதில்லை. இங்கே வந்தாலும் நடப்பது இல்லை. நானும் திரு. என். வரதராஜனும் ஒரு ஊரிலே தேவரப் பன்ப்பட்டி என்ற ஊரிலேயுள்ள சாலா பள்ளிக்கட்டடத்தைப் பார்த்தோம். மாத்தடியிலே வைத்து 7 வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன, தாங்குட Inspection bookல் ஏழுவிட வைத்தவிட்டு வந்திருக்கிறேன். அவர்களுக்கு 8 மாதங்களாகச் சம்பளம் கிடைக்கவில்லை. என்ன செய்யப்போகிறோம்? எத்தனை நாட்களுக்கு வர்ப்பும் பார்க்கலாம்

[திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியன்] [1970 மார்ச் 6]

அப்புறம் பார்க்கலாம் என்று சொல்வது? லாடிபார்ட்மெண்டும், கல்வி டிபார்ட்மெண்டும் மூன்று தினங்களுக்குள்ளாக ஒரு சட்டத்தை அவசரமாகப் போட்டு இந்த ஆசிரியருடைய உத்தியோகம் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்றும், காலாகாலத்திலே சம்பளம் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும் என்ற உத்தரவாதத்தைச் செய்யக்கூடாது? நான் கேட்பது அதுதான். அதைவிட என்ன முக்கியமான வேலை லட்சக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். முக்கியமான பல கோரிக்கைகளை அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அவற்றை உரிய காலத்தில் அவசரமாகக் கவனிக்க வேண்டும். எய்டெட் ஸ்கூல் டீசர்சுக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பொருத்தவரை ஏழு வருஷம் ஆனாலும் வேலை கிடைப்பதில்லை, ஐந்து வருஷம் ஆனாலும் திரும்ப வேலை கிடைப்ப தில்லை, மூன்று வருஷம் ஆனாலும் கிடைப்பதில்லை. எட்டு மாதம், 10 மாதம் என்று சம்பளம் கிடைக்காதவர்கள் எத்தனையோ பேர் அவ்வப்போது அதிகாரிகளிடம் முறையீடுகளைக் கொடுத்துக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். நிவாரணம் இல்லை. அரசினர் இதற்கு ஒரு சட்டப் பாதுகாப்பை எய்டெட் ஸ்கூல் ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

கைத்தறி பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். காஞ்சி புரத்தில் ஜரிகைத் தொழிற்சாலை ஆரம்பித்திருப்பது நல்ல நடவடிக்கை. ஆனால் இப்போது பட்டு கிடைக்கமாட்டேன் என்கிறது. மைசூரில் இருந்து நேரா வரவேண்டும். குஜராத்ஸ்தில் இருந்து (சூரத்தில் இருந்து) ஜரிகை வரவேண்டும் என்ற நிலை இருந்தது. ஜரிகைத் தொழிற்சாலையை இங்கே ஆரம்பித்து உற்பத்தி செய்ய ஆரம்பித்து விட்டால் இங்கே ஜரிகை கிடைக்கும். ஆனால் பட்டை இப்போது மைசூர்க்காரன் அனுப்பமாட்டேன் என்கிறான். பட்டை அனுப்பக்கூடாது என்று அங்கே கிளர்ச்சி நடக்கிறது. முன்பு காஞ்சிபுரத்தில் பட்டு பாதுகாப்பு மாநாடு நடந்தது. அதிலே மறைந்த முதல்வர் அண்ணா அவர்களோடு நானும் கலந்து கொண்டேன். அங்கே நான் 'லெசு வேகமாக மல்பரி பிளாண்டேஷனை உண்டாக்கி பட்டுப் பூச்சியை இங்கேயே உருவாக்க போதுமான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்' என்று கூறினேன். நம்முடைய தேவைகளை சுய நிறைவாய் வைத்துக் கொண்டால்தான் தமிழகத்தில் பட்டு நெசவு தொழிலை வளர்க்க முடியும் என்று சொன்னேன். இன்று நான் தமிழன், நான் கன்னடக்காரன், நான் தெலுங்கன் என்று கூறிக்கொண்டு இந்தியாவின் ஒற்றுமைக்கே பாதகம் ஏற்பட்டு வருகிறது. காஞ்சிபுரத் திலுள்ள பட்டு நெசவாளருடைய பிரச்சினைபைக் கவனிக்க வேண்டும். விசைத் தறியைப் புகுத்துவது பற்றி மறு பரிசீலனை செய்து கொஞ்ச காலத்திற்கு அதை ஒத்திப் போடுமாறு மன்றாடிக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பல லட்சக்கணக்கான குடும்பங்களைக் கவலையில் அழத்தக் கூடியதாக இருக்கிறது. இவ்வளவு நேரம் எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த சுணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

1970 மார்ச் 6]

* திரு. பி. துரைராஜ் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்ததுள்ள நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைக் கூற முன்வருகிறேன். முதற்கண் இந்த அறிக்கை புரட்சிகரமான, புதுமையான, சமதர்மம் நிறைந்த அறிக்கை என்று சொன்னால் மன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய அத்தனை அங்கத்தினர்களும் ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சுதந்திரம் கிடைத்த பிறகு 20 ஆண்டுக் காலம் நாட்டை ஆண்டதிலே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசைத் தவிர வேறு எந்த அரசும் இத்தகைய நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கவில்லை என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இது ஏழைகளின் அரசு, நடுத்தர மக்களின் அரசு என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக நிதிநிலை அறிக்கை அமைந்திருக்கிறது என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. கடந்த இருபது ஆண்டு காலமாக ஜனநாயக சோஷலிசம் பேசி வரக்கூடிய காங்கிரஸ்காரர்கள் ஏழை எளிய மக்களை வாட்டி, முதலாளிகளையும், வசதி உள்ளவர்களையும் தாஜா செய்து வந்தார்கள். ஆனால் இப்போது முற்றிலும் ஏழைகளுக்கு நன்மை ஏற்படக்கூடிய நிதிநிலை அறிக்கையை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு சமர்ப்பித்திருக்கிறது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஆசிரியப் பெருங்குடி மக்களுக்கும் என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கும் நன்மைகள் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கடந்த 20 ஆண்டுக் காலத்தில், நாடும் ஆசிரியர் குழாத்தில் இருந்த நிலையில், சலுகைகளைக் கேட்ட நேரத்தில் எல்லாம் மறுக்கப்பட்டே வந்தன. ஆனால் இன்றையதினம் ஏழை எளிய ஆசிரியப் பெருங்குடி மக்களுக்கும், அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கும் மருத்துவச் சலுகையையும், வீட்டு வாடகைப் படியையும் மற்றும் பல சலுகைகளையும் வழங்கியிருப்பதன் காரணமாக பத்துலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்கள் தமிழக அரசைப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கிறது என்பதை யாவரும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்திற்குத் தமிழக அரசு மட்டுந்தான் காரணம் என்று பேசியவர்கள் யாரும் குறிப்பிடவில்லை. மத்திய அரசிலே உள்ளவர்கள் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறுத்தி வைத்ததன் காரணமாகத்தான் இத்தகைய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அத்தனை பேரும் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க இன்றைய தினம் நிதி நிலை அறிக்கையில் என்னென்ன பகுதிகள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏறத்தாழ 17,000 படித்த இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இந்த அறிக்கையில் காணப்படுகிறது. ஆசிரியப் பெருங்குடி மக்கள் வேலை இல்லாமல் இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் போக்க ஏறத்தாழ 2,720 ஹைபர் கிரேடு பயிற்சி பெற்ற

[திரு. பி. துரைராஜ்]

[1970 மார்ச் 6]

ஆசிரியர்களுக்கும், 1,930 செகண்டரி கிரேடு பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கும் 1,320 பி.டி. பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு வசதிகளை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பழங்குடி மக்களுக்கும், அரிசனப் பெருமக்களுக்கும் சேர்த்து 9 கோடி ரூபாயை நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒதுக்கியிருப்பது கண்டு அவர்கள் மிகவும் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கடந்த இருபது ஆண்டு காலத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்ன நன்மைகளைச் செய்து வந்தார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது இன்றைக்கும் தமிழக அரசு அரிசன மக்களுக்காக எந்த அளவுக்கு நிதி உதவி அளித்து வருகிறது என்பதை நாட்டிலுள்ள அரிசன மக்கள் அனைவரும் உணர்ந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒன்றுதான் நம்மைக் காப்பாற்றக் கூடிய சிறந்த அரசியல் கட்சி என்பதை ஒப்புக்கொண்டு இந்த ஆட்சிக்கு முழுக்க ஒத்துழைப்புக் கொடுப்பார்கள் என்பதைப் பெருமையாகக் கூறிக்கொள்ள முடியும். கடந்த ஆண்டு தமிழக அரசாங்கம் அரிசன மாணவர்களுக்கு அளிக்கக்கூடிய உபகாரசம்ப்ளத்திற்காக ஏறத்தாழ 143 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கப் பங்கு கிடைத்திருப்பது ஐந்து லட்சம் ரூபாய்தான். மேலும் பத்தாண்டுகளுக்கு அரிசனங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்ற சலுகைகளை நீடிக்க வேண்டுமென்று பாராளுமன்றத்தில் சட்டத்தை உருவாக்கினாலும் அவர்களுடைய உதவி மிகவும் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அரிசன மக்களுக்காக செலவழிக்கப்பட்ட 539 லட்சத்தில் 25 லட்சத்தான் மத்திய அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் இங்குள்ள காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது குறிப்பிடுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன்; அரிசனப் பெருங்குடி மக்களுக்கு மத்திய அரசாங்கம் நல்ல முறையில் நிதிஉதவி செய்யவில்லை என்பதை அவர்கள் கண்டித்துப் பேசியதாகத் தெரியவில்லை. அடுத்த படியாக இன்னும் ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள்ளாக எல்லா அரிசன மக்களுக்கும் வீடு கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதை அரிசன மக்கள் சார்பில் போற்றிப் பாராட்டக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கடைசியாக, என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றிய சில பிரச்சினைகளைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சங்கரநயினர் கோயில் கோவில்பட்டி தாலுகா நீர்ப்பாசனத் திட்டமாக கீரி ஆறுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தருவெண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலேயே இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்வது பற்றி ஆய்வு செய்து ஏதோ சூழ்ச்சியின் காரணமாக விட்டு விட்டார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கிரியாறு திட்டம் பற்றி கேரள அரசோடு கலந்து பேசி நிறைவேற்றித் தருவார்களானால் சங்கரன்கோயில் வட்டாரமும், கோவில்பட்டி வட்டாரமும் தஞ்சை மாவட்டமாகக் காட்சியளிக்கும். அதற்கு மிகுந்த உற்சாகத்தோடு பாடுபட

1970 மார்ச் 6]

[திரு. பி. துரைராஜ்]

வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வறட்சி நிதிக்காக நெல்லை மாவட்டத்திற்கு 16 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சங்கரன் கோயில் வட்டாரமானது மிகவும் பின்தங்கிய பகுதி. முழுக்க முழுக்க மழை பெய்யவில்லை. அதிலே ஆறு லட்சம் ரூபாயாவது அந்தப் பகுதிக்கு ஒதுக்கி அந்த மக்களுடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை மீது என் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையில் உள்ள மிக முக்கியமான அம்சம் என்னவென்றால், நில உச்சவரம்பை 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராவிலிருந்து 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராவாகக் குறைக்கப் போகிறோம் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருப்பதுதான். சென்ற காலத்தில் 30 ஏக்கர் என்று கொண்டுவந்தபோது அதற்கு முன்னால் இந்தச் சட்டம் வரப்போகிறது, இந்தச் சட்டம் வரப்போகிறது என்று சொல்லி மிச்ச நிலமே இல்லாமல் சட்டத்தின் நோக்கம் நிறைவேறும் போனதுபோல் இதுவும் ஆகிவிடக் கூடாது. இந்தச் சட்டத்தைக்குறித்து இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னர் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருப்பதை பத்திரிகைகளில் பார்த்தேன். இதை முன் தேதியிலிருந்து அமல் நடத்தக் கூடிய முறையில் கொண்டு வந்து 15 ஏக்கர் என்று செய்வதினால் கிடைக்கக்கூடிய மிச்ச நிலத்தை கிராமப் பகுதிகளில் வயல்களில் பரம்பரையாகப் பாடுபட்டு வரும் ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு, கூலி விவசாயிகளுக்கு, சிறு விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுத்தால் அவர்களுடைய வாழ்வும் முன்னேறும், நம் நாட்டில் உணவு உற்பத்தியும் அதிகரிக்கும். ஏற்கனவே உள்ள சட்டத்தில் கோவில்கள் மடங்கள், தேவாலயங்கள், டிரஸ்ட்கள் இவற்றிற்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விதிவிலக்குகள் அறவே நடக்கவேண்டுமென்றால் அதற்கான பணத்தை ஒதுக்கி அதைபாங்கில் போட்டு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் அவற்றிக்காக நிலத்தை ஒதுக்கி உழைபவர்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் இடையே இடத்தாக்கரீகள் ஏற்படுத்தி அவர்கள் சுரண்டக் கூடிய நிலையை ஏற்படுத்தக் கூடாது. ஆகவே, விவசாயத் தொழிலாளர்கள் உழைபவர்களுக்கு அதிகப்படியான நிலம் கிடைக்கக்கூடிய வகையில், அதிகப் படியான மிச்ச நிலங்கள் கிடைக்கக் கூடிய வகையில் சட்டம் கொண்டு வரப்படவேண்டும். அடுத்தபடியாக, சேலம் உருக்காலை, சேதுசுழத்திரத் திட்டம் பற்றி பத்தாண்டுகளுக்கு மேலாக மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் முறையிட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆனால் இதுவரையில் அவை நிறைவேற்றப்பட எந்த விதமான ஏற்பாடும் செய்யப்படவில்லை. அத்திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுமானால், படித்தவர்களிடையே உள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு உதவியாக இருக்கும். ஆகவே

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1970 மார்ச் 6]

அனைத்துக் கட்சிகளும் சேர்ந்து கூட்டு நடவடிக்கைகள் எடுத்து ஆவ்வெலைத் திட்டங்களைத் துரிதப்படுத்த மத்திய அரசாங்கத்தை நிர்ப்பந்திக்கும் வகையில் ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவேண்டும். அடுத்தபடியாக, திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த கோவில்பட்டி, சங்கரன்கோயில் தாலுகாக்கள், ராமநாதபுரம் மாவட்டம், மதுரை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சில பகுதிகள் இவை தொடர்ந்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே, மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் எடுத்துச் சொல்லி அப்பகுதிகளை பஞ்சப் பிரதேசங்களாக பிரகடனம் செய்யவேண்டும். அப்படி பிரகடனம் செய்து அவ்விடங்களில் பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவும், பல தெழில்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவும் வழி வகைகள் செய்யப்படவேண்டும். தொழில்கள் பல தேங்கிக் கிடப்பதற்கு உற்பத்திப் பொருள்கள் விற்கப்படுவதில்லை என்ற குறை சொல்லப்படுகிறது. இன்று விவசாயிகளிடம் வாங்கும் சக்தி மிகக்குறைவாக இருக்கிறது. அவர்களது விளைபொருள் களுக்கு நல்ல விலை கிடைப்பதில்லை. உதாரணமாக மிளகாய்வத்தலை எடுத்துக்கொண்டால் ரூபாய் 1,100 ஆக இருந்தது இப்போது பாய் 400-க்கு வந்திருக்கிறது. விவசாயிகள் தங்கள் விளைபொருள் களை விற்கிற காலத்தில் அது குறைவான விலைக்கு வாங்கப்படு கிறது. பிறகு பெரும் வியாபாரிகள் அதை அதிக விலைக்கு விற்ப் லாயம் பெறுகிறார்கள். ஆக விவசாயிகளுக்கு தங்கள் விளை பொருள்களுக்கு நியாய விலை கிடைக்காத காரணத்தினால், அவர் கள் தாங்கள் வாங்கியுள்ள கடன்களை திரும்பக் கட்டமுடியாத கஷ்டப்படுகிறார்கள். தாங்கள் வாங்கிய கடன்களுக்கு பல அண்டு களாக வட்டி கொடுத்தும்கூட இன்று அவர்கள் நிலங்கள் எல்லாம் ஓப்தி செய்யப்பட்டு அவர்கள் தங்கள் நிலங்களை இழக்கக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, கடன் நிவாரணச் சட்டத்தைக்கொண்டு வந்து அந்த விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்க முயற்சி எடுத் தால்தான் நாம் நம் பசுமைப் பாட்சையை நல்ல முறையில் நிறை வேற்ற முடியும். நில வள வங்கிகள் மூலம் விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுக்கிறோம். ஆனால் முன் கடனைத் தீர்க்க கடன் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே, முன் கடன்களை அடமானம் ஒத்தி போன்றவை இருந்தால் அவைகளைக் கிரீக்கவும் கடன் கொடுப் பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். கிராமப்புறங் களில் வேலைவாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க ஒரு கோடி ரூபாய் நிபந்தனை அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதன் அடம்படை யில் இன்றைம் அதிக நிதி ஒதுக்கப்படவேண்டும். இன்று பல கிராமங்களில் சாலை வசதிகள் கிடையாது, குடி தண்ணீர் வசதிகள் கிடையாது. ஆகவே, நாம் அதிகப்படியாக நிதி ஒதுக்கி இன் னும் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கள்ளாக ரோடு வசதியில்லாத கிராமங்கள் இல்லை என்ற முறையில் இணைப்புச் சாலைகளும் அமைத்து சாலை வசதிகளைப் பெருக்குவதோடு குடி நீர் பிரச்சினை யையும் தீர்க்கவேண்டும். இப்படி கிராமங்களுக்கு சாலை வசதி கள் செய்து கொடுப்பதால் ஓரளவு அங்குள்ள வேலையில்லாத்

1970 மார்ச் 6] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

திண்டிவார்த்துமும் போகும். இன்று ஹரிஜனங்கள் வசிக்கக்கூடிய கிராமங்கள் பலவற்றில் சாலைவசதிகளை இல்லை. அதோடு தண்ணீர் வசதியும் இல்லை. ஆகவே அக்குறைகளைப் போக்க, ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள் சாலைவசதியில்லாத, தண்ணீர் வசதியில்லாத ஹரிஜன கிராமங்களே இல்லை என்ற நிலையை அடையச் செய்யவேண்டும். அடுத்தபடியாக, போக்குவரத்து தொழிலாளர்களின் சம்பள போர்ட் அறிக்கை வந்துவிட்டது. அவர்கள் 1969 ஏப்ரலில் இருந்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதன்படி எந்த முதலாளியும் கொடுக்கவில்லையென்று பஸ் தொழிலாளர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே பஸ் முதலாளிகள் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் எல்லோரையும் கூப்பிட்டு வைத்துப்பெரி அந்த சம்பள போர்ட் சிபார்சின் அடிப்படையில் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு கூடுதல் சம்பளம் கொடுப்பதற்கான உடனடி நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மூன்று நான்கு வருடங்களுக்கு முன்பே அமைக்கப்பட்ட அந்த போர்டின் சிபார்சை இப்போதுள்ள கூலிகளில் பார்த்தால் அப்போதிருந்ததைவிட இப்போது விலைவாசிகள் ஏறியுள்ளன. ஆகவே, அந்த போர்ட் சிபார்சுகளை உடனடியாக அமல் நடத்த தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். விவசாயக் கூலி நிர்ணயச் சட்டம் தஞ்சையில் மட்டும்தான் அமல் நடத்தப்படுகிறது. அதையும் அங்குள்ள ஒரு சில தாலுகாக்களுக்கு மட்டும்தான். பின்செய் நிலங்களாக இருந்தால் நிலைமையில் மாறுபாடுகள் இருக்கலாம். ஆகவே நான் கேட்டுக்கொள்வது, இந்தக் கூலி நிர்ணயச் சட்டத்தை மாநிலம் முழுவதிலுமுள்ள நன்செய்ப் பகுதிகளுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும். சாகுபடியாளர் பதிவு மசோதா இன்று மூன்று வில்லாக்களில் மட்டுமே அமலில் இருக்கிறது. இதைப் பயன்படுத்தி வேறு வில்லாக்களில் உள்ள நிலச்சுவாத்தார்கள் தங்கள் நிலங்களில் உள்ள விவசாயிகளை வெளியேற்றி வருகிறார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தில் வேளார்களும் என்ற கிராமத்தில் அங்குள்ள ஒரு இனம்தாரர் தன் நிலத்திலிருந்து பலவந்தமாக அடக்கை வைத்துக் கொண்டு விவசாயிகளை வெளியேற்றக் கூடியவிதத்தில் தொந்தரவு கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆகவே இந்த பதிவு மசோதா எல்லாவிடங்களுக்கும் விஸ்தரிப்பு செய்யப்படவேண்டும். அப்போது யார் யார் எந்தெந்த நிலங்களில் பரிசீலனை செய்து வருகிறார்கள் என்பது தெரிய வரும். (மணியடிக்கப்பட்டது) இப்போது என்.லி. ஒக்களுக்கு பத்து ரூபாய் நிவாரணமாக அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் இடைக்கால நிவாரணமாக ரூபாய் 30 கேட்பது நியாயமே, அதைக் கொடுக்கவேண்டும். கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு கிணப்படி ரூபாய் 1½ தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் டீபிக்ஸ்ட் டிராவலிங் அலவன்ஸும் குறைவு. ஆகவே அவைகளை அதிகரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[1970 மார்ச் 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்றன. பேரவை மீண்டும் நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் கூடும்.

பின்னர், பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(6) பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட எடுகள்.
ஏதும் இல்லை.

